

Blog Víta Profanta o Dianetice a Scientologii

Kompilace blogu dříve umístěného na adrese

<https://profant.wordpress.com/>

Obsah

1, „Dosáhnout a odtáhnout se“ s myšlenkami.....	2
2, Blog, kamarádi a scientologie.....	3
3, Věrka Tatarka mizí z mého blogu.....	5
4, Faster EFT naostro.....	5
5, Geirův současný postoj k scientologii.....	6
6, Nemocí k lepšímu stravování.....	8
7, Klíč k opravdové změně v sobě.....	10
8, Zavařila Debbie Scientologické církvi?.....	10
9, Dvě špetky moudrosti.....	11
10, Techniky emoční svobody.....	12
Mé komentáře:.....	13
11, 11 stádií popírání, na která člověk odcházející ze Scientologické církve naráží.....	14
12, Manipulace v scientologii.....	15
13, Kterak JP přes držku dostal.....	16
14, Řešení problému, nebo jeho komplikace?.....	17
15, Natrvalo na mrazu.....	19
16, Zdroj „Studijní technologie“.....	22
17, Deset let svobody.....	23
18, „Poznání k odchodu“.....	24
19, Jak jsem nepochopil vyjmenované slovo.....	25
20, Překvapující vlastnosti vody.....	26
21, Rusko ruší zákaz Hubbardových publikací.....	27
22, Miscavige jako režisér.....	27
23, Zodpovědnost.....	28
Problém a řešení.....	29
Scientologická církev.....	29
Výklad podle Hubbarda.....	29
Jiné praktiky.....	29
Závěr.....	30
24, Povrchnost obrany Scientologické církve.....	30
25, Scientologie jako model existence.....	31
26, Prozření Paula Haggise.....	33

27, Jak scientolog zachránil život.....	34
28, Klír (Clear), nebo superman?.....	35
29, Hubbardova proměna.....	36
30, WikiLeaks: Ukončete represe.....	38
31, Odměny a tresty.....	39
32, Zpráva čtenářům.....	41
33, Bývalý kolega vítá, že už nejsem scientologem.....	41
34, Budoucnost pro scientology.....	42
35, Past na Daniela Montalva.....	44
36, Imbecilita.....	45
37, Zkušenost s organizující tabulí trochu jinak.....	47
38, ...až se jim od pusy práší.....	48
CNN: Rozhovor s Tommym Davisem.....	49
BBC: Scientologická tajemství.....	49
Aktualizace.....	49
39, Kritika.....	49
40, Ohlas od bývalého kolegy.....	51
41, „Vedlejší účinky“ vítězství u soudu.....	53
42, Více o ideálních organizacích.....	54
43, Miscavigologie není scientologie.....	56
44, Stíny noci.....	57
45, Jak je to tedy s dyslexií?.....	59
46, Dalších pár theta článků.....	59
47, Dáváš lásce špatné jméno.....	60
48, Sešlost v Los Angeles.....	61
49, Proč má Scientologie být sekta?.....	61
50, Pokrytectví.....	63
51, Nezapomínám na pozitivní snahy.....	66
52, Zoufalství Davida Miscavige.....	67
53, Konec mému boji s černou propagandou?.....	70
54, LRH neumí sepsat zatajení?.....	71
55, Etika.....	72
56, Díla LRH pro scientology on-line.....	73
57, Scientologická 1,5 na vlastní kůži.....	73
58, 2009? 1984!.....	75
59, Otázky zaměřené na osobní integritu.....	76
60, Musí Scientologická církev přežít?.....	78
61, Vyšel mi článek o jVLT.....	80
62, Co je to scientologie?.....	80
63, Fanatismus – parazit na naději a víře.....	81
64, Rehabilitace zisků.....	82
65, Víím, že nic nevím.....	83
66, Jak se exkomunikace může stát požehnáním.....	84
67, Hubbardova osobnost.....	85
68, Pozor na „Zdravé miminko“!.....	86
69, Používají v církvi doopravdy KSW?.....	87
70, Nastal čas na změnu.....	88

1, „Dosáhnout a odtáhnout se“ s myšlenkami

Posted 29. Srpen 2014 by Vít Profant in ["osobní rozvoj"](#), ["zdraví"](#), ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Pro řešení svých problémů (kromě [Faster EFT](#), které v poslední době používám téměř rutinně) jsem několikrát s překvapivým úspěchem sáhl po zajímavé technice, s jejíž základní verzí jsem se setkal v scientologii, ale její zajímavou modifikaci jsem přebíral až od dvou „magorů“.

Před loňskými Vánocemi se mé manželce podařilo mě zase neskutečně naštvat*. Zkusil jsem to „spolknout“, ale to nefungovalo – pořád jsem se „vařil ve vlastní šťávě“. Pak jsem si ale uvědomil, že problém je ve mně. Ne kvůli tomu, že bych neměl právo být naštváný, ale proto, že tu věc nedokážu nechat být.

Rozhodl jsem se s tím něco udělat, ale běžné ťukání s Faster EFT tentokrát nezafungovalo. Nemohl jsem ani usnout. Šel jsem tedy ven do hluboké noci. Zkoušel jsem čelit pevným předmětům, vypnout mysl nebo prostě překonat své pocity fyzickou aktivitou ve formě chůze, při níž jsem si sem tam ťukal. Po projití velkého okruhu jsem dorazil domů vyčerpaný, ale necítil jsem se o moc líp.

Lehl jsem si do obýváku a vzpomněl jsem si, čím jsem si po smrti babičky o šest a půl roku dříve pomohl od nečekaně intenzivních špatných pocitů. Tehdy jsem dojížděl do Písku, často vlakem. Inspirován nejspíš jak čerstvě zesnulým [Pilotem](#), tak vášnivým diskutérem [Mariem Majorskim](#) jsem se v jedoucím vlaku střídavě soustředil na špatné pocity a pak co nejdál do krajiny ubíhající za oknem.

Po nějaké době provádění špatné pocity náhle zmizely, a dokonce jsem ani dost dobře nemohl zůstat ve své mysli. Od té chvíle jsem se cítil úžasně, jen občas jsem si pomohl dalším prováděním zmíněného postupu. V tomto stavu, kdy se mi dařilo výborně i v práci, jsem zůstal několik týdnů.

A tak jsem to s velkým soustředěním zkusil znovu. Žádné oťukávání, prostě natvrdo dovnitř – ven a znovu. Po několika minutách vztek povolil a už se nevracel! Zkoušel jsem své pocity „dočistit“ ještě trochou ťukání, ale byl jsem už unaven, takže jsem to dlouho nevydržel. Aspoň jsem konečně dokázal usnout.

Minulý pátek mě vytočil někdo jiný z rodiny a kvůli neustupujícímu rozrušení jsem si rozházel denní cyklus. Proto jsem si v úterý večer při sledování [videa Roberta Smithe](#) raději hodně pomohl ťukáním a pro jistotu jsem ještě použil trochu výše zmíněného „dosáhnout a odtáhnout se s myšlenkami“. Ta věc ještě není úplně vyčištěná, proto se z ní zkusím „vypsát“ podobně, jako jsem si tímto blogem pomohl od přílišné pozornosti na scientologii. :)

*Dost těžko snáším, když lidi kolem mě nedodržují sliby, lžou, chtějí po mě vyřešit problém, který „musím vyřešit nutně jen já“, i když tím totálně nabourají mou momentální činnost, a vůbec když se chovají nečestně. Není nad to, když se nemůžete spolehnout na nejbližší! Jistým rodinným příslušníkům tedy můžu vzkázat, že chtějí-li mi způsobit infarkt, tak jsou občas na dobré cestě.

2, Blog, kamarádi a scientologie

Posted 9. Prosinec 2012 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Komentáře: 3](#)

Tyto stránky jsou osobní blog, který je hlavně o mých názorech. Píšu na něj své články, informuji o věcech, které vidím jako důležité, nebo přebírám materiál, který považuji za hodnotný.

Nejedná se tedy o komunitní server pro bývalé scientology. Kamarádům jsem přesto ochotný sem tam něco zveřejnit, dokonce i když se s jejich názory úplně neshodují. Nepřipouštím ale porušení integrity tohoto blogu.

Nemám žádný problém s tím, že měkolik mých bývalých scientologických kolegů, kteří také opustili scientologickou církev (někteří dřív, někteří později než já), se stalo zapříisáhlými kritiky církve, nebo i předmětu samotného.

Já ale nejsem žádný bojovník proti scientologii a na její kritiku mám určité požadavky. Ty už jsem nastínil [zde](#), ale možná bych měl zkusit vyhnout se při vysvětlování scientologickým termínům.

Podle mého názoru je žádoucí, aby člověk [přerostl polaritu](#), kterou mu život přináší. Maximální polaritou by bylo vidět svět jen v termínech dobrý a špatný, hodný a zlý, černý a bílý.

Myslím si, že takovéto postoje přinášejí hraní her, které já osobně vnímám jako nepotřebné, a odvádějí člověka od vidění věcí takových, jaké skutečně jsou, což by bylo podmínkou pro dosažení opravdu hodnotného stavu v životě.

Snahy vymazat scientologii ze své minulosti a zlikvidovat její existenci v přítomnosti vnímám jako hru výše zmíněného druhu.

Mně osobně scientologie v životě pomohla. Dostal jsem se k ní ve velmi špatné osobní situaci a postupně jsem navzdory vlivu církve dosáhl spousty poznání. V [Rons orgu](#) jsem pak dostal slušné množství kvalitního auditingu.

Hodnota scientologie podle mě spočívá v tom, že se Hubbardovi podařilo shromáždit balík teorií a technik, který byl v té době

pokrokový. Ponechme stranou jak, protože pak bychom se museli začít podobně obouvat i do takového Thomase Alvy Edisona.

Hlavní problém předmětu vidím ve skutečnosti, že spolu s fungujícími věcmi se v něm „prodávají“ i věci pochybné, z nichž některé mohou člověka dostat na scestí, jiné zastavují myšlenky, které by mohly vést ke „ztrátě víry“, a další vytěsňují kvalitní informace získané odjinud, nejsou-li v souladu se scientologií.

Nejjasnějším zhmotněním těchto neduhů je směrnice Udržování scientologie funkční (a některé další ze stejnojmenné série). Tato směrnice navíc prakticky znemožňuje vývoj scientologie, pokud ho neschválí kdokoli jiný než Hubbard.

Z výše uvedených důvodů už cestu standardní scientologie nepropaguji, a tak můžeme klidně ponechat stranou fakt, že v této zemi je lidí, kteří se chtějí zabývat dianetikou nebo scientologií mimo církev, jako šafránu, a lepší to asi nebude. Místo toho lidem doporučuji následující u nás dostupné metody:

- ř [RUŠ](#) od Karla Nejedlého, jež má prostřednictvím hlubinné abreaktivní psychologie kořeny v dianetice.
- ř [Faster EFT](#) od Roberta Smithe, kterou jsem už na určité úrovni nastudoval a na několika lidech poměrně úspěšně praktikoval.

Nicméně si myslím, že některé scientologické techniky je dobré používat, stejně jako si mysleli tvůrci některých předmětů odštěpených od scientologie ([TIR/metapsychologie](#), [knowledgizmus](#), [dynamizmus](#)...).

3, Věrka Tatarka mizí z mého blogu

Posted 28. Září 2012 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Stejně, jako mě bývalá scientoložka Věrka Tatarka požádala, abych zveřejnil její zprávu o svém odchodu ze scientologie, což jsem začátkem minulého roku udělal (a letos 18.1. jsem přidal článek s jejím videem), tak mě dnes požádala, abych tuto zprávu ze svých blogů (CZ a EN) odstranil, a proto se s jejími příspěvky už nesetkáte.

Oznamuji to proto, abych nebyl obviněn, že kvůli „ideologickým rozporům“ někoho ze svého blogu mažu, tak jako to dělá Marty Rathbun.

4, Faster EFT naostro

Posted 8. Srpen 2012 by Vítek Profant in ["osobní rozvoj"](#), ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Před pár týdny jsem dostudoval [internetový kurz Faster EFT](#) a o víkendu jsem ho poprvé pořádně použil. Jeden kamarád měl zájem nechat si takto pomoci, a proto jsme v sobotu a v neděli udělali několik dlouhých a důkladných sezení.

Zpočátku jsem se dostával do provozní rutiny trochu ztuhla a zároveň jsem měl pocit, že mi druhá strana klade určitý odpor. Pak jsem však dostal situaci solidně pod kontrolu i kamarád začal reagovat lépe. Určité situace se vyvinuly celkem humorně, a i to přispělo k uvolnění atmosféry.

Praxe mi přinesla několik poznatků:

- ¶ [Auditingový komunikační cyklus](#), jak ho znám ze scientologie, je plně použitelný a troufám si, říct, že jeho znalost a řízení se jím je dokonce žádoucí. Ze začátku se mi například párkrát stalo, že druhá strana nebyla na t'ukání připravena a reagovala úlekem.
- ¶ I [TRka](#), jak je znám ze scientologie, jsou použitelná. Například: Během t'ukání se kamarádovo podvědomí vytasilo s nějakou úvahou a on mi ji reprodukoval. Já jsem tuto tzv. „originaci“ potvrdil, ale zapomněl jsem ho „vrátit do sezení“, takže se při následujícím zat'ukání opět lekl.
Také jsem kamarádovy činnosti a komunikaci kvitoval, s výjimkou posledního povelu („Mír!“)*, který jsem kvitoval jen velmi mírně nebo vůbec, abych nepřerušil proces, kdy si vybavoval nebo představoval něco příjemného. Nakonec jsem přišel na to, že ho mohu kvitovat jednoduše ve chvíli, kdy se z tohoto „ružového obláčku“ vrátí do přítomnosti, pokud už sám nezačal dělat další krok.
- ¶ Hodí se i znalost [akčních cyklů](#) za scientologie: Snažil jsem se vždy dokončit zpracovávání konkrétní věci, do níž jsme se pustili. Když se během vyt'ukávání objevily jiné věci, na které by bylo radno se zaměřit, zapsal jsem si je, a věnovali jsme se jim hned pak. Když se už nové věci neobjevovaly, směřoval jsem kamaráda po řetězci událostí zpátky a prováděli jsme „dočišťování“.
Dokončit akční cyklus ale nebylo možné úplně vždy, např. když objevivší se nová věc „přehlušila“ tu původní, takže ji v tu chvíli nebylo možné kontaktovat a museli jsme se k ní pak vrátit.
- ¶ Je třeba vnímat emoce druhé strany, a to hlavně v případě, kdy vám tvrdí, jak už je vše v pořádku, ale vy vidíte, že to tak není. Lze to poznat z výrazu tváře, z tónu hlasu nebo prostě z vyzařované energetické vibrace. Já osobně jsem tuto schopnost trochu rozvinul už dříve na základě znalosti [Hubbardovy škály emočních tónů](#).
- ¶ Přesvědčil jsem se o důležitosti testů, zda je událost opravdu zbavena emoční zátěže, protože často se díky nim objevily ještě další věci k vyt'ukání. U tohoto bodu mi hodně pomáhala

znalost vícero testovacích technik a ochota trochu si s nimi pohrát, protože do různých situací se hodily různé druhy testování.

Překvapilo mě, že se objevil problém i v nejedné situaci, kdy jsem špatné emoce nevnímal (viz předchozí bod). Na druhé straně, když jsem je vnímal, tak se při následném testování potvrdila existence zbývajících zátěží pokaždé.

¶ Přesvědčil jsem se o důležitosti posledního kroku („Mír!“). Při vytūkávání na sobě samotném jsem dříve často tak chvátil, že jsem ho zapomněl provést. Když jsem však viděl, jak kamarád získává kontrolu nad zpracovávanou věcí z podvědomí nejsnáze právě ve chvíli, kdy se k ní vrací z „růžového obláčku“, uvědomil jsem si, že jsem dělal velkou chybu.

¶ Robert (= tvůrce Faster EFT [Robert Smith](#)) ve svých výukových materiálech mnohokrát nabádá k vytrvalosti. A já musím dát zcela za pravdu jeho tvrzení, že být vytrvalý se vyplatí. U nejednoho zpracovávaného aspektu se zdálo, že se jeho intenzita nemění. Když jsme ale i přesto pokračovali, začala intenzita dané věci po chvíli buď sama klesat (někdy mi díky kamarádovu zívání bylo jasné, že k tomu nakonec dojde), nebo se aspoň objevila jiná věc, která už se zpracovávat dala.

¶ Jedinou výjimkou bylo, když v průběhu procházení určité události z dětství, kde figurovali rodiče, přestalo kamaráda vytūkávání bavit, objevila se podrážděnost, až „nasrání“. Poté, co jsme nechali odejít věci v oné události, zaměřili jsme se na jeho nespokojenost. „Nasrání“ nakonec ustoupilo, převládly ale nuda a rezignace, které i přes asi šestero zpracování zůstávaly na plus minus stejné intenzitě. Nejhorší ale bylo, že se mu nedařilo vybavit si příjemnou vzpomínku, a když už, tak mu podvědomí vzápětí vyhodilo něco nepříjemného.

Usoudil jsem, že kamaráda asi věci z podvědomí přemohly a nemá smysl ve vytūkávání pokračovat. Potřeboval jsem ho zorientovat v přítomnosti. Návrh, aby si šel vyčistit hlavu ven, však vzhledem k tropickému dni neprošel.

Začal jsem s ním tedy provádět scientologický objektivní proces „Rozhlédni se po této místnosti“, „Vyber si nějaký objekt v této místnosti“, „Přejdí k tomu objektu“ a „Chyť ten objekt tak, aby se nehýbal“.

Po nějaké době se nám podařilo vyvolat intenzivnější zívání, které se pak změnilo na jen občasné. Když už jsem chvíli sledoval, zda není proces zploštělý (= neprodukuje už změnu), abych ho mohl ukončit, řekl mi kamarád sám od sebe, že se cítí daleko živější, a dohodli jsme se, že můžeme pokračovat ve vytūkávání.

¶ Když jsem poslouchal, jak na kamaráda působily některé věci, které jeho rodiče udělali, a jak se projevovaly v dospělém životě, docela mě to jako rodiče zahanbilo.

Bezprostřední výsledky mě potěšily. Kamarád chvílemi zíval a zíval, až se bál, že si vykloubí čelist a už ji nenahodí. A při představě něčeho příjemného, nebo když odešel nějaký náboj, vypadal tak nějak „hezčí“.

Je samozřejmě otázka, jak se odejití emočního náboje z mnoha úvah v jeho podvědomí projeví v jeho životě. Ale to je v podstatě jeho osobní věc.

* Ve skutečnosti jsme používali povel „Smír!“, protože „Mír!“ druhé straně „nepasovalo do úst“. Ale jak Robert říká, na přesné formulaci až tak nezáleží, může to být např. i „Klid!“, „Pokoj!“ atp.

5, Geirův současný postoj k scientologii

Posted 18. Červenec 2012 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

■ Nemám v současnosti moc času na psaní blogu, i když nápadů mám spousty. Pro tentokrát se tedy musíte spokojit s překladem [aktuálního článku](#) bývalého norského scientologa Geira Isena, protože v jeho drtivé většině mi mluví z duše.

Hlavní rozdíl tkví v tom, že já v současné chvíli vůbec nevím, zda na sobě ještě budu chtít dostávat auditing (použití scientologických technik). V současné době se zcela soustředím na Faster EFT a uvidím, kam mě tato cesta zavede.. Z čehož vyplývá, že samozřejmě mám trochu jiné osobní zájmy.

Ve světle nedávných událostí týkajících se scientologie jako předmětu i jako církve se zdá být vhodné, abych ozřejmil svůj současný postoj jak k předmětu, tak k církvi.

[Z církve odešla Debbie Cooková. Katie se rozešla s Tomem.](#) A aktuální zprávou je, že fenomenální [Mark Schreffler se prohlásil za nezávislého scientologa](#). Jde pouze o tři z mnoha ran, které Scientologická církev v roce 2012 utrpěla.

Jak možná víte, já jsem odešel z církve v roce 2009 a sepsal jsem šest stran důvodů, proč už toho mám dost. Od té doby zkoumám život v mnoha směrech. Tento a předešlý článek blogu poskytují slušnou představu o mých výzkumech. Dokonce jsem vydal knihu s názvem „Šest měsíců venku“, abych umožnil jistým způsobem nahlédnout na to, jak odchází jeden člověk, který přešel celý most. Když jsem na blogu vydal článek s názvem „Nejsem scientolog“, byla na něj spousta reakcí, a Marty dokonce odstranil všechny zmínky o mně ze svého blogu. Někteří si pomysleli: „No konečně, Geir se probal.“ Jiní si pomysleli, že jsem se zbláznil. Ale většina lidí článek pochopila. Přesto bez článku, který právě čtete, pořád nejde o obrázek zcela vypovídající o současné situaci.

Nepůjdu do velkých podrobností. Stručnost je pro mě ctností.

- ř Věřím, že [v scientologii je mnoho hodnotného](#) – v základní filozofii a v nástrojích, které poskytuje.
- ř [Scientologickému auditingu](#) vděčím za mnohé: za osobní integritu, sebevědomí, uměleckou kreativitu, klidnost, osvícení, nebrání všeho v životě tak vážně, úplnější užívání života.
- ř Dolní [most](#) je obecně velmi dobrý. Horní most (úrovně OT) pro mě udělal zázraky – ale myslím si, že [se na něm řeší něco jiného](#), než co svým velmi dramatickým sci-fi způsobem popisuje L. Ron Hubbard.
- ř Komunikačním cvičením, která jsem v dělal scientologii, vděčím za prudký nárůst svých komunikačních dovedností. Za své dovednosti při mluvení na veřejnosti vděčím jak těmto cvičením, tak Marku Schrefflerovi – nejlepšímu veřejnému řečníkovi, jakého jsem viděl.
- ř Vím, že scientologie nechává výborně nahlédnout na to, jak vzniká realita.
- ř Věřím, že [tónová škála](#) je dobrý nástroj pro porozumění a pomoc ostatním.
- ř [Administrativní škálu](#) pokládám za skvělý nástroj pro pomoc lidem stát se v životě výkonnými. Administrativní škálu lze vylepšit a napíšu o tom v knize, kterou právě připravuji.
- ř Viděl jsem, jak [studijní technologie](#), [přestože je nekompletní](#), udělala s dětmi divy a s dospělými zrovna tak.
- ř A existuje mnoho dalších užitečných nástrojů.
- ř Myslím si, že v [etické technologii](#) schází empatie a lidská přátelskost. Hodnota člověka se v ní rovná jeho produkčnímu výstupu.
- ř Většinu [administrativní technologie](#) vidím jako katastrofu – vinnou vznikem orwellovské sekty jménem Scientologická církev.
- ř Myslím si, že je důležité, aby [porušování lidských práv](#) v církvi bylo zastaveno.
- ř Věřím, že scientologie by měla být [uvolněna jako open source](#), ať se vyvíjí.
- ř Pořád chci dokončit [svá Lka](#) – L10 a L12.
- ř Pořád si chci udělat staré úrovně OT (4-7).

- ř Každý den pořád používám Scientologii ve svém životě. Používám i umění, počítače, psychologii, fyziku a sem tam sekačku na trávu.
- ř Nejsem scientolog. Stejně jako nejsem umělec, ajťák, psycholog, fyzik nebo sekač trávníků.
- ř Jsem [hledáč](#). Průzkumník svobodné vůle. A proto si brzy najde cestu na blog vylepšený článkem „O vůli“.

Pokud je na výše uvedeném seznamu cokoli, čemu nerozumíte, s čím nesouhlasíte nebo na co se chcete zeptat – dejte mi prosím vědět.

6, Nemocí k lepšímu stravování

Posted 17. Březen 2012 by Vítek Profant in ["zdraví"](#). [Komentáře: 2](#)

Celé mládí jsem byl hubený. Kolem třicítky jsem se dostal na váhu, s níž jsem byl spokojený, ale když jsem se zvažil někdy před rokem, tak mě výsledná hodnota zneklidnila. Ne, že by má váha byla vzhledem k výšce nadměrná, ale nezvýšila se díky růstu svalů, ale vinou růstu tukových tkání. Najednou jsem měl problém obléci spoustu kalhot, které jsem nosil celá léta.

Paradoxní je, že jsem velmi dlouho měl problém přibrat. V prvním ročníku gymnázia jsem posiloval a vůbec jsem si udržoval fyzickou kondici na velmi dobré úrovni, přesto se objem svalů nezvětšoval, a během druhého ročníku mě tělesná údržba („rozvoj“ prostě napsat nelze) postupně přestala bavit*.

O několik let později, když jsem se protloukal v Praze, mi jedna kolegyně doporučila knihu [Fit pro život](#) od manželů Diamondových. Podle jejich doporučení jsem se pokoušel jíst dopoledne pouze ovoce a pít jen džusy a u dalších jídel nekombinovat proteiny se sacharidy.

Nefungovalo to úplně ideálně. Jednou jsem např. dostal střevní koliku poté, co jsem snědl směs rýže a na másle osmažené zeleniny. Když jsem pak pražské dobrodružství vzdal a nechal se živit rodiči, tak se mi skutečně podařilo poněkud přibrat. Jednou ráno jsem si však vzal nějaké ovoce; to mě ale nenasytilo nadlouho a během dopoledne jsem i nadále jedl výhradně ovoce, až se mi podařilo si překyselit trávicí trakt, a tím si způsobit další střevní koliku.

Dále jsem si koupil knihu Výživa nejen pro kulturisty od [Petra Fořta](#), ale ani z ní jsem si použitelný návod na své zesílení vzít nedokázal a dále už jsem způsobům stravování nijak zvlášť velkou pozornost nevěnoval.

Po letech jsem zjistil, že jeden můj kamarád dostal cukrovku. Nedlouho na to byl u mě na návštěvě známý a mě zajímalo, jak to, že má pořád postavu jako mladíček, a on mě seznámil s [Atkinsovou dietou](#). V jejím výkladu jsem narazil na spoustu zajímavých informací, a proto jsem ji doporučil svému diabetickému kamarádovi.

Za nějakou dobu jsem se od bratra dozvěděl o Montignacově metodě. Trochu mi se svými [glykemickými indexy](#) připomínala Atkinsovu metodu, ale Montignac přece jen propaguje vyváženější stravu, než Atkins ([převaha tučných a na proteiny bohatých jídel](#)). U Montignaca mě oslovil koncept glykemické výslednice jídla, kterou lze snížit tím, že se začne konzumací produktu s nízkým glykemickým indexem glykemickým zatížením; takový obvykle mívá hodně vlákniny (např. syrová nebo naložená zelenina).

Na internetu (už nedokážu najít zdroj) jsem se dočetl, že Atkinsova dieta neobsahovala dostatek vlákniny a že tedy lidé, kteří ji drželi, obvykle jedli vlákninu navíc (psyllium). No a protože v pracovní dny jsem omezen nabídkou okolních restaurací, odvodil jsem si, že bych v případě potřeby

mohl glykemickou výslednici oběda snížit tak, že před ním zkonsumuji nějakou vlákninu.

Tehdy už jsem navzdory inklinaci k jídlům s nízkým glykemickým indexem glykemickým zatížením začínal kynout, a proto jsem chtěl vlákninu vyzkoušet. Koupil jsem si psyllium, a když jsem měl mít k obědu tučné jídlo s knedlíky, tak jsem vypil hrnek čaje se lžičkou psyllia. Po obědě mě ale rozbolelo břicho, naštěstí bez větších následků. Nevěděl jsem totiž o nutnosti při konzumaci psyllia hodně pít, a už tak dost lepivé knedlíky se mi v žaludku nejspíš smísily s lepivým, pitím nezředěným psylliem.

Na přelomu minulého a letošního roku jsem půldruhého týdne trpěl střevní chřipkou, kterou nejspíš přinesli mí synové ze svých vzdělávacích institucí. Musel jsem tedy držet dietu, ale s podivem jsem zjistil, že i když v průběhu dne moc jídla nesním, netrpím hladem ani nedostatkem energie. Pravda, už předtím mě občas napadlo, že jím zbytečně moc.

V druhé polovině ledna jsem konečně zvládl dokoukat [video s Henrim Monfortem](#), což je člověk, který už 9 let nejí, ale žije se jemnou hmotou z prostředí neboli [pránou](#). Video mě velmi zaujalo, hlavně informace, že Henri má i při vysokém pracovním zatížení spoustu energie, že postupně snížil potřebu spánku na pouhou hodinu a půl denně nebo že jeho tělo prakticky není náchylné k nemocem (včetně zubů).

Zkusil jsem tedy podle jeho návodu omezit jídlo s tím, že nakonec přestanu jíst úplně, a otestovat, zda to u mě bude fungovat. Nefungovalo – ale už předem bylo řečeno, že uspěje jen menšina zájemců. Minimum jídla, které jsem vydržel sníst, byly tři dávky za dva dny. Ale dost jsem trpěl hladem a scházela mi energie. Na druhé straně mé tělo vykazovalo známky toho, že se samo čistí. To bylo v souladu s Henriho informací, že když neustále jíme, tak tělu v samočištění zabráníme, takže se v něm shromažďují toxiny.

Tím jsem se vrátil k jednomu z aspektů diety Fit pro život. V ní má člověk mj. určitou dobu nechávat tělo v klidu a umožnit mu po cyklech příjmu a využívání potravy projít i cyklem vylučovacím. Tomu nakonec odpovídá i stará moudrost, kterou mi dříve říkal otec: „Snídani sněz sám, o oběd se rozděl s přítelem a večeři dej nepříteli,“ i když oproti výše zmíněné dietě posouvá vylučovací cyklus o několik hodin zpět.

Nakonec jsem se srovnal na 2 velkých jídlech denně (oběd a dřívější večeře). Většinou ještě dopoledne sním nějaké ovoce, ale jen rozumně, abych vydržel do oběda. Pokud jsem předchozí den večeřel časněji a ráno se na to cítím, dám si větší snídani (vejce s chlebem apod.) a jdu na oběd později, až po vytrávení. Pokud cítím, že bych do večeře dostal hlad, vložím odpolední svačinu.

Častěji nejím proto, abych nezatěžoval trávicí trakt dalším jídlem dříve, než bylo zpracováno to předešlé. Jím tedy dvě až čtyři jídla denně podle potřeby tak, abych netrpěl hladem nebo nedostatkem energie. Vícekrát jím jen příležitostně, obvykle ze společenských důvodů.

Před obědem a někdy i před jinými jídly konzumuji rozpuštěné psyllium, ale už si dávám pozor, abych dostatečně pil. Je-li možnost, jím nejčastěji před večeří saláty (ne po večeři, protože zelenina podněcuje chuť k jídlu), nejraději mám směs zeleniny, již osolím, opepřím a zaliji octem balsamico a olivových olejem.

Od té doby a je má váha stabilně na rozumné úrovni. Jsem rád, že jsem objevil přijatelný model stravování, ale vždy je co zlepšovat. Například v knihách pana Fořta lze najít spoustu užitečných informací, nicméně jejich vědecká prezentace u většiny čtenářů dosti snižuje čitelnost.

Už delší dobu také obohacuji stravu vitamíny, ať už v tabletách, nebo v podobě pickles, obilných klíčků (lze je přidat do salátů), včelího pylu, naloženého zelí nebo okurek. A se zdravím jsem na tom několik posledních let očividně lépe, i když tam mohou hrát roli i jiné věci (např. homeopatie).

Perlička na závěr: Když jsem plánoval sepsání tohoto článku, upozornila mě manželka na článek [Zeštíhlovací cesta kolem světa](#). V něm jsou u Brazílie, Indonésie, Švýcarska, Maďarska a Mexika popsány principy, které díky vlastní zkušenosti zmiňuji v tomto článku i já.

* Tématem zlepšení výživy pro děti a pubertáky zabýval i pořad [Jste to, co jíte](#). Je velká škoda, že začátkem 90. let žádné osvětové pořady tohoto typu nebyly.

** Dnes (18.3.) jsem manželce říkal, že dělat knedlíky z polenty mi nepřijde tak skvělé kvůli vysokému glykemickému indexu kukuřice. Manželka chtěla, ať vyhledám glykemický index polenty, a tak jsem ho našel na stránce [Základní zdraví](#). Připomněl jsem si, že důležitější hodnotou je glykemické zatížení, což už jsem četl v Montignacově knize Tajemství štíhlých a šťastných dětí, ale pozapomněl. Ani tak polenta nevycházela o nic lépe. Na druhou stranu neobsahuje lepek...

7, Klíč k opravdové změně v sobě

Posted 4. Březen 2012 by Vítek Profant in ["osobní rozvoj"](#), ["zdraví"](#).
[Napsat komentář](#)

■ V poslední době se snažím proniknout do systému [Faster EFT](#). Momentálně jsem na YouTube zhlédl [video č. 320](#) od Roberta G. Smithe, který tuto metodu vyvinul. Pro mě jde o jedno z jeho nejdůležitějších videí, ale hlavně se mi moc líbila jedna věc, kterou v něm řekl:

Minulost určuje vypravěč příběhu. Radím vám tohle: Změňte svůj příběh.

8, Zavařila Debbie Scientologické církvi?

Posted 6. Únor 2012 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Hned po novém roce se odehrál o další pokus o podnícení reformy současné podoby Scientologické církve. Dvanácti tisícům scientologů po celém světě byla rozeslána [e-mailová zpráva](#) kritizující současné poměry v církvi, kterou původně napsala bývalá předsedkyně *Servisní organizace Vlajkové lodi* ([Flagu](#)) *Námořní organizace* ([Sea Orgu](#)) Debbie Cooková.

Dokonce i český zpravodajský server *Novinky.cz* této události věnoval [poměrně dlouhý článek](#).

„Zavaření“ v nadpisu tohoto článku je narážka na příjmení Cooková, protože „cook“ znamená v angličtině kuchař. Jinak jde samozřejmě o otázku, zda Debbie způsobila církvi velké nepříjemnosti, což ale není úplně snadné odhadnout.

Co e-mail Debbie Cookové činí vyjimečným, je, že v době jejího rozeslání byla autorka respektovanou členkou církve; v Námořní organizaci působila 29 let a celých 17 let zastávala výše zmíněnou předsednickou funkci.

V Scientologické církvi totiž probíhá velmi důkladná selekce informací a informačních zdrojů. Pokud z ní někdo odejde, předpokládá se, že by mohl se stávajícími členy mluvit o důvodech svého odchodu, a proto jsou bývalí členové většinou prohlášeni za tzv. *utlačovatelské osoby* a členové církve jsou odrazováni od komunikace s nimi.

Stalo se to mně i Věrci Tatarce, ale i nesrovnatelně důležitějším osobám. V současné době existuje spousta kritických dokumentů od bývalých scientologů i nescientologů, kterým ale členové církve z výše zmíněného důvodu, resp. kvůli předpokladu, že nescientologové nejsou kompetentní soudit scientologii, obvykle nevěnují pozornost. Zpráva Debbie Cookové však pronikla i za tuto bariéru, a navíc k opravdu mnoha příjemcům.

Obrázek 1: Debbie Cooková

E-mail byl formulován jako scientologická „uvědomovací zpráva“, což je zpráva pro etické oddělení v organizaci, které má na jejím základě situaci vyšetřit a zjištěné nepravosti dát do pořádku. Jenomže podle Debbie je současná podoba církve natolik pokřivená, že už dávno neměla komu tuto zprávu předat.

V jejím textu se mluví o věcech v církvi, které jsou v rozporu s Hubbardovými instrukcemi (z nichž přikládá citáty), jako např. vybírání nemírných dotací pro potřeby *Mezinárodní asociace scientologů (IAS)*, honosnost církevních budov, pozměňování metod duchovních konzultací nebo nezdůvodněné odvolání lidí z vrcholných postů v organizaci a jejich „zmizení“.

Jde ale o věci, které jsou velmi dobře viditelné. Pokud je člen církve nebyl schopen zpozorovat, nebo v sobě podobné myšlenky potlačil, nemyslím si, že by podstatná

část těchto lidí kvůli Debbie najednou procitla. Pokud o nesrovnalostech člen církve ví, ale bojí se o nich mluvit ze strachu, že by přišel o svou cestu k duchovní svobodě, nebo že by ztratil kontakt se svou rodinou, těžko se v něm najednou probudí odvaha.

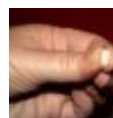
Z mého pohledu jde o jednu z řady událostí, kvůli kterým odcházeli lidé z církve už dřív (o některých jsem v různých článcích svého blogu informoval i já). Členská základna z církve se však nikdy neztenčila natolik, aby to Scientologickou církev ochromilo, a já si nemyslím, že by k tomu mělo dojít právě teď.

Reakce církve na sebe nenechala dlouho čekat, a Debbie byla prohlášena za „odpadlíka“ (pravděpodobně za utlačovatelskou osobu), a kvůli porušení dohody o mlčenlivosti, kterou podepsala při odchodu z personálu v roce 2007 výměnou za slušné „odchodné“, na ni byla podána žaloba o náhradu škody. Nejsem právník ani případ nijak pečlivě nesleduji, ale dle mého laického názoru její situace nevypadá příliš slibně. O dosavadním vývoji případu informovaly [Tamba Bay Times](#) a [Village Voice](#).

9, Dvě špetky moudrosti

Posted 2. Únor 2012 by Vítek Profant in "[nezařazeno](#)", "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Během posledního roku jsem na Internetu narazil na velkou spoustu zajímavých informací. Dva výroky, které se nyní chystám představit, patří mezi ty, které mě zaujaly nejvíc.

3. března 2011 zveřejnil Geir Isene na svém blogu [následující článek](#):

Aspekt svobody

Jsem v Dar es Salaamu, Tanzanii a právě jsem měl malé zření:

„Když člověk necítí nutkání ani kritizovat ani bránit předmět nebo myšlenku, pak si v té oblasti udržuje svou svobodu.“

Zprvu mi to nic neřeklo. Ale postupně jsem si uvědomoval určité věci ve svém životě a najednou mě napadlo vztáhnout k nim tento výrok. Až tehdy se mi rozsvítilo.

Nejvíce vypovídajícím příkladem by asi byl vztah k scientologii. Na jedné straně si vzpomínám, jak

mě trápilo, že ji lidé kritizují, a to nejen, když jsem byl v církvi, ale i poměrně dlouho po mém odchodu, a byl jsem vždy připraven ji bránit.

Příkladem z opačného konce by bylo: Na [Diskuzním fóru bývalých scientologů](#) působí mnoho diskutujících, pro které jsou jedinými správnými postoji k scientologii a jakékoli její části prudké odmítání a zdrcující kritika, a běda těm, kteří by v předmětu viděli nějaký přínos. Tito lidé celá léta opakují, jak je scientologie hrozná, ale nedokážou se od ní odpoutat a věnovat se raději něčemu konstruktivnějšímu, jako to udělal např. [Jeff Hawkins](#). Přestože fyzicky už od onoho předmětu dávno odešli, duševně jsou v něm stále lapeni.

I mně se naštěstí podařilo se od těchto nutkání osvobodit. Ať vidím kritiku, nebo vášnivého zastánce, necítím bezpodmínečnou potřebu reagovat, ale reagovat mohu, pokud uznám za vhodné. Dle svého výběru používám ve svém životě ty prvky scientologie, o nichž si myslím, že jsou užitečné. Od předmětu scientologie jsem však osvobozený.

Podobných příkladů si uvědomuji víc, považuji je však za příliš osobní pro zveřejnění, a proto pojďme na další výrok. Jeho autorem je významný britský učenec [Bertrand Russell](#) a na Diskuzním fóru bývalých scientologů jej pod svými příspěvky cituje diskutér s přezdívkou [Gadfly](#):

„Celý problém světa je ten, že hlupáci a fanatici jsou si sami sebou vždy tak jisti, ale moudřejší lidé jsou plni tolika pochyb.“

Tato věta mě hned uchvátila. Za svůj život jsem se setkal s mnoha pitomci, kteří byli tak strašně sebejistí a často mi pili krev tím, jak své postoje nutili druhým a jak nebyli přístupní žádné kritice. V mládí jsem kvůli tomu poměrně dlouho sebejistotu považoval dokonce za nežádoucí vlastnost. (Dívky na to bohužel měly jiný názor.)

Od scientologie jsem očekával, že dělá lidi lepšími a takovéto případy budou mezi scientology výjimkou. Mezi lidmi z Dianetického centra Praha, kodaňského Sea Orgu (organizace Scientologické církve) nebo [Mezinárodní asociace svobodné zóny](#) (organizace mimo církev) to naneštěstí tak nebylo, spíš naopak. Pokud se někteří scientologové chovali lépe, většinou to byli ti, kteří přijali i metody vyvinuté někým jiným než Hubbardem.

V Dianetickém centru Praha se projevení nejistoty považovalo za selhání v PR. Dokonce si vzpomínám, jak mi s tímto zdůvodněním vynadal JP během mé práce s jednou studentkou naprosto neoprávněně. To ale víc souviselo s [jeho chronickým emočním stupněm](#) a jeho neochotou dopřát svým podřízeným jsoucnost. Na druhou stranu v personálu nechali poměrně dlouho působit člověka, který byl velmi sebejistý, nicméně jeho bezohledná zaměřenost pouze na své pracovní statistiky, nesmysly, které občas sděloval veřejnosti, a arogance ke svým kolegům působily velmi destruktivně.

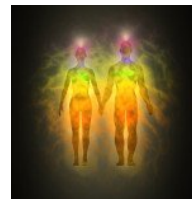
Dnes se takovému druhu lidí vyhýbám a můj život je o poznání klidnější.

Čtenáře vládnoucí angličtinou odkazuji na [dobrou esej na toto téma](#).

10, Techniky emoční svobody

Posted 8. Leden 2012 by Vít Profant in "[zdraví](#)", "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

K Vánocům jsme si s manželkou koupili mj. i knihu Horsta Benesche *Proklepej se ke zdraví*, která čtenáře seznamuje s alternativní terapií zaměřující se na uvolňování poruch z energetických drah v těle, tzv. meridiánů. Popisovanou formu meridiánové terapie formuloval v 1. pol. 90. let Gary Craig, inženýr s technickým vzděláním ze Stanfordovy univerzity v Kalifornii a se zájmem o psychologii, a nazval ji *Techniky emoční svobody (EFT)*. Samotné meridiány jsou koncept z tradiční čínské medicíny a úzce souvisejí s akupunkturou a akupresurou.

Předem upozorňuji, že se nejedná o disciplínu v přísném slova smyslu vědeckou a že její fungování ani nebylo vědecky vysvětleno. Letmý průzkum Internetu však odhalí, že v posledních letech EFT velmi nabylo na popularitě. Osobně se domnívám, že se tak stalo jednak kvůli snadné použitelnosti na sobě samotném (přestože je doporučeno využívat vyškoleného poradce), jednak proto, že většině lidí to bez ohledu na názor oficiální vědy „prostě celkem fungovalo“. Upozorňuji také na to, že lekteři zastánci EFT mají při jeho prezentaci sklony trochu přehánět.

Na Internetu je v současnosti o tomto předmětu k nalezení velká spousta informací, a to především v angličtině, ale ani ti, kteří angličtinu neovládají, nepřijdou zkrátka. Solidní úvod do EFT poskytuje například známá česká poradkyně [Zdena Katayama](#) v pořadu České televize Sama doma, konkrétně v dílech odvysílaných [16. května 2011](#) (od času 34:20) a [30. května 2011](#) (od času 15:40 a 71:58). Jednoduchou příručku popisující základní proceduru si lze stáhnout např. [zde](#).

K hlubšímu pochopení je potřeba si např. koupit knihu. V češtině byly kromě výše zmíněné Beneschovy knihy vydány tituly *EFT – svoboda emocí* od Ramony B. Wagnerové nebo *EFT pro každého* od Zdeny Katayamy. Existuje samozřejmě i možnost studia kurzů, na internetu jsou navíc některé kvalitní výukové materiály v angličtině k dispozici zdarma, např. [zde](#).

Mé komentáře:

Účinnost EFT jsem netestoval nijak rozsáhle. Obvykle jsem ho na sobě nasadil, když mě trápilo více problémů najednou, a některé z nich jsem s nimi dle mého subjektivního vnímání slušně zredukoval. Poukázal bych ještě na skutečnost, že skoro pokaždé jsem (nejpozději do druhého cyklu procedury) dosáhl příznaků „odcházení náboje*“, tedy prudkého zívání se slzením, smrkáním atp. V tomto smyslu mi EFT připomnělo techniku pro uvolňování stresu nazvanou [Rub & Yawn](#), kterou také člověk provádí sám na sobě.

Podle knihy je metoda použitelná jak na psychické, tak na fyzické potíže. Často se prý stane, že po uvolnění starého psychického bloku dojde k vedlejšímu efektu odstranění chronického tělesného problému. Taková pozorování mi připomínají holistické** pojetí člověka v homeopatii, kde se také klade o něco větší důraz na psychickou stránku.

Svým nehodnotícím přístupem mi EFT připomíná dianetiku / scientologii. V scientologii jsou veškeré jedincovy problémy připisovány jeho reaktivní mysli, která má být držena pohromadě engramy, tedy záznamy událostí s bolestí a „bezvědomím“. V knihách o dianetice Hubbard nastiňuje domněnku, že engramy mohou být uloženy na úrovni buněk. Naproti tomu EFT funguje na základě předpokladu, že existují zablokování meridiánů a poruchy na nich.

V Beneschově knize jsou uváděny případy vyléčení sledem EFT technik, který mi připomněl dianetickou redukci událostí seskupených v řetězcích, ale s tím rozdílem, že základní událostí na řetězcí nemusí být engram, a přesto její redukce vede k eliminaci nežádoucího stavu. Nejsem si jist, nakolik je možné dojít k základním událostem s EFT sám; kdybych narazil na engramickou událost, asi bych se o její zpracování bez poradce vůbec nepokoušel.

Tím, že základními událostmi řetězcích nemusí být engram, mi EFT připomíná [ideniku](#). V té jsou nechtěné stavy vysvětleny pomocí pozorování, že člověk ve chvíli zmatku má tendenci sáhnout po „řešeních“, která sice zmatek zastaví, ale v podstatě člověka omezují a za odlišných okolností mohou dokonce působit kontraproduktivně. Scientologové to znají pod jménem *nauka o stabilním údaji*. V idenice se tedy tato předsevzetí cíleně vyhledávají a jedinec má pak možnost je zrušit. V EFT se nicméně předpokládá, že prvotní příčinou problémů jsou nevyřešené vlastní emoce (které následně vytvářejí poruchy na meridiánech).

K EFT se přihlásili i mnozí z lidí, kteří propagují filozofii založenou na zákonu přitažlivosti (film [Tajemství](#)), a naopak. EFT se tak používá např. k [pozitivnímu naladění](#) po ránu, nebo k vysvětlení, proč snaha využít zákon přitažlivosti člověku [často nefunguje](#).

* **náboj:** scientologický termín, označující škodlivou energii, kterou mají obsahovat události uložené v reaktivní mysli člověka.

** **holistický:** celostní, dívající se na člověka jako na celek. V alternativní medicíně se uplatňuje holistický přístup zakládající se na předpokladu, že nemoc je důsledkem tělesné, emoční, spirituální, sociální a environmentální nerovnováhy.

11, 11 stádií popírání, na která člověk odcházející ze Scientologické církve naráží

Posted 11. Prosinec 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Poměrně nedávno – moje vnímání času je v poslední době dost zkresleno pracovním návaľem – jsem narazil na [pozoruhodný článek](#), který by si zasloužil překlad do češtiny, a přitom není tak dlouhý, abych to nemohl zvládnout .

Napsal jej [David St Lawrence](#), nezávislý vysoce vyškolený scientologický auditor, který stojí za blogem [Possibly Helpful Advice](#), který řadím mezi nejlepší na téma scientologie.

Zaujalo mě mj. to, že po starším článku Geira Isena [Fanatizmus – parazit na naději a víře jde o další pozorování](#), jak skutečnost, že se někdo stal z velkého podporovatele scientologie nesmiřitelným bojovníkem proti ní, není doopravdy projevem nějak významného zlepšení jeho stavu.

Ač mi popsane scénáře připadají malinko zidealizované, jde o podle mého názoru velmi přínosná hlediska:

Po několika letech pátrání jsem zjistil, že vymanit se ze sektářské mentality mi trvalo déle, než jsem čekal.

K obnovení své schopnosti volit si myšlenky a životní styly je potřeba studium a auditing. Dochází k postupnému probouzení zvědavosti a samostatného myšlení, ale z toho, co jsem viděl, vím, že v nejlepších případech bude překonání sektářského naprogramování trvat několik let.

Obnovování své schopnosti volby je natolik postupné a vývoj nového uvědomění se člověk od člověka tolik liší, že je často snadnější určit, kde se člověk nachází, podle toho, co popírá.

Tato stádia popírání jsou zcela věcí přebírání cizích hledisek místo toho, abyste prozkoumali život sami. Všechna představují popření sebe samotného.

Tato stádia popírání se neobjevují v nějakém konkrétním pořadí a ne u každého se objeví všechny. Mimoto se zdá, že jakmile lidé pochopí, že už nejsou vázáni církevními dogmaty a mají svobodu komunikovat s reálnými věcmi v životě, většina z nich těmito stádii rychle projde.

Když se někdo zasekne v jednom z těchto stádií, znamená to, že se vzdal své schopnosti volby v konkrétní oblasti a není ochoten komunikovat s nejistými ani reálnými věcmi v oné oblasti. Dostane se tak pod vliv toho, co popírá.

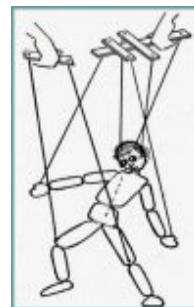
Zde je můj pohled na různá stádia popírání, která se vyskytla u téměř každého scientologa a bývalého scientologa:

1. Popírání, že na scientologii nebo Ronu Hubbardovi bylo něco dobrého. – Tito lidé nikdy nepocítili, že by jim jejich zážitky v církvi nebo auditing nějak pomohly, a jsou pořád ohromně naštvaní.
2. Popírání, že na Scientologické církvi je něco od základu špatně. – Takový člověk žije svůj život pod pečlivou ochranou nebo se velmi snaží nedívat se na cokoli nepříjemného.
3. Popírání naděje na sebezlepšení. – Takový člověk je venku z církve a ještě si líže své rány. Je paralyzovaný a chce mít pokoj. S pomocí dostatečného odpočinku a spánku a jemné pomoci od přátel tím projde.
4. Popírání sebe samotného kvůli schválení skupinou. – Takový člověk je mentálně ještě v sektě. Bude nejspíš cítit odpor k lidem, kterým na schválení skupinou nezáleží.
5. Popírání bývalého členství ve skutečné sektě. – Takoví lidé se nedokázali objektivně podívat na to, jak se sami chovali, když byli členy církve. Stále jsou pod vlivem církevního naprogramování. Když si na internetu vyhledají „znaky sekty“, mohou začít zaujímat odlišné stanovisko.
6. Popírání vlastní úlohy při podpoře destruktivních činností církve. – Tito doufají, že změní své chování, aniž převzou zodpovědnost za škody, které způsobili. Mnozí z nich nebudou chtít o svých zážitcích z církve veřejně mluvit.
7. Popírání, že Ron Hubbard měl velký podíl na všech destruktivních činnostech, které vedly k Miscavigově éře. – Tito lidé cítí, že když si vezmou na mušku Davida Miscavige a zbaví se ho, pak díky tomu skončí poškozování, ke kterému v církvi dochází den co den. Postupně tímto stádiem projdou v závislosti na tom, jak se k nim budou dostávat pravdivé informace o historii scientologie.
8. Popírání práva na svobodnou volbu. – Existují nezávislí scientologové, kteří se pokoušejí bránit ostatním v používání technologie podle svého. Tito lidé cítí, že musí rozhodovat o tom, jak někdo používá technologii nebo ji za konkrétními účely pozměňuje. Někteří z těchto lidí se dokonce snaží prosadit úkony spravedlnosti jako ze Sc./c. na druhé nezávislé scientology. Mají v mysli stále uvízlý fixní údaj, kteří vytvořila směrnice Udržování fungující scientologie (KSW) č. 1.
9. Popírání možnosti, že administrativní technologie a technologie auditingu obsahují chyby nebo jsou neúplné. – Tito lidé cítí, že KSW definuje zlatý standard a nejsou schopni uplatnit svou schopnost volby. Nejsou ani schopni zvážit, zda KSW neobsahuje kontrolní mechanismus na ochranu sektářské víry, který obsahuje závažné chyby.
10. Popírání zodpovědnosti za používání technologie, kterou člověk zná, k pomoci ostatním. – Jsou lidé, kteří prošli výcvikem a vědí, jak mohou s pomocí technologie dosáhnout výsledků, ale raději vyčkávají, než nastane příznivější doba.
11. Popírání své skutečné síly a moci. – Pokud se jakkoli vyhýbáte vytváření žádoucích účinků na ostatních a pomoci ostatním, jste pravděpodobně v tomto bodě, ale pokusíte-li se objevit, co vám brání v rozletu, nejspíš se vám to podaří.

12, Manipulace v scientologii

Posted 16. Říjen 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Loni jsem byl při [studiu v Rons orgu](#) požádán, abych na chvíli dělal „pokusného králíka“ jednomu pokročilému studentovi. Ten mě nechal číst v nějaké Hubbardově knize a vybrat výrok, se kterým nesouhlasím. Když jsem to udělal, nechal mě v něm definovat každé slovo. Tak jsme došli ke slovu „conquer“ (dobýt, podmanit si), na které jsem nahlížel dosti negativně. Zjistili jsme, že neznám pozitivní význam tohoto slova, jako když si někdo člověka podmaní svou dobrotou nebo uměním. Připustil jsem tedy, že celý ten výrok by nemusel být až tak negativní a v tom okamžiku jsem proti jeho platnosti neprotestoval.

Když jsme pak se cvičením skončili a já se vrátil ke studiu, byl jsem „přesvědčen“, ale uvnitř jsem cítil, že něco není v pořádku. Až nedávno jsem viděl na [Diskuzním fóru bývalých scientologů](#) vypíchnutí principu, který se shodoval s mými pozorováními a dal se zde uplatnit: Že ve chvíli, kdy je člověk bezprostředně po použití scientologických technik „nahore“, bývá organizací manipulován.

Jde asi o jedinou možnou metodu, jak prokázat platnost Hubbardovy poučky, že jakýkoli nesouhlas se studovanou látkou pochází z nepochopených slov, nikoli z chyb ve studovaných materiálech. Podle Hubbardem propagované „logiky nekonečných hodnot“ jsou nekonečna, a tím i absolutní pochopení, reálně nedosažitelná. Je tedy vysoká pravděpodobnost, že vždy najdete nějaké slovo, které byste mohli pochopit lépe.

Po objasnění si vytipovaných slov a zlepšení porozumění těmto slovům byste měli pocítovat zisk, ale podle mne by se takovýto zisk měl nechat „usadit“, aby pak člověk mohl s chladnou hlavou zhodnotit, zda šlo o vlastní nepochopení, o chybu v látce samotné, anebo prostě jen subjektivní názor, se kterým lze svobodně nesouhlasit. A já s tím výrokem, který mi byl loni „prokázán“ jako „správný“, dávno opět nesouhlasím.

Podobně je v církvi bezprostředně po dokončení služby vyžadováno, aby člověk napsal svůj zisk (Success Story), popř. atestoval dokončení stupně na mostě. Pokud si pak někdy budete stěžovat, že služba nesplnila vaše očekávání, budete na základě toho, že jste něco falešně atestovali, „zpracováni“ na etickém oddělení. A co teprve, kdybyste usoudili, že jste od stavu klír nebo některé OT úrovně nedostali to, co bylo slibováno, a chtěli byste o tom svobodně mluvit – ó já!

Uplatňování výše zmíněných principů ze strany organizace vytváří živnou půdu pro sektářské myšlení. A bohužel ten, kdo s nimi přišel, nebyl až [Miscavige](#), ale sám Hubbard.

Naštěstí aspoň v Rons orgu probíhalo dokončení mého stupně tak, že když mi byla nabídnuta atestace, tak jsem řekl: „Necítím tuhle schopnost“ a později i: „Teď by to mohlo být, ale to přece uvidím až v reálném životě.“ Nikdo mě kvůli tomu nepopotahoval a ten stupeň jsem pak skutečně atestoval, až když jsem přijel příště. Ovšem s tím, že „v podstatě jo, ale беру to tak, že absolutna neexistují.“

13, Kterak JP přes držku dostal

Posted 6. Říjen 2011 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 2](#)

Se svolením Josefa F. zde zveřejňuji část jednoho jeho staršího e-mailu, který mi poslal poté, co si přečetl můj (nezveřejněný) příběh z církve. Jedná se o barvitě líčení vyvrcholení jeho sporu s JP, o kterém už jsem se krátce zmínil v článku [Scientologická 1,5 na vlastní kůži](#). Od Josefa F. se na tomto blogu už objevily články [Ohlas od bývalého kolegy](#) a [Bývalý kolega vítá, že už nejsem scientologem](#).

To, co se stalo v listopadu 1996 před budovou Dianetického centra Praha, se tam pravděpodobně při vzpomínce lečjakého pamětníka probírá dodnes. Ten den se v prvním patře konala Holgerova* přednáška, na kterou jsem nebyl vpuštěn, neboť jsem byl tím jejich pavědeckým metajazykem označen jako osoba „na etice“. Bylo domluveno, že se s Holgerem sejdu osobně po jeho přednášce a že s ním osobně proberu svůj „etický případ“. Mezitím jsem byl nucen čekat na chodbě. Žel jsem se tam setkal s „dotyčným člověkem“, z jehož charakteru se mi několikrát v minulosti udělalo špatně. Ani tentokrát se netvářil přátelsky, ba naopak. Nechtěl jsem jeho biologicky-hlubinně žlučovitou nenávist vůči mé osobě konfrontovat**, odešel jsem proto ven před budovu ve snaze zabránit nejhoršímu. Byl krásný podzimní večer, byla již tma, voněla zeleň. V oknech prvního patra se svítilo, studovna praskala ve švech. Idylku krásného vjemu mi však za pár vteřin opět narušil ten inkriminovaný člověk, který věděl, že jsem

venku. Pln nejhorších lidských emocí, přilétl za mnou ven. Svým skřípavě ječivým hlasem mě začal obviňovat. V ruce držel zprávu na mě napsanou (respektive naškrábanou tím svým dysgrafickým rukopisem), celý se chvěl vzrušením a vztekem. Ukazoval na mě tím svým křivým ukazovákem, který se chvěl též. Z držky se mu linul nesnesitelný smrad jeho jedovatých střev, a já jsem se neovládl. Koupil pravého háka takovým způsobem, že před pádem naznak ho zachránila pouze stěna budovy DC Praha. Než stačil zkonfrontovat, co se stalo, koupil druhou pecku. Jeho krev se rozstříkla a ulpěla i na mé košili. Dal se na útěk Hornokrčskou ulicí směrem na Krč.

Ještě ten večer měl ten dotýčný po Holgerově přednášce domluvené čtyři schůzky. Všechny musel nechat prostřednictvím svých „podřízených“ odvolat kvůli svému „dočasně upravenému ciferníku“.

Dneska vím, že jsem to neměl dělat. Byl to zkrat, za který se dodnes pořád ještě čas od času stydím a zkouším si to odpustit. Když se velký dobrák skutečně rozčílí, „stojí to za to“. Mnozí lidé (obvykle scientologická veřejnost), kterým jsem to později vyprávěl, z toho měli srandu a někteří to dotýčnému i přáli. AB mi pochvalně řekl, že jsem sekáč. Měl jsem pocit, že jsem za několik lidí najednou provedl špinavou práci – MESTovku***, do které se nikomu nechtělo. Měl jsem zvláštní pocit, jako bych ve svém jádru uvnitř sebe cítil nesouhlas se svým činem. Ve svém vnějším okolí jsem však kupodivu pociťoval souhlas (od veřejnosti), nebo alespoň pochopení (dokonce i ze strany některých členů personálu).

S pozdravem Josef

* Holger = Holger Hackenjós, starý scientolog z Německa, který pomáhal s etablováním Dianetického centra Praha

** konfontovat něco = čelit tomu

*** MESTovka = práce spočívající v bezprostředním nakládání s prvky hmotného světa

14, Řešení problému, nebo jeho komplikace?

Posted 5. Říjen 2011 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

■ Jedním z mých prvních scientologických kurzů byl *Nahoru dolů životem*. To jméno tedy mělo být spíš ve smyslu *Překonání stavu vzestupů a pádů v životě*. Rozdíl byl způsoben divokou kvalitou prvních překladů, ale při troše snahy se i z nich dala většina věcí pochopit správně.

Kurz je vlastně úvodem do Hubbardových metod řešení útlaku ze strany jiných lidí. Pár věcí jsem si z něho vzal, některé jsem začal používat hned, další jsem uplatnil později, např. když jsem byl na vojně. Nicméně hned po dostudování mi ten kurz připadal jaksi... neúplný. Nebylo mi z něj jasné, jak správně „zvládat“ utlačovatelský zdroj. A když jsem později dělal supervizora ve studovně, setkal jsem se s toutéž připomínkou ze strany studentů.

Až nedávno jsem narazil na [článek](#), z něhož jsem se dozvěděl, že dříve byl součástí kontrolního listu ke kurzu bod, ve kterém stálo, že pokud na sobě student cítí příznaky toho, že je pod útlakem,

má mu vyškolený pracovník prostřednictvím přesně definovaných kroků pomoci odhalit utlačovatelský zdroj a zvládnout ho.

Ke cti lidem z tehdejšího Dianetického centra Praha (DCP) budiž přičteno, že se o něco takového snažili i v situaci, kdy výše zmíněný bod už součástí kontrolního listu nebyl, takže jsem po ukončení kurzu dostal speciální etický program.

Hodnota kurzu pro mě ale byla snížena tím, že mi tento byl vnucen, že jsem neměl pocit, že bych následný program potřeboval (resp. jsem daleko naléhavěji potřeboval jinou službu), ale tehdejší etička LP na něm stejně trvala, a že mi během jeho provádění byly personálem DCP poskytnuty ústní informace vyplývající z jejich špatného chápání problematiky. Vezmu to popořadě:

Když jsem ve studovně protestoval proti povinnosti dělat výše zmiňovaný program, tak mě člen personálu AK poučil, že nemám tvrdit, že nejsem *potenciálním zdrojem potíží* (zkráceně PTS podle anglického originálu *Potential Trouble Source*), když vůbec nevím, co to znamená. (Jde o někoho, kdo je pod vlivem utlačovatele, a kvůli tomu kolísá mezi stavy, kdy se mu vede dobře, a kdy ne.)

AK mi tedy strčil pod nos jakousi pasáž ze staršího kurzu, který už se v Dianetickém centru nepoužíval, kde bylo napsáno něco ve smyslu, že člověk se stává PTS díky neetice, které se dopustil ve vztahu k tomu, kdo ho teď utlačuje. Interpretace AK byla, že pokud se dopustíte neetiky vůči druhému, stanete se vůči němu automaticky PTS. Podle použité logiky by tedy museli být PTS všichni na světě, protože nějaké neetiky se někdy dopustil každý.

A naopak ten, kdo se dopouští útlatu, by vlastně měl být liliově čistý. Mně se samozřejmě nelíbilo, jak mě v Dianetickém centru nutí dělat věci, které dělat nechci, a tak jsem jednou řekl AK, že mám ze studia poznání, které se mu ale vůbec nebude líbit. „Proč by se mi to nemělo líbit?“ „Protože se cítím PTS k celému vašemu sdružení.“ Podle něj to ale zjevně byla má chyba. Ale tahle skutečně existující PTS situace se v programu nakonec vůbec neřešila.

LP se také „vyznamenala“, když mi při diskuzi o tom, jak bych měl komunikovat s rodiči, dala tip, že dobrý tón pro komunikaci s otcem je nepřátelství. To je v přímém rozporu s Hubbardovým pokynem, že se v rodině nemá vytvářet nepřátelství, což nepřátelskou komunikací samozřejmě děláte. Částečnou omluvou pro ni může být, že pro emoční tón, který asi měla na mysli, se tehdy nepoužíval mnohem výstižnější termín „antagonismus“. Ale ani tak by to nebyla příliš dobrá rada.

Tenhle cirkus nastal proto, že jsem se v nějakém interview, které jsem musel podstoupit, zmínil o tom, že reakce mých rodičů na fakt, že studuji „v dianetice“, nebyla úplně nejlepší a že mě to mrzí. V podstatě mi tím bylo říkáno, že jsem pod útlakem ze strany rodičů, díky tomu jsem potenciálním zdrojem potíží a mé zisky ze scientologie nebudou stabilní.

S rodiči jsem v době dospívání sice neměl obzvlášť dobré vztahy, ale pokud se mě pokoušeli nějak nemístně kontrolovat, tak jsem je prostě ignoroval nebo je vykázal do příslušných mezí. Dále jsem nikdy neměl potíže se stabilitou zisků ze studia a jsem přesvědčen o tom, že tato Hubbardova obava se týkala hlavně zisků z auditingu, a ten jsem tehdy žádný nedostával.

„Nahoru dolů životem“ i etický program jsem ale vnímal jako ztrátu času hlavně proto, že jsem tehdy měl dost palčivý problém se studiem na ČVUT, a abych ho mohl vyřešit, chtěl jsem se naučit, jak správně studovat. Nejenže mi nebylo dovoleno nastudovat si příslušný kurz, dokud to mělo smysl, ale navíc se člen personálu JP neustále navážel do skutečnosti, že studuji na VŠ.

Bohužel jsem nakonec podlehl a ze školy jsem odešel. Možná jsem na její dostudování neměl, což ale nemůžu vědět, protože jsem pro úspěch neudělal vše. No a jaký účinek asi měly tyhle akce na vztah s rodiči?

Když si jen zdravým rozumem přeberete, že rodiče měli zájem na tom, abych na ČVUT dostudoval (stejně jako já a byla to škola, kterou jsem si **já** vybral), pak samozřejmě správnou akcí bylo řešit potíže, do kterých jsem se tam dostal. Kdybych se ve škole nějak zachránil, byť za pomoci kurzů organizace, o které neměli příliš dobré mínění, určitě by neprotestovali.

Jenomže členové DCP, s nimiž jsem byl v kontaktu, opakovaně prokazovali neschopnost použít zdravý rozum. A ochotně pak problémy, do kterých jsem se dostal, sváděli na to, že jsem údajně byl PTS k rodičům, a to mi dávali za vinu.

Takovýto problém jsem samozřejmě neměl sám. Můj kamarád JF, který už také odešel z církve, byl původně v Dianetickém centru spokojen natolik, že přivedl svou matku, protože ji zajímalo, čím se to J zabývá. Registrátor JB na ni ale vyvinul naprosto nepřiměřený nátlak, aby si nějakou službu koupila, což nakonec odmítla a odešla velmi rozzlobená.

JF z toho pak měl skutečnou PTS situaci a členové DC mu kvůli ní pak neustále dělali potíže, přestože ji vytvořili sami. Takže JF nakonec také odešel velmi rozzloben.

Tyto příběhy jen zapadají do rámce, který jsem už naznačil v článku [Imbecilita](#) a dalších.

15, Natrvalo na mrazu

Posted 12. Září 2011 by Vítek Profant in "[společnost](#)". [Napsat komentář](#)

Prožíváme-li delší dobu idylu..., přestaneme ji vnímat, a osud by nám prokázal neocenitelnou službu, kdyby nás popadl za límec a vyhodil dočasně na mráz. Pak bychom nevzpomínali na to, že kamna trochu kouřila, nýbrž na to, že hrála. A na to, že bylo konec konců v naší moci, aby jenom hrála.

Zdeněk Jirotko, Saturnin

Ač jsem předchozí citát převzal z humoristického románu, nechci jím uvádět žádnou legraci. Těchto pár vět jsem si oblíbil, protože se v nich skrývá velká životní pravda. Věci jsou velmi relativní, a jde-li všechno hladce, máme sklon zapomínat na to, že nejde o samozřejmost. Octneme-li se však ve svízelné situaci, co bychom pak dali za to, aby věci byly opět byť jen v normálu! A pravda, častokrát se sami můžeme přičinit o to, aby nešlo jen o normál.

Z rukávu vysypané příklady z mého života by byly:

- ř když jsem byl na vojně
- ř když jsem ležel se svým břichem v nemocnici
- ř když jsem byl nucen působit v prostředí Námořní organizace Scientologické církve, které mému prostému rozumu nedávalo vůbec žádný smysl.

V souvislosti s tím mě napadá něco, co bylo zmíněno v dokumentu [Tajemství](#), ale na co narážím ve více filozofických směrech: Měli bychom být vděční za to, co máme, a co nejčastěji si připomínat věci, za které máme být vděční.

Proč to všechno píšu? Před několika hodinami jsem se s manželkou vrátil z Prahy, kde jsme se zúčastnili fanouškovského rozloučení s třemi českými hokejisty, kteří zahynuli při středečním leteckém neštěstí u Jaroslavl. Jsem totiž dlouholetým fandou ledního hokeje a dotyčná událost mě velmi zasáhla.

Automaticky mě napadlo: Proč to museli odnést zrovna tihle kluci? Byli mladí, dva z nich měli malé děti, byli to výborní hokejisté... ale především jsem na nich oceňoval jejich ochotu hrát za národní tým a vždycky nechat na hrací ploše všechno, i když se třeba právě nedařilo, což není u všech sportovců samozřejmé.

Osud mě v případě těchto tří kluků asi musel vyhodit na mráz, bohužel už natrvalo, abych si tohle uvědomil a připomenul si, jak vděčný by člověk měl být za to, když v týmu, kterému fandí, jsou sportovci rádi, když makají, táhnou za jeden provaz a občas i něco vyhrájí. Tady bych se trochu

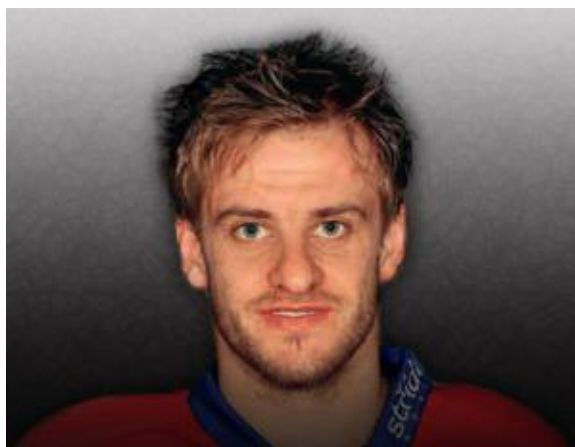
přimlouval za naše fotbalové reprezentanty.

V neposlední řadě, i když my fandové jsme občas nějakým sportem opravdu pobláznění, jsou v našich životech daleko důležitější věci, které jsme si navykli brát jako samozřejmost. Připomínejme si je dřív, než nás ruka osudu donutí.

A na zesnulé budu vždycky vzpomínat s velkým respektem a vděčností:

Karel Rachůnek
* 27. srpen 1979, Zlín
† 7. září 2011, Jaroslavl

Jan Marek
* 31. prosinec 1979, Jindřichův Hradec
† 7. září 2011, Jaroslavl

Josef Vašíček

* 12. září 1980, Havlíčkův Brod

† 7. září 2011, Jaroslavl

16, Zdroj „Studijní technologie“

Posted 25. Srpen 2011 by Vítek Profant in ["scientologie". 1 komentář](#)

V červnu 1964 přijeli Chuck a Ava Bernerovi, učitelé z Kalifornie a dlouholetí scientologové, na zámek Saint Hill v Anglii, aby Hubbardovi představili své objevy v oblasti studia. Šlo o věci jako nepochopené slovo, přeskočení stupně náročnosti, nedostatek masy atp. Hubbard pak tyto objevy zahrnul do své přednášky, ale jako své vlastní objevy.* Manželé Bernerovi pak museli ze Saint Hillu odejít. Cítili se podvedení a po návratu do Kalifornie založili vlastní předmět: *Abilitismus*. Následně se stali terčem obtěžování ze strany Scientologické církve.

Doporučení o nepřecházení nepochopených slov a rutinního používání slovníku ale objevíme například už v knize *Prvky skladby a rétoriky* (Elements of Composition and Rhetoric) od Virginie Waddyové z roku 1889.

Znalost fenoménů, které se vyskytují při studiu, zjevně není výhradně doménou scientologů. Například jednu mou kamarádku v době její školní docházky (50. a 60. léta 20. stol.) učili o nepřecházení a objasňování nepochopených slov a měli k dispozici slovníky i encyklopedie.

A objevy a vývoj metod v této oblasti sahají zřejmě až daleko, daleko do minulosti.

Já jsem se však s těmito metodami seznámil až v scientologii, a tak jsem rád, že do ní byly zahrnuty, přestože nesouhlasím se všemi jejich aspekty. Přesto nehodlám omlouvat něco tak zjevně podlého, jako to, co udělal Hubbard Bernerovým. Nemám nic proti tomu, že Hubbard zahrnoval do scientologie principy a metody ze všech možných i nemožných zdrojů, ale je prostou lidskou slušností se na tyto zdroje aspoň odkázat.

Nakonec, v prvních scientologických knihách tomu tak bylo, i když jen hodně obecně, když Hubbard děkoval lidem, kteří ho inspirovali. Bohužel, a souvisí to zřejmě s Hubbardovou postupnou [proměnou k horšímu](#), od toho bylo upuštěno.

Každopádně metody použitelné při studiu jsou díky Clearbirdovi [ve veřejné doméně](#) a kdokoli, kdo vládne angličtinou, se s nimi může bez jakéhokoli omezení seznámit.

* Tuto informaci uvedl již zesnulý Alan C. Walter na [diskuzním fóru bývalých scientologů](#).

17, Deset let svobody

Posted 15. Červenec 2011 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Přesně před deseti lety, pár hodin po půlnoci, kdy začala neděle 15. července, jsem se vykradl ze své skrýše v hotelu Corona v Kodani, který patří řádové, tzv. námořní, organizaci Scientologické církve, přehodil jsem svůj batoh s věcmi přes plot a následně jsem ho přelezl. Odchodu z námořní organizace jsem nikdy ani na okamžik nezalitoval.

Po určité době fungování v překladatelské jednotce námořní organizace jsem začal mít své práce a pracovního prostředí plné zuby. Nechci jít do velkých podrobností, a proto se musíte spokojit se shrnutím, že i když Scientologická církev tvrdí, jak vytvoří lepší, duševně zdravější svět, já jsem kolem sebe pozoroval pravý opak.

A tak jsem se rozhodl z námořní organizace odejít. Ta se ale v té chvíli projevila jako opravdová sekta. Dobře jsem z Úvodu do scientologické etiky znal Hubbardovo prohlášení, že nechtějí držet lidi, kteří s nimi nechtějí být. V praxi mě naopak doslova drželi proti mé vůli*, a když jsem natrvalo neustoupil, nechali mě dělat „etický program“, na němž jsem neměl žádný zájem.

Věděl jsem, jak dopadl můj kolega JL, jenž chtěl odejít už dávno přede mnou, ale oficiální cestou se ven nedostal, a naopak skončil psychicky převálcovaný. Z toho důvodu jsem netlačil na pilu, a místo toho jsem při první příležitosti práskl do bot. JL mimochodem nakonec utekl také, ale „etické zvládání“ v námořní organizaci na něm zanechalo následky, takže pak měl těžké začlenit se do normálního života.

Já jsem nějakou dobu po útěku také spadl do špatného stavu, ale naštěstí se mi podařilo ze z něj dostat. Našel jsem si dívku, vyrovnal se s [exkomunikací z církve](#), dokončil bakalářské vzdělání, nastoupil do zaměstnání, oženil se, založil rodinu a po nějaké době jsem si začal užívat scientologie v [Rons orgu](#). Úmyslně neříkám ve svobodné zóně, protože poměrně hodně scientologů ve svobodné zóně mimo Rons org mě svým jednáním rozčarovalo, když jsem u nich nacházel vlastnosti, o nichž jsem si myslel, že se s nimi po odchodu z církve nebudu setkávat.

Za těch deset let jsem si také mnohokrát ověřil, že se mám raději spoléhat na svou intuici než na rady okolí. Proto, když jsem měnil zaměstnavatele, už jsem si do toho nenechal od otce mluvit. A udělal jsem jen dobře.

Před půl rokem jsem se přestal považovat za scientologa, což mi umožňuje přestat se omezovat kvůli věcem, které se od scientologa čekají nebo nečekají. Můžu studovat a provozovat na sobě, co chci ze scientologie, odvozených nauk nebo úplně jiných nauk podle toho, co sám uznám za sobě prospěšné.

Píšu tady o deseti letech svobody, ale v jistém smyslu jde jen o půlrok :-). Souhlasím s Hubbardovým tvrzením, že absolutna jsou pro člověka nedosažitelná, takže v praxi nebude žádná míra svobody absolutní. Jde jen o to, jaké hledisko člověk zaujme.

* Jak se v poslední době lze dočíst všude možně na Internetu, např. na [blozích](#), [videích](#) nebo v [tisku](#), nejde o nijak vyjímečný případ.

18, „Poznání k odchodu“

Posted 2. Červenec 2011 by Vít Profant in ["scientologie". 1 komentář](#)

Před několika dny jsem v jedné diskuzi na [Diskuzním fóru bývalých scientologů](#) objevil žertovný termín „exit cog“ – poznání k odchodu. Jde o parafrázi na „clear cog“ – nezaměnitelné poznání, že se člověk stal klírem. V případě „exit cog“ si člověk uvědomí, že scientologická církev, popř. scientologie jako taková, není pro něj.

V uvedené diskuzi:

- ¶ Člověk s přezdívkou *Good twin* uvedl, že po letech v scientologii se pustil do studia základních knih. Studovalo se mu velmi dobře. Jeho třetí knihou byla *Dianetika, moderní věda o duševním zdraví*, a i skrz tu se dostával v pohodě. Po přečtení kapitoly Klír mu ale začalo něco docházet: [Žádní klíři nejsou!](#) A to se stalo jeho poznáním k odchodu.
- ¶ Diskutující *sallydance* uvedla podobný zážitek, když před několika lety poslouchala Hubbardovy kongresové přednášky, které právě byly v módě. Hubbard mluvil o pastech, že aby mohla být vytvořena past, musí být vytvořena povinnost. Působí-li ta na jedincev čest a dobré úmysly, bude mít dotýčný potíže odejít, i když bude zažívat velké nesnáze. **A ona se cítila chycená v pasti a silně vázána povinnostmi.**

Hledal jsem tedy dál a objevil jsem, že o exit cog se mluvilo v několika diskuzích už v roce 2008.

- ¶ Diskutující *Fabian Marcabian* uvedl, že jeho poznáním k odchodu bylo, že **je PTS (pod útlakem ve vztahu) k scientologické organizaci i scientologii jako takové**, a byla to jeho jediná PTS situace, s níž se nedalo udělat nic jiného než přerušit styky.

Zajímavé je, že ke každému takovému poznání se na diskuzi (popř. v jiném diskuzním vlákně) přidal ještě někdo jiný.

Po přečtení výše uvedeného se mi vybavila tři taková poznání, které jsem měl v různých fázích mého odcizování se od standardní scientologie:

- ¶ Že etické terminály v Námořní organizaci v Kodani **nepoužívají Hubbardovu etickou technologii**, jen bohapustý nátlak, a nejspíš si toho ani nejsou vědomy.
- ¶ Že etické terminály v Námořní organizaci v Kodani **jsou** natolik **mimo realitu**, že s nimi o mém prohlášení za utlačovatelskou osobu není možné komunikovat jako s uvažujícími lidmi, a tak raději zůstanu s jejich cejchem, než abych se jim podřizoval.
- ¶ Že i ve svobodné zóně dochází ke **zneužívání etické technologie**. A přestože se ho dopustí člověk, který vůbec není auditorem, není v daném případě schopný nadhledu a s jeho působením v daném sporu nesouhlasily obě jeho strany, tak jeho pomlouvačnou kampaň podpoří spousta vysoce vyškolených scientologů, obzvláště pak těch, kteří si zakládají na své „standardnosti“.

Poslední bod prosím považujte za vysvětlení, proč už se necítím být scientologem.

Podobně jako poznání pro výstup u jiných lidí souviselo s jejich studiem, v mém případě šlo o to, že jsem kvůli přijetí do Námořní organizace studoval mj. Nové rozšířené vydání Úvodu do scientologické etiky a následně jsem zajišťoval překlad tohoto díla do češtiny, takže jsem v něm

obsažené látce porozuměl docela dobře. Když jsem ji porovnával s tím, co jsem viděl kolem, věděl jsem, že něco nehraje.

Scientologům doporučuji: Studujte Hubbarda, nastudujte co nejvíc knih, poslechněte si co nejvíc přednášek. A to, co studujete, porovnávejte s tím, co vidíte kolem. A abyste viděli:

Look, don't listen.

— HCO PL 16 Mar 72, Establishment Officer Series 8, *Look don't listen*

A udržujte si osobní integritu:

Personal integrity is knowing what you know. What you know is what you know, and to have the courage to know and say what you have observed. And that is **integrity** and there is no other **integrity**.

— *Technical Dictionary of Dianetics and Scientology*, Personal integrity

19, Jak jsem nepochopil vyjmenované slovo

Posted 14. Červen 2011 by Vítek Profant in ["společnost"](#), ["scientologie"](#).
[Napsat komentář](#)

■ Ve třetí třídě jsme se v češtině učili vyjmenovaná slova. Pokud si dobře vzpomínám, byl jsem zkoušen na vyjmenovaná slova po „b“ a dostal jsem za 1. Pak jsem byl zkoušen na vyjmenovaná slova po „s“ a dostal jsem za 5. Docela mě to rozhodilo, a nejen proto, že jako jeden z lepších žáků jsem nerad dostával pětky. Já jsem se totiž vyjmenovaná slova po „s“ skutečně doma učil, u katedry ale najednou přišlo zatmění a všechna snaha přišla během okamžiku nazmar.

Poprvé jsem si na tuto příhodu vzpomněl v souvislosti s jedním cvičením komunikačního kurzu, který se vyučoval v Dianetickém centru Praha; šlo o cvičení [polokvitací](#)*. Impulz přišel nejspíš v době, kdy jsem kurz sám studoval, nebo když jsem vypomáhal v kurzovní místnosti (obojí v roce 1995). Supervizorka GS dávala někomu, kdo právě dělal zmiňované cvičení, příklad, že pokud učitelka ve škole nepolokvituje to, co žák při zkoušení říká, že ho tím připravuje o sebevědomí a v podstatě znehodnocuje.

Jak to bylo v mém případě? Odebral jsem se ke katedře a začal odříkávat:

„Syn, sytý, sýr, syrový... usychat?“ A už jsem věděl, že je problém a že slova neodříkám správně. Lepší češtináři už asi odhalili, že jsem vynechal slovo *sychravý*. Pak jsem v rozpacích zmlkl. Kdyby paní učitelka v tu chvíli polokvitovala, nejspíš bych další slova, nebo aspoň jejich většinu, vyjmenoval, a mohl jsem dostat lepší známku. A s malou nápovědou bych si vzpomněl dokonce i na vynechané slovo *sychravý*.

Tím by se ale podstata problému stejně nevyřešila. Já jsem tehdy totiž nevěděl, co dané slovo znamená. A tak se v mé mysli „neuchytilo“.

Učitelka, i když jsme ji měli jinak velmi rádi, v tu chvíli dobrou vůli neprojevila. Nejspíš proto, že neměla představu o tom, [jakou paseku nepochopená slova působí](#), a tak si myslela, že jsem se prostě neučil.

Naneštěstí tohle ve školství ví málokdo. Za celou dobu mé školní docházky – nechutně dlouhé ;-) – na problém nepochopených slov upozornila jediná učitelka, a to na druhém stupni základní školy.

Navíc šlo o náhodu, protože nás normálně neučila, ale z důvodu absence jsme se na jednu hodinu musely spojit dvě třídy.

Naproti tomu na VŠ jistá učitelka angličtiny zakázala používat slovník s tím, že když nebudeme nějakému slovu rozumět, ráda nám ho vysvětlí. To od ní bylo značně naivní, protože kdyby se každý student měl ptát na každé slovo, kterému nerozuměl, paní vyučující by toho v hodině moc neprobrala.

Zde je vidět, jak by ve školství mohly prospět základní komunikační dovednosti a znalost elementárních studijních metod, tak jak se vyučují v scientologii. Nevím, jestli byl L. Ron Hubbard skutečně jejich původním objevitelem, ale v každém případě jsem rád, že je do svého díla zařadil a umožnil tak mnoha lidem, aby je úspěšně uplatnili ve svém životě.

Tím nevyzývám k přijetí scientologie jako celku, neboť takové pokusy mohou být velmi náročné, nákladné a v případě oficiální organizace i nebezpečné. Na druhou stranu nemám rád hysterické odmítání čehokoli jen proto, že to má něco společného se „[sektou](#)„. Pál bych si, aby výše zmíněné dovednosti mohlo ve svém životě využít co nejvíc lidí.

* Polokvitace je potvrzení příjmu informace takovým způsobem, abychom druhého povzbudili k pokračování v komunikaci.

20, Překvapující vlastnosti vody

Posted 25. Květen 2011 by Vítek Profant in ["společnost"](#). [Napsat komentář](#)

Jsem příznivcem vědeckého myšlení a pokroku. Neuznávám však krajní názory typu „není-li něco vědecky dokázáno, je to automaticky podvod“, protože takové názory jsou podle mě ve skutečnosti brzdou pokroku. Nové věci bychom měli přijímat kriticky, ale pakliže nám fungují, nemá smysl vzdávat se jejich přínosu jen kvůli vědecké nepodloženosti. Už jsem se [na blogu](#) v tomto duchu vyjadřoval.

Začátkem května jsem náhodou objevil dokument, který balancuje na hranici vědeckého pokroku a divokých tezí. Je o dosud pořádně neprobádaných vlastnostech vody a zaujal mě z několika důvodů:

- ☞ Několik posledních let používám pro sebe i svou rodinu [homeopatii](#). A celkem úspěšně, řekl bych. Jde o roztoky, v nichž by neměla být díky obrovskému naředění ani molekula původní látky, které ale přesto nějakým nechemickým způsobem vyvolávají v těle obranné reakce, jako by mu byla podána původní látka, ovšem bez vedlejších chemických účinků původní látky. Při dodržení přesného postupu ředění uchovává informaci z původní látky zřejmě sama voda.
- ☞ V duchovně zaměřeném filmu [Co my jen víme](#) mě zaujala [scéna s výstavou fotografií](#) molekulární struktury vody poté, co jí byly předány určité myšlenky.
- ☞ Podle [hnutí Nového věku](#) vstupujeme do období Vodnáře. Astronomové i astrologové vedou o pravdivosti tohoto tvrzení spory, nicméně tato myšlenka se v moderní kultuře uchytila.

A nyní už slibovaný dokument:

21, Rusko ruší zákaz Hubbardových publikací

Posted 5. Květen 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Dnes v noci Max Hauri ([RONS Org Švýcarsko](#)) e-mailem oznámil, že [zákaz ruských úřadů](#) vztahující se na některé Hubbardovy publikace z důvodu jejich údajného extrémizmu byl zrušen.

Tato informace se [objevila](#) i na stránkách moskevské organizace scientologické církve, o čemž [informovala](#) agentura Associated Press.

22, Miscavige jako režisér

Posted 12. Duben 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Jessica Feshbach, tisková mluvčí Scientologické církve, [prohlásila](#) o vůdci své organizace Davidu Miscavigovi, že je "odborníkem v každé oblasti".

Pojďme se tedy podívat, jakých výsledků dosáhl Miscavige jako nadřazený režisér 3 filmů a jednoho zvukového díla.

ř film [Orientace](#)

Do mých pocitů z tohoto filmu se asi nejlépe strefuje Jeff Hawkins [na svém blogu](#), a proto tady z něj budu citovat:

"Pokud po shlédnutí tohoto filmu odejdete z místnosti, ven z církve a nikdy už o scientologii nebudete mluvit, máte k tomu naprostou svobodu. Bylo by to hloupé. Ale můžete to udělat. Zrovna tak můžete skočit z mostu nebo si vystřelit mozek z hlavy. Je to vaše volba."

To jsou děsivá a smrtelně vážná slova pronesená na konci filmu Orientace, který se promítá v Scientologické církvi po celém světě zcela novým lidem. Nebo přinejmenším se promítal až do minulé neděle, 24. ledna [2010], kdy průvodce filmem, herec Larry Anderson, Scientologickou církev velmi veřejně [opustil](#).

Film Orientace, a zejména onen závěrečný monolog, podle mě dokládá smrtelnou vážnost, kterou je v těchto dnech současná Scientologická církev prostoupena. Dříve, když chtěl někdo získat informace o scientologii, šel obvykle na živou přednášku – od někoho se skutečným zájmem a nadšením pro předmět. Bývalo tam cosi, čemu se říkalo "duch hry." V této době jsou noví lidé uvedeni do tmavé místnosti, kde sedí, obvykle sami (s členem personálu, jenž na ně dohlíží), a dívají se na velmi vážný a poučující film, který končí děsivým varováním, jež staví odmítnutí Scientologie na úroveň sebevraždy.

Mnoho lidí po shlédnutí tohoto filmu skutečně odejde a už se nikdy nevrátí. Nechtějí být součástí takové fanatické vážnosti. A čím dál více scientologů jako Larry Anderson odchází pryč od nepolevujících drtivých tlaků a smrtících hrozeb, které jsou nedílnou součástí dnešní Scientologické církve.

ř film [Bojiště země](#)

Už nedlouho po uvedení filmu do kin se objevily zvěsti, že film financovala a snad se na něm i podílela Scientologická církev. Tehdy mi to připadalo absurdní, ale když nedávno Bojiště Země „vyhrálo“ Zlatou malinu za nejhorší film desetiletí, přišly na webu na přetřes i věci kolem jeho vzniku, a ty postavily věc do jiného světla.

Nejdříve v New York Postu vyšel [článek od J.D. Shapira](#), autora původního skriptu k filmu. Článek je laděn velmi humorně, ale přesto se z něj seriózně dozvíme, že původní skript vypadal zcela jinak a že od lidí kolem Johna Travolty chodila J.D.mu přes studio MGM spousta připomínek, jejichž zapracování nakonec film naprosto zabilo. A Mark Rathbun zanedlouho na svém webu zveřejnil [článek s videem](#), kde říká (a Mike Rinder to potvrzuje), že tím, kdo ve skutečnosti kontroloval každý aspekt filmu, nebyl nikdo jiný než sám David Miscavige. A že po prvním shlédnutí finální verze Bojiště Země pěl David Miscavige na Johna Travoltu ódy, ale když se ukázalo, jaký je film propadák, tak zcela otočil a svedl veškeré neúspěchy na Johnovu údajnou neetiku.

Z nákladů 75 miliónu dolarů na produkci a podle odhadů dalších 20 mil. na marketing se vrátilo na tržbách necelých 30 mil. Bojiště Země se dočkalo většinou negativní kritiky a na diváckých serverech bylo hodnoceno jako katastrofa. Do současnosti mu bylo uděleno 9 Zlatých malin, včetně nejhoršího filmu za rok 2000 a nejhoršího filmu uplynulého desetiletí. A to vše navzdory skutečnosti, že knižní předloha od L. Rona Hubbarda byla ve své době přijata poměrně dobře.

🔗 audio *Mohou z nás někdy být přátelé*

Jde o nahrávku určenou pro lidi nepřátelské k scientologii, jejichž postoj má zvládnout, a je součástí balíčku ke kurzu [PTS/SP](#).

Osobně jsem se s ní poprvé setkal v r. 2000 v překladové jednotce v Kodani, kde nám bylo řečeno, že jde o nápad L. Rona Hubbarda, jak odpůrcům [odauditovat](#) problémy způsobující jejich postoj. Když jsem ale nahlédl do předlohy tohoto díla, zarazila mě obrovská spousta špatných emocí, ve kterých mají být věty textu při nahrávání pronášeny. A když jsem konzultoval Google, nenašel jsem jedinou dobrou věc, kterou by o „Mohou z nás někdy být přátelé“ někdy někdo napsal. Ani jsem neslyšel, že by tato nahrávka někdy nějakému člověku v problémech s lidmi, kteří nemají scientologii rádi, pomohla.

Nápad mohl být Hubbardův, ale Miscavigovo provedení zjevně skončilo naprostým fiaskem.

🔗 video [Scientolog Tom Cruise](#)

Zde nešlo o materiál určený pro veřejnost, ale interní propagaci pro scientology. Přesto ho někdo vystavil na internet a reakce veřejnosti byla velmi odmítavá. Všimněte si Tomovy dramatické vážnosti dokreslované hudbou z filmu „Mission: Impossible“ v pozadí – jde o podobnou emoci jako u filmu Orientace.

Únik tohoto videa zaujal internetovou skupinu známou jako [Anonymní](#) a motivoval je k dlouhým a tvrdým [protestům](#) proti Scientologické církvi.

Tolik k režijním pokusům jednoho „odborníka na všechno“.

23, Zodpovědnost

Posted 8. Duben 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#).
[Napsat komentář](#)

Zodpovědnost znamená být schopen starat se o, dosahovat nebo být. Také je to schopnost vytvářet a ničit překážky. [[Clearbird](#)]

Problém a řešení

Má-li být možná vysoká úroveň zodpovědnosti, je třeba vidět věci tak, jak opravdu jsou, a na základě toho se rozhodovat a konat. Je ale pravda, že toho člověk nemusí být sám schopen. Pak je logické pomoci si nějakým via (bodem přenosu).

Prakticky všichni dnes čtou noviny a sledují televizi. Jenže kolik lidí při tom používá kritické myšlení, a kolik prostě bere předkládané informace jako fakta? Novináři, televizní pracovníci a inzerenti jsou si toho vědomi a často se snaží názory veřejnosti ovlivňovat.

Scientologický model existence může posloužit jako kvalitní via, člověk však musí mít na paměti, že jde pouze o pomůcku. Pokud člověk potlačí své vlastní vjemy a intuici a myslí **pouze** prostřednictvím scientologického modelu, jedná se ve skutečnosti o pokles zodpovědnosti. Podřídí-li se interpretaci skutečnosti pomocí tohoto modelu jinými, pak jeho zodpovědnost ještě klesá.

Scientologická církev

V 1. pol. roku 2001 jsem pracoval v Námořní organizaci v Kodani jako editor překladů a s mou tehdejší nadřízenou LŠ jsme diskutovali o našich překladatelích. Když přišel na přetřes jeden schopný překladatel (scientolog z veřejnosti, nepamatuji se přesně, zda to byl MH nebo KT), který ale zdaleka nepřispíval tolik, kolik bychom potřebovali, LŠ prohlásila, že on neví, co je to zodpovědnost, a nastínila mi vlastní představu o zodpovědnosti, což bylo něco ve smyslu “dělat to, co dostaneš za úkol od svého nadřízeného v církvi”. Dost mě to překvapilo. Mimochodem, LŠ za sebou tehdy měla už pět let v Námořní organizaci.

Podobný vzor chování jsem zažíval v církvi opakovaně a církev se tak, ne-li hůř, projevuje při pohledu zvnějšku i dnes.

Výklad podle Hubbarda

Stejně jako spousta jiných pojmů v scientologii je zodpovědnost stupňovitá škála:

- ř bez dřívějšího nebo současného kontaktu
- ř všeurčení
- ř seburčení
- ř určení vnějším vlivem
- ř valence (cizí osobnost)

Začnu odspodu.

Pokud se člověk chová jako něčí kopie, aniž by řešil situace vlastním analytickým uvažováním, je zcela pod kontrolou reaktivní mysli a není za své jednání ve skutečnosti zodpovědný.

Je-li někdo určován vnějším vlivem, tak je prostě poslušný a dělá, co se mu řekne. Možná že tohle LŠ chápe jako vysokou úroveň zodpovědnosti, ale já to tak nechápu.

Seburčení už znamená plnou zodpovědnost za sebe samotného a jde o poměrně dobrý stav; a všeurčení znamená, že jste zodpovědní i za ostatní.

Jiné praktiky

Nedávno jsem na tomto blogu [zmiňoval možnost](#), že lidé projdou duchovním vývojem, po němž pro ně začne být scientologický model příliš svazující. Mohou tedy začít užívat pokročilejšího modelu existence, mohou si vytvořit vlastní výběr prvků z nejrůznějších modelů, anebo v ideálním případě uvidí v situaci pravdu ne pomocí nějakého via, ale jejím prostoupením a přímým vnímáním. To znamená vzdalování se od určení vnějším vlivem směrem k seburčení a všeurčení.

Neznamená to však automaticky, že když někdo odejde od Hubbardovy „technologie“, tak je to

projevem zvyšující se zodpovědnosti. Ve skutečnosti to může být přesně naopak (často zde hraje roli neochota přímo čelit vlastnímu [případu](#)) a stejně tak může úroveň zodpovědnosti zůstat zhruba stejná.

Byl jsem v kontaktu s člověkem, který se mnou nakonec odmítl analyticky diskutovat, protože on se řídí tím, co mu řekl Ježíš Kristus, když se mu zjevil, a bavil by se se mnou jen na základě toho, kdybych já měl také podobné zjevení. Jiný člověk si nechával schválit svá rozhodnutí údajnou bytostí na vyšší úrovni, a brzy poté, co jsem si odmítl přečíst text, který mi dost neodbytně nutil, bylo pokračování kontaktu se mnou zamítnuto z důvodu, který před oním odmítnutím zas až tolik nevadil.

Takovéto podivné praktiky ale nejsou jen doménou bývalých scientologů. Z důvěryhodného zdroje vím např. o člověku, který se jednou ráno cítil napůl nemocný, a tak se rozhodoval, zda jít nebo nejít do práce na základě toho, co mu poradí kyvadlo.

Závěr

Nechápejte mě špatně, já nemám nic proti tomu, aby člověk, **když je to opravdu potřeba**, přihlédl k názoru odněkud jinud, obrátil se tam o radu atp., ať už jde o profesionála v oboru, kamaráda, duchovního vůdce, určitou filozofii, model skutečnosti, média, nebo třeba i o netělesnou bytost. Konečné rozhodnutí je však vždy na něm samotném, a vyvlékat se z této zodpovědnosti je alibismus a pohrdání vlastními vjemy, analytickými schopnostmi a intuicí. Nehledě na to, že druhá strana může sledovat své vlastní cíle, které se s cíli dotyčného vůbec nemusejí shodovat.

24, Povrchnost obrany Scientologické církve

Posted 26. Březen 2011 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 3](#)

Následující text je má reakce na dopis mluvčího Scientologické církve Jiřího Voráčka do Lidových novin zveřejněný 16. března pod jménem [Scientologická církev není vyšetřována](#), v němž vyjadřuje nesouhlas s informacemi ve dvou článcích Lidových novin pojednávajících o reportáži v časopise New Yorker, o jejímž vydání jsem [na tomto blogu](#) nedávno informoval.

A jak jsem psal, ale klidně to zopakuji i trochu rozvedu, už nadpis **Scientologická církev není vyšetřována** je zavádějící. Scientologická církev nemůže z podstaty věci popřít, že je vyšetřována. Pokud represivní orgán vyšetřuje skupinu, u níž má podezření na nezákonnou činnost, často do ní nasadí své lidi a na základě jejich informací pak ve vhodnou dobu udeří. Vzhledem k charakteru obvinění, která jsou v poslední době proti Scientologické církvi vznášena, nevidím důvod, proč by nemohla být takto vyšetřována i ona. Represivní orgán v takovém případě o vyšetřování pochopitelně nebude mluvit. Pokud tedy vyšetřování nikdo oficiálně nepotvrdil, je informace o jeho existenci **nejistá**, nikoli nutně nepravdivá.

Celý článek je založen na výrocích hrstky nespokojených bývalých členů.

— Jiří Voráček, Scientologická církev není vyšetřována

Zdroje článku byly různé, i když informace od „hrstky“ bývalých členů tvořily jeho podstatnou část. Článek tak měl na serveru 26 poměrně dlouhých stran. Podle webu „Proč protestujeme“ existuje přinejmenším [1429* bývalých členů Scientologické církve](#), kteří veřejně promluvili o poměrech v církvi. Kdyby měl být článek založen na výrocích každého z nich, jak by potom musel být dlouhý?

Je to politováníhodné a my se domníváme, že jde o důkaz předpojatosti, že se New

Yorker rozhodl představit scientologii svým čtenářům očima bývalého člena. Někoho, koho religionisté jednomyslně označují jako nespolehlivý zdroj informací o hnutí. Místo toho mohli využít pozvání církve a poznat její praktiky a práci z první ruky.

— Jiří Voráček, Scientologická církev není vyšetřována

Pokud správně rozumím, Scientologická církev by tedy chtěla, aby noviny přetiskovaly pouze církevní PR. (Z minulosti mám ale podobné zkušenosti i s jinými novými náboženskými hnutími.)

Co konkrétního tedy říká religionistický text o svědectvích bývalých členů?

Je nesmírně důležité, že je předkládají lidé, kteří se (narozdíl od mnoha antikultovních autorů) s prostředím daného náboženského hnutí osobně seznámili, byli jeho součástí. Druhým podstatným faktem ovšem je, že se jedná o lidi, které hnutí určitým způsobem zklamalo nebo kteří se jím cítí podvedeni, ať už od něj odešli z nějakého důvodu sami nebo byli vyloučeni.

Religionistika je daleka toho, aby zpochybňovala svědectví těchto bývalých členů (snad až na ta očividně zaujatá a prokazatelně fakticky nepřesná). Musí (a neváhá) si proto přiznat, že členství v některých nových náboženských hnutích skutečně mnoha lidem ublížilo. Avšak také se snaží vyslechnout druhou stranu, a to nejen vedení hnutí a oficiální učení, ale i současné členy, kteří naopak vnímají prostředí hnutí jako prospěšné svému duchovnímu vývoji a kterým hnutí v tom či onom ohledu pomohlo, ať už od světonázorové anomie, drogové závislosti, existenciální úzkosti, konzumního života či čehokoli jiného. Jednou z hlavních zásad empirického výzkumu nových náboženských hnutí je totiž zkoumat se stejnou pečlivostí *všechna* fakta – tedy ne jen ta, která podávají o hnutí nepříznivé svědectví –, za každou cenu se vyhnout jednostrannému pohledu a hodnocení přenechat jiným.

— David Zbiral, [Stručný úvod do problematiky nových náboženských hnutí](#)

New Yorker jako protipól výroků bývalých členů mnohokrát cituje tiskového mluvčího církve v USA Tommyho Davise. Čerpá ovšem i z mnoha jiných zdrojů. Tak se religionistickému ideálu přibližuje více, než kdyby autor jen plnil přání Scientologické církve.

Zajímavé je, že pan Voráček kromě výše zmíněných bodů a obecného prohlášení, že prezentované informace jsou „nepravdivé“, se neobtěžoval (nebo nebyl schopen) jakkoli **vyvrátit** ani jedno z tvrzení, jež v článku zazněla. A faktická přesnost informací je přitom podle mě nejméně stejně důležitá, jako jejich vyváženost.

*: Zde jde skutečně jen o počet lidí (k 27.3.2011), jejichž svědectví o poměrech v Církvi je veřejně k dispozici. Nemusí zahrnovat lidi, kteří vypovídali pouze ve svém vlastním jazyce nebo regionu. Počet lidí, kteří ze Scientologické církve odešli, ale nikdy otevřeně o důvodech nemluvili, lze jen hádat.

25, Scientologie jako model existence

Posted 19. Březen 2011 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Na scientologii lze nahlížet z mnoha hledisek. Dnes bych ji rád

představil jako model existence, protože si myslím, že takový pohled u ní vysvětlí mnohé.

Nejprve si uvedeme nejzákladnější informace o vědeckém modelování – a podotýkám, že samotný fakt, že při vzniku a vývoji scientologie bylo vědomě použito vědecké modelování, ještě neznamena, že jde o vědu v pravém slova smyslu.

V praxi bývá cílem pochopit pozorované jevy, napodobit chování zkoumaného systému, simulovat je na vlastním modelu a následně ovlivnit jeho chování požadovaným způsobem, např. za pomoci zjištěných jeho vnitřních stavů...

Model je vždy pouze přiblížením skutečnosti: reálný systém může být velmi složitý, model mu nemusí odpovídat. Z těchto důvodů provádíme ověřovací experimenty, kterými doplňujeme a dále zpřesňujeme parametry modelu nebo i model samotný.

[Wikipedie, [Vědecké modelování](#), verze 2010]

Fascinující čtení o tom, jak Hubbard budoval vlastní model existence tak, aby byl použitelný, představuje kniha [Dianetika: Vývoj vědy](#) (1950). Skutečnost, že v ní Hubbard [slibuje](#) i takové věci, kterých se mu nepodařilo dosáhnout ani tehdy, ani nikdy později, teď ponechme stranou.

Lidská existence má spoustu aspektů, a vytvořit odpovídající systém tak, aby nebyl naprosto zmatený, bylo velmi obtížné. Hubbard tedy své konstrukty postupně zjednodušoval, až dospěl k nejmenšímu společnému jmenovateli všeho živého: *Základní motivací je přežití*.

Z této teze Hubbard vycházel a rozvinul ji v model lidské motivace a optimálního chování. Protože ale chování skutečných lidí nebylo vždy optimální, bylo také potřeba poradit si s jeho aberacemi (aberrace = odchylka od normálu, pokřivení). Toho bylo dosaženo vytvořením modelu mysli, v němž se mysl rozdělila na část analytickou, reaktivní a somatickou*.

Za problematickou část označil Hubbard reaktivní mysl, sestavil model jejího fungování a na jeho základě vyvinul metody, jak její obsah postupně převádět do analytické mysli. Cílem bylo přiblížit chování dotyčného co nejbližší optimu.

Je zajímavé sledovat vývoj těchto modelů v čase:

- ¶ Na přelomu 40. a 50. let dělil Hubbard motivaci k přežití do 4 hybných sil, tzv. dynamik (jedinec, rodina, skupina, lidstvo)** a do reaktivní mysli zahrnoval pouze [engramy](#), sekundární engramy (zkráceně „sekundáry“), zámky (v anglickém originále „locky“) a okruhy (démony „našeptávače“).
- ¶ Během 1. pol. 50. let vytvořil Hubbard přidáním dalších 4 dynamik (život, hmotný svět, duchovno, nekonečno) standardní model osmi dynamik, přestože se zmínil o existenci dalších dvou (estetika, etika). Reaktivní mysl měla nově zahrnovat i valence (cizí osobnosti), reaktivní úvahy a reaktivní postuláty (předsevzetí).
- ¶ Během 60. let bylo zjištěno, že člověka mohou aberovat i další vlivy, jako například nepochopená slova, jeho vlastní neetika nebo útisk ze strany někoho jiného.
- ¶ [Bill Robertson](#) při vývoji vlastní nadstavby nad standardní scientologií v 80. letech popsal dalších 6 dynamik, jeho model jich tedy měl celkem 16.

V scientologii bychom našli ještě další modely, tyto jsou však nejznámější a zřejmě i nejdůležitější.

Dnes se spousta scientologů domnívá, že jejich nauka je natolik dobrá, že ji už není potřeba dále vyvíjet, a to se týká i příznivců Robertsonovy verze. Jak jsme si však uvedli výše, každý model takto složitého systému je ve své podstatě nepřesný a omezený a lze předpokládat, že jeho zakonzervování ho odsoudí k zastarávání.

Nelze se pak divit, že někteří jedinci tento model přerostou a odcházejí od něho, aby je v jejich dalším osobním vývoji neomezoval, popř. aby oni sami vytvořili lepší modely nebo lepší metody práce s lidskou myslí a duchem.

V malé míře dochází i k průnikům do psychologie, např. díky metodě [redukce traumatických událostí](#). U nás je známá spíš [hlubinná abreaktivní psychoterapie](#), k níž sice osobně nemám velkou důvěru, avšak její vznik považuji za logickou reakci na strnulost původní nauky.

*: Analytická mysl má člověka vést k přežití na základě logických úvah a uvažuje v rozdílech a podobnostech. Reaktivní mysl má vést člověka k přežití na základě principu podnět-reakce a uvažuje ve stejnostech, čímž však ve skutečnosti přežití člověka obvykle škodí. Somatická mysl podléhá jak analytické, tak reaktivní mysli a zajišťuje realizaci jejich povelů na tělesné úrovni.

**: V Úvodu do scientologické etiky z r. 1998 se o dynamikách mluví jako o “svévolném rozčlenění”, jinými slovy jde o prvky modelu, ne o skutečné věci.

26, Prozření Paula Haggise

Posted 13. Únor 2011 by Vít Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 3](#)

Událostmi kolem Scientologické církve momentálně hýbou dvě věci:

- [Článek v časopisu New Yorker](#) od významného novináře **Larryho Wrighta**, v němž vypovídá svůj příběh neméně slavný filmový režisér **Paul Haggis**, jenž v roce 2009 po 35 letech odešel z Církve.
- [Zpráva](#) o tom, že Scientologickou církev momentálně kvůli podezření z vícero federálních zločinů vyšetřuje FBI, což Církev [důrazně popírá](#). (Osobně mi jejich nutkání vyjadřovat se k tomu připadá velmi hloupé – odkdy má FBI povinnost někoho informovat, že ho vyšetřuje?)

V článku Paula Haggise zaznělo něco, co mě zaujalo, stejně jako to zaujalo Jeffa Hawkinse, který k tomu napsal na svém blogu článek, jež zde přináším přeložený:

Jedním z nejvýmluvnějších komentářů Paula Haggise v [nedávném článku v New Yorkeru](#) bylo: „Všichni ostatní to viděli. Nevím, proč já ne.“

Je to otázka, kterou si mnoho z nás položilo, jakmile jsme odešli ze Scientologie. „Proč jsem neviděl, co se děje?“

V [dnešním rozhovoru \[9.2.\] s Terry Grossem na celonárodní rozhlasové stanici](#) byl Larry Wright dotázán, jaký si myslí, že bude mít jeho článek dopad na scientology. Jeho odpověď byla velmi bystrá:

„To je těžké posoudit, protože máme co dělat s náboženstvím,“ řekl, „a lidé jsou k němu přitahováni na základě víry. A kdyby šlo jednoduše o záležitost rozumu, pak by před vás člověk mohl položit tohle [dokument o Hubbardově vojenské službě] a říct: «Tohle je nezvratný důkaz, že zakladatel scientologie lhal o svém působení v armádě, lhal o svých zraněních a lhal o základních principech, ze kterých vytvořil Scientologickou církev.» Ale lidem, kteří jsou s ní spojeni a kteří možná cítí, že ze svých zážitků něco získávají, na tom nemusí záležet – buď proto, že cítí, jako by scientologické poučky zlepšovaly jejich životy, nebo proto, že komunita scientologů, mezi kterými žijí, je něco jako jejich rodina. A tak se úmyslně odstiňují od dozvídání se věcí tohoto typu.“

Malá poznámka: Zde vidíme, jak je hodnocení scientologie ovládáno zjištěním, že Hubbard lhal a členové církve nemyslí svobodně. Scientologové by tedy raději místo obviňování kritiků měli propagovat hodnocení scientologie podle její skutečné hodnoty. Bohužel v církvi i v části svobodné zóny převládají v této oblasti pokusy o [not-is-ness](#) a výsledkem jsou hodnocení podobná výše uvedenému. Koneckonců už jsem zde o tom [psal](#), i když nešlo o mé výroky.

Úmyslně se odstiňují. To je zajímavá formulace. Skutečně jde o **záměrnou slepotu**.

Jak ukázal Orwell ve svém románu **1984**, „kontrola mysli“ ve skutečnosti neznámá, že vaše myšlenky kontroluje někdo **jiny**, to **vy** se učíte kontrolovat vlastní myšlenky podle diktátů skupiny. Od členů se čeká, že své vjemy, myšlenky a postoje budou filtrovat skrz ideologickou strukturu. A oni to dělají. Proč? Protože, jak poukazuje Wright, si své komunity cení. Oceňují hlášené ideály scientologie, formulované cíle, slibované zisky.

Takže pokud cokoli zpochybňuje jejich víru, jejich náboženství, pak nebudou poslouchat. Nebudou se dívat. A mají připravenou spoustu mechanismů, které jim v tom pomáhají:

Pocházejí-li informace z Církve nebo například od jejího vedení, jsou vždy **pravdivé a dobré**.

Pocházejí-li od těch, které Církev označila za „nepřátele“, jsou vždy **nepravdivé a špatné**.

Cokoli kritického k církvi je „entheta“.

Kdokoli kritický k církvi „má overty“.

A jakmile členové církve zavětrí, že by něco mohlo zpochybnit jejich předpoklady, jejich víru, jejich ochraňovanou bublinu, pak spustí tyto mechanismy.

Může to být frustrující. Protože se jednoduše nebudou dívat. Nebudou poslouchat.

Ale víc a víc se jich **dívá**.

A objevují fakta. A jakmile se na skutečně podívají na informace a zkonfrontují fakta, obvykle mají potřebu prohlásit to samé:

„Nevím, proč jsem to neviděl.“

27, Jak scientolog zachránil život

Posted 28. Leden 2011 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Během přípravy argumentace do dalších článků jsem si vzpomněl na něco, na co jsem už léta nemyslel. A protože na tomto blogu se scientology ani scientologii nejednám vždy úplně v rukavičkách, proč nedat prostor naopak i něčemu pozitivnímu ze scientologie?

Čtenáři ať mi prosím odpustí nejasnosti či případné nepřesnosti v popise něčeho, co se událo tak dávno a co bylo mezitím překryto mnoha událostmi, které jsem vnímal daleko intenzivněji.

Hrdinou tohoto vyprávění je můj bývalý kolega z Dianetického centra Praha Milan Vavřín, který by momentálně měl pracovat pro Námořní organizaci někde v USA. Byl mým kamarádem, i když nijak vyjimečně dobrým. Nemůžu ani říct, že bych ho jako scientologa nějak zvlášť uznával.

Příhoda, kterou chci popsat, se stala v době, kdy jsem v Dianetickém centru pracoval, tedy jaro 1995 – 1. zima 1997 (s přestávkou podzim 1995 – 1. zima 1996). Jednoho dne přišel Milan do práce celý rozrušený s tím, že včera večer zachránil jednomu člověku život. Podle jeho popisu, a nemám jediný důvod mu nevěřit, se stalo zhruba následující:

Večer Milan čekal na přestupní stanici na metro a náhle poblíž sebe uslyšel velkou ránu. Když se otočil po zvuku, uviděl bezvládně ležícího muže. Ten z nějakého důvodu upadl a ošklivě se uhodil do hlavy. Milan hned přišel na pomoc. Nenahmatal však pulz. Prikázal mu tedy v tónu 40 (záměr bez výhrad, zřejmě i hodně nahlas): „Vrat' se do těla!“ Chlapík opravdu hned naskočil a otevřel oči, byl však v šoku.

Milanovi přišli mezitím na pomoc dva muži (podle jeho popisu tuším „santusáci“) a Milan začal zraněnému dávat orientační asist („Podívej se na...“ „Děkuju.“) na sebe a ony dva muže. Mezitím zřejmě některý z kolemjdoucích nebo pracovníků metra zavolal záchranku. Milan v asistu pokračoval až do jejího příjezdu a stav zraněného se o něco zlepšil.

Už si nedokážu vybavit, zda a jaké kroky standardní první pomoci Milan použil. Mám za to, že se ani nikdy nedozvěděl, zda mu prodloužil život o hodinu, nebo o dlouhá léta.

Ale napadlo ho, že by mohl trochu pomoci propagaci scientologie, kdyby to, co se stalo, napsal do novin. Sepsal tedy článek a poslal ho novinám, ty mu ho však nevydaly. Tak jsem si říkal, že to, co neudělaly noviny, bych mohl prostřednictvím svého blogu udělat já, protože si myslím, že je důležité, aby se vědělo, že mnohé scientologické techniky skutečně fungují. Ale na toto téma zase někdy příště.

28, Klír (Clear), nebo superman?

Posted 25. Leden 2011 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Komentáře: 5](#)

Kniha „jedna“, *Dianetika: Moderní věda o duševním zdraví*, vyšla v květnu 1950. Několik týdnů před ní ale v časopise *Astounding Science Fiction* vyšel Hubbardův dlouhý článek, který se dnes prodává jako kniha *Dianetika: Vývoj vědy*. Kniha nepopisuje terapeutické postupy samotné, ale úvahy, které vedly k jejich vytvoření. Protože jde o dílo rozhodně snazší ke čtení, lze se na něj dívat jako na reklamní článek na podporu prodeje knihy jedna.

Hned na jeho začátku popisuje Hubbard optimální počítač a přirovnává k němu optimální lidskou mysl.

Vlastnosti optimální mysli by tedy měly být:

- ř naprostá přesnost a správnost
- ř obrovská rychlost
- ř schopnost řešit spoustu problémů se spoustou proměnných najednou
- ř schopnost vybavit si jakýkoli vjem z jakéhokoli okamžiku od početí až do smrti, třeba i ze spánku

a další.

Toto měla být základní osobnost, která byla časem “aberoována”, ale mohla být od aberací očištěna – byla by tedy *klír* (čistá).

Mimochodem, ve Vývoji vědy také stojí, že klír dokáže ovládat všechny tělní tekutiny.

V knize jedna se dočteme o dalších vlastnostech klíra, jako absence jakýchkoli aberací nebo výrazně zlepšený zrak. Pokud Hubbard ve Vývoji vědy naznačoval, že vytvořil klíry (dosáhl “plného uzdravení”), v knize jedna to z uvedení doby protřebné pro vyklírování jednoznačně vyplývá.

V srpnu 1950 se Hubbard rozhodl ukázat veřejnosti v přednáškové hale v Los Angeles [prvního klíra na světě](#), mladou studentku s pseudonymem Sonya Bianca. Někteří lidé z obecnosti jí položili otázky, které podle Hubbardovy charakteristiky klíra měla být schopna odpovědět, jako co je na určité straně její učebnice fyziky, co měla k snídani před čtyřmi lety, a poté, co nechali Hubbarda otočit se zády k ní, jakou barvu má jeho kravata. Dívka však nedokázala odpovědět na žádnou z těchto otázek a ukázka skončila fiaskem.

Dianetika nezanikla a na jejím základě později vznikla scientologie i přesto, že nikdo ve stavu klír, dosaženém v těchto předmětech, původně slíbených schopností nedosáhl, a nedosáhl jich dokonce ani ve vyšších duchovních stavech, kterých scientologie umožnila dosáhnout. Lze se tedy domnívat, že stav klír je natolik hodnotný, že se lidé po jeho dosažení obvykle necítí zrazeni a u předmětu zůstávají.

Problém však je, že Hubbard svá tehdejší tvrzení o vlastnostech klíra nikdy neodvolal a jeho původní knihy jsou prodávány dodnes. Scientologičtí fundamentalisté, kterých je hodně i mimo církev, navíc považují znehodnocující komentáře na adresu původních knih za zločin vůči předmětu.

Podle [Davida Maya](#) Hubbard [nechtěl](#), aby jeho původní výroky byly zpochybňovány, protože by pak byly považovány za podvodné. Zde sehrály roli určité rysy Hubbardovy osobnosti, [o nichž](#) už jsem se na tomto blogu zmiňoval.

Je důležité, abychom si uvědomili, že ač Hubbard označoval dianetiku a scientologii za vědy, lpění na pravdivosti původních pracovních tvrzení vůbec není vědecké. Věda má být živá a ve snaze o své zlepšení se překonaných pouček jednoduše zbavovat.

29, Hubbardova proměna

Posted 18. Prosinec 2010 by Vítek Profant in ["scientologie". 1 komentář](#)

Položil jsem si však otázku, jestli byl i Hubbard člověkem stejně vstřícným a ušlechtilým jako ty; ... jestli byste se vzájemně s Hubbardem nedostali do konfliktu, kdybys měl možnost ho poznat osobně. Tato úvaha u mě vyvstala při vzpomínce na silně konfrontační dikci některých směrnic, které vydal. Mám pocit, že ... si Hubbard vyřizoval účty s většinou společností za to, že ho nepřijala. [[Ohlas od bývalého kolegy](#)]

Ahoj Josefe,

zkusím do úvah tohoto typu vnést trochu světla.

V první řadě je třeba si uvědomit, že Hubbard nejen inicioval vývoj scientologie, ale že vývojem

procházel i on sám.

Obecně vzato: Na jedné straně objevoval a dozvídal se mnoho nového, psal, přednášel, organizoval a také si užíval výsledků použití svých technik na něm samotném. Na druhé straně lze předpokládat, že svou roli skutečně hrála frustrace z toho, že svět jeho pozoruhodné dílo většinou odmítal; a je fakt, že obrovský rozsah jeho aktivit mu přinesl řadu nehod.

V 50. letech razil Hubbard filozofii návratu k sebeurčení a neuznávání autorit. V roce 1955 o sobě mluvil jako o velkém organizátorovi, ne jako o tvůrci. Ve svých knihách děkoval mnoha myslitelům, díky jejichž pozorování mohl sestavit fungující školu o mysli a duchu.

Od 60. let ale přichází změna, která se naplno projeví v roce 1965 vydáním směrnice *Udržování fungování scientologie*, kde Hubbard prohlašuje svou technologii za bez výjimky účinnou a zajímavá se v zásadě jen o její prosazení. Dále ve směrnici zpochybňuje věčný přínos ostatních pro jeho výzkum i možnost, že by obdobně účinnou nebo lepší metodologii mohl vytvořit i někdo jiný.

Takové tvrzení je samo o sobě velmi diskutabilní, pokud víme, že například „Hubbardův“ e-metr je pouhá kopie původního e-metru [Volneye Mathisona](#) nebo jak [původní technologii řešení útaku](#) vyvinul John McMaster, mimochodem první klír, a Hubbard ji naopak nejdříve pozměnil, čímž zadělal na dnešní problémy s „přerušováním kontaktů“. Až později Hubbard vyvinul techniky zvládající útlak v duchu původních objevů, ty se ale bohužel používají až jako poslední možnost.

V témž roce vychází směrnice *Přestupky a tresty*, o nichž se hovoří jako o „etickém kodexu“, přestože podle Hubbardova chápání rozdílů mezi etikou, morálkou a spravedlností jde o morální kodex, a ten když bude porušen, přijde na řadu spravedlnost.

O příčinách Hubbardova odklonu od své původní filozofie můžeme jen spekulovat, ale podle všeho si při výzkumu tzv. procesů GPM, který prováděl od roku 1959 do roku 1966, poškodil případ natolik, že už se jej nikdy nepodařilo úplně rehabilitovat.

V Ronově žurnálu 67 také Hubbard mluví o tom, jak náročná byla jeho dobrodružství pro jeho tělo: Zlomil si prý ruku, koleno i páteř.

Hubbard se postupně stal nežádoucí osobou nejen ve Spojených státech, ale i v Británii, Austrálii a nakonec i ve Rhodesii (dnešní Zimbabwe), kde se pokoušel vměšovat do politiky. Následně založil Námořní organizaci s proklamovaným účelem dávat do pořádku etiku scientologických organizací po celém světě.

Na lodích Hubbard formuloval „nizké etické stavy“ a jejich řešení („vzorce“) testoval na posádce své lodi. Za nízké stavy také zavedl přísné tresty. Pro tyto praktiky se vžil název „tvrdá etika“, přestože podle původních Hubbardových definic šlo o spravedlnost.

V 70. letech se staly nechvalně proslulými Hubbardovy vzteklé a hlasité záchvaty na základě předpokladu, že při jednání s lidmi je žádoucí používat více síly, než jakou působí reaktivní mysl dotyčného.

V březnu / dubnu 1972 Hubbard vážně onemocněl. Na pomoc byl povolán auditor tř. XII Otto Roos, který [se pak ujal](#) hledání chyb v jeho minulém auditingu s cílem stanovení dalšího postupu. Hubbard si však oproti auditorským pravidlům nechal přinést složky a, jak už to tak u lidí čtoucích své vlastní záznamy o auditingu bývá, byl hodnocením Roosova auditorského týmu velmi rozladěn. Po nalezení záminky byl Roos prohlášen za utlačovatele a vyhozen z církve. Jím doporučený program se nikdy nerealizoval, což mělo pro Hubbarda a vlastně i pro celý předmět fatální následky.

V červnu 1972 nadiktoval Hubbard svou autobiografii, ale jak bylo později zjištěno, mnoho jeho výroků je [v rozporu](#) se zdokumentovanými fakty.

Na jaře 1973 Hubbard rozběhl [operaci Sněhurka](#), jejímž cílem bylo krást v amerických vládních kancelářích negativní doklady proti scientologii a nahrazovat je vlastními doklady s pozitivními informacemi.

O na podzim 1973 měl Hubbard nehodu na motocyklu, při které si zlomil ruku a žebra, a jeho náladovost nabyla na intenzitě.

(Přidáno 25.5.2011:) V listopadu 1976 zemřel ve věku 22 let Ronův syn [Quentin](#). Pravděpodobně šlo o sebevraždu. Tato událost údajně Hubbardův úpadek urychlila.

V roce 1978 při natáčení technických tréninkových filmů postihla Hubbarda závažná mozková příhoda. Tentokrát byl povolán auditor tř. XII David Mayo, aby Hubbardovi pomohl, což se zhruba po měsíci auditingu [podařilo](#).

Na přelomu 70. a 80. let byla operace Sněhurka odhalena a řešena u soudu. Hubbard se proto začal skrývat a komunikoval s církví a okolním světem pouze prostřednictvím svých komunikátorů. Takto v odloučení žil až do ledna 1986, kdy ho zastihla smrt, kolem níž ale panují [nejasnosti](#).

Na téma vlivů na Hubbardovo chování a postoje existují i další názory, často divoké spekulace. Nechci je automaticky odmítat, nicméně zde jsem se chtěl držet především faktů.

Odpověď na otázku, jak bychom si s Hubbardem navzájem porozuměli, tedy naprosto závisí na tom, kdy by k takovému setkání mělo dojít.

s pozdravem

Vítek

Poznámka: Toto je soupis nejviditelnějších věcí, které s Hubbardem od 60. let nebyly v pořádku. Nesnažím se tím popírat Hubbardovy dobré stránky, jejichž existencí můžeme být jisti až do doby, kdy se začal skrývat. Potom už o něm víme málo, protože komunikoval jen prostřednictvím svých kurýrů. Můžeme si ale užít děl, která v té době napsal: „Bojiště Země“ (raději jen v knižní formě) a „Mise na Zemi“.

30, WikiLeaks: Ukončete represe

Posted 11. Prosinec 2010 by Vítek Profant in ["společnost"](#). [Napsat komentář](#)

Dnes jsem dostal e-mail, který Max Hauri hromadně rozesílal svým přátelům:

Ahoj kamaráde,

Thomas Jefferson měl pravdu, když radil: „Nikdy nedopustíme, aby oči ostrážitosti byly zavřeny.“

Žádám Tě, abys podpořil petici <http://www.avaaz.org/en/> // http://www.avaaz.org/en/wikileaks_petition?fp.

Pokud se nepostavíme za svobodu projevu teď, je možné, že ji ztratíme navždy.

Můžete se podívat, co říká o Wikileaks kongresman Ron Paul. Dobrý projev! <http://www.youtube.com/watch?v=GDp1izlMQT0>

Díky

Přikládám překlad původní verze výzvy:

Podepište petici

Vládám a korporacím USA i dalších států, které se angažují v represích proti WikiLeaks:

Vyzýváme vás, abyste okamžitě ukončili represe proti WikiLeaks a jejím partnerům. Důrazně vás žádáme o respektování demokratických principů a zákonů o svobodě projevu a svobodě tisku. Pokud WikiLeaks a novináři, se kterými spolupracuje, porušili jakékoli zákony, měli by být stíháni soudně, v řádném procesu. Neměli by být vystaveni mimosoudní zastrašovací kampani.

Prudká zastrašovací kampaň proti WikiLeaks je nebezpečný útok na svobodu projevu a tisku.

Vrcholní američtí politici označili WikiLeaks za teroristickou organizaci a naléhali na korporace, aby ji odstavili. Komentátoři dokonce navrhovali, aby byl na její personál spáchán atentát.

Nehledě na to, co si o WikiLeaks myslíme, **odborníci na právo říkají, že pravděpodobně neporušila žádné zákony**, tato skupina spolupracuje s nejproslulejšími novinami (New York Times, Guardian, Spiegel) a důkladně s nimi ověřuje, co zveřejňuje – což dosud představuje méně než 1% zpráv, které k ní unikly.

Potřebujeme bezodkladný masový veřejný protest na obranu našich základních demokratických svobod. **Podepište petici za ukončení represí – dosáhneme do konce týdne miliónu hlasů!**

http://www.avaaz.org/en/wikileaks_petition?fp

31, Odměny a tresty

Posted 5. Prosinec 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

U scientologů se těší velké oblibě HCO směrnice z 6. března 1966 „Odměny a tresty“. Její obsah lze shrnout přibližně takto:

Když odměňujete za nízkou produkci a trestáte za vysokou produkci, bude výsledkem nízká produkce. Proto by se naopak mělo odměňovat za vysokou produkci a za nízkou trestat.

Zdá se to logické. Jsme svědkem úpadku západní civilizace, kde neustále roste počet neproduktivních lidí, kteří však „vydělávají“ stále větší peníze. V situaci, kdy čelíme bezprecedentní konkurenci levného zboží z Dálného východu, vymýšlí EU stále více nákladných projektů, jejichž pozitivní dopad je z celospolečenského hlediska přinejmenším diskutabilní.*

Ruth Minshullová popisuje ve své knize [Zázraky k snídani](#) specifické uplatnění principu odměn při výchově dětí a popravdě řečeno jde o způsob, kterým vychovala své děti spousta rodičů, především v dřívějších dobách. V protikladu k tomu dnes vidíme spousty přitroublých podnikatelů, funkcionářů a známých, kterak se starají o to, aby jejich ratolesti dostávali ve škole dobré známky, přestože si je nezaslouží (zdravím základní školu v Hluboké nad Vltavou). Z takových dětí pak vyrůstají jedinci, jejichž sebevědomí je obvykle podepřeno pouze schopností úspěšně parazitovat na druhých.

Scientologické poradenské firmy doporučují svým klientům jako jednu ze základních věcí systém odměn podle výše uvedené směrnice (později i systém trestů). Mnoho firem má zaveden obdobný systém odměn i bez znalosti scientologie. Působí ale opravdu motivačně?

Podle nedávného [výzkumu](#) představeného [Královskou společností pro povzbuzování umění, výroby a obchodu](#) je tomu tak jen u práce vyžadující čistě mechanické dovednosti. U jakékoli kreativní nebo mentálně náročné práce působí systém odměn přesně naopak! A proto se zde doporučuje platit tolik, aby peníze nebyly problémem, a motivovat pracovníky tím, že jim ponecháte samostatnost, umožníte jim skvěle ovládnout jejich činnost a dáte jim celkový účel, se kterým se mohou ztotožnit.

Pokud se podíváme na “trestání za neprodukcii”, dostáváme se do oblasti, která se v Scientologické církvi vymkla z rozumných mezí dávno před nástupem Davida Miscavige. Tam, kde v běžné společnosti funguje obdobný motivační systém, jsou ti produktivní odměněni navíc a ti neproduktivní prostě navíc odměněni nejsou. Jenže v Scientologické církvi jsou navíc potrestáni. Informací o tom, jakých obhládných rozměrů tyto tresty nabývaly, je na Internetu nepřehledně. V poslední době například v článku Jeffa Hawkinse [Zkažený tucet](#) u bodu 11.

Je zajímavé, že v HCO směrnici “Modelová čepice pro vedoucího” (nebo klobouk), která byla poprvé vydána 19. září 1958, Hubbard píše, že k práci nelze nikoho donutit ani hrozbami ani tresty, a tak lze v organizaci pracovat pouze s ochotnými lidmi. Mimoto zmiňuje, že trestat lidi za komunikaci nebo dezerci je doménou armády. Pozdější směrnice bohužel říkají něco jiného.

Půjdeme-li v čase ještě zpátky, narazíme v knize [Problémy práce](#) z roku 1956 na výrok, že každé neaberované vedení firmy, která si to může dovolit, bude pracovníkům vyplácet důstojnou mzdu.

Na vlastní kůži jsem ale pocítil, že se v Scientologické církvi prosadila politika ve smyslu směrnice “Odměny a tresty” a dalších podobných. Tresty nebyly ničím vyjímečným a někdy zasáhly i mne. V situaci, kde jsem jako pracovník Dianetického centra dostával i v normální situaci peníze tak tak na přežití, pro mě bylo snížení příjmu kvůli snížené produkci (k níž občas nevyhnutelně docházelo) jednoduše devastující. Můj otec se mi posmíval, že musím sbírat výkaly u cesty a upřímně – měl v podstatě pravdu.

Ve svobodném prostředí naštěstí neustále dochází k výzkumům, jež někdy vyvrátí i tvrzení, která jsme považovali za nezpochybnitelná. Tento konkrétní případ mě přivedl k otázce, kolik dalších scientologických informací jsme nekriticky přijali jako pravdivé. Napadá vás něco konkrétního?

*: Vzhledem k diskutované směrnici je nejlepším příkladem asi to, jak jsou chudší, leč šetrnější země nuceny pomáhat bohatším, ale nezodpovědně rozmařilým zemím typu Řecko nebo Irsko.

32, Zpráva čtenářům

Posted 30. Listopad 2010 by Vítek Profant in ["nezařazeno"](#), ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

■ Vážení čtenáři,

chtěl bych Vám poděkovat za to, že na mé stránky chodíte stále více. Tento měsíc jsem poprvé zaznamenal více než 400 zobrazení. Páni!

Klidně přispějte i do diskuzí pod články. Dokud budou mít příspěvky nějakou úroveň, tak mi nevadí ani to, když se mnou nebo se sebou navzájem budete zapáleně nesouhlasit. :-)

Dosud jsem musel zcenzurovat jediný diskuzní příspěvek, ale pouze kvůli velmi ošklivé formě. Přitom se mě dotýčný v zásadě jen ptal, proč se zajímám o takovou malou a bezvýznamnou organizaci jako je Scientologická církev a nevěnuji se radši tradiční křesťanské Církvi. Kdyby se dotýčný zeptal nějak takhle normálně, odpověděl bych mu, že píšu o tom, na co můžu mít aspoň jakž takž fundovaný názor. O křesťanské Církvi moc nevím a upřímně řečeno mě to ani nijak zvlášť neláká.

Z jiného soudku: V pátek 26. listopadu jsem si uvědomil, že už se necítím být scientologem, a lidem, které by to mohlo zajímat, jsem tuto skutečnost okamžitě oznámil. Nejde o žádnou deklaraci nepřátelství vůči někomu, jen o určité lepší vymezení své jsoucnosti. Asi bych pozadí tohoto rozhodnutí měl trochu osvětlit, ale mějte se mnou prosím ještě trpělivost.

Teď povím jen toto: Ovlivnila mě určitá situace, která se minulý týden řešila na diskuzním fóru FreezoneOrg na Yahoo. Velmi mě znechutila, zrestimulovala, zdržela a unavila. Řeším teď kvůli ní výpadky produkce na všech frontách, takže je otázka, kdy se k sestavení takového článku dostanu.

Mimoto je na spadnutí dokončení jiného článku a před ono uvažované vysvětlení by logicky pasoval ještě další rozpracovaný článek. Takže vám možná vysvětlení nadělím jako takový dáreček k Vánocům. :-)

Přeji tedy hezký advent, který si dovolím obohatit několika svými články.

aktualizace 27.12.: Na vysvětlení jsem začal pracovat, ale k Vánocům jsem ho nestihl a nedokážu jeho dokončení přesně odhadnout. Nerad bych napsal něco, co by mě později mrzelo, proto postupuji velmi pečlivě a zároveň na sebe nechci vytvářet tlak, a tak to jde pomalu. Kromě toho se věci tak seběhly, že někdy od konce listopadu stíhám jen velmi omezeně. Prosím tedy o další trpělivost, svůj slib mám na paměti, jeho plnění jsem neodložil a ten text opravdu napíšu.

aktualizace 2.7.2011: Vysvětlení najdete v článku [„Poznání k odchodu“](#). Nepovažoval jsem za vhodné uvádět nějaké šňavnaté podrobnosti, takže jde jen o stručný věcný popis.

33, Bývalý kolega vítá, že už nejsem scientologem

Posted 30. Listopad 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Ahoj Víte,

Dovol mi, abych ti srdečně poblahopřál k tvému rozhodnutí – přestat se identifikovat se scientology (byť nezávislými).

Nebýt scientologem ti umožní více čerpat informace z jiných zdrojů a filozofických systémů.

V celkovém efektu to povede ke komplexnějšímu pohledu na svět jako celek.

Když jsem v roce 1997 ze scientologie odcházel – rozčarován chaosem a nezdravým duchovním klimatem uvnitř církve – ještě nějakou dobu jsem se domníval, že Hubbard, jako jeden z filozofů, může oslovit i člověka stojícího mimo oficiální organizaci. Avšak snaha jít přímo k prameni a studium klasické filozofie a religionistiky mě přivedlo k názoru, že Hubbard nebyl filozof, ale ideolog, což je podstatný rozdíl. Z výtažků obecně platných frází a pouček a kompilací mnoha vzájemně nesourodých myšlenkových směrů vytvořil Hubbard vlastní povrchní „kuchařkovou“ nauku plnou umělých vodítek a konstrukcí.

Skutečná filozofie je filozofií pouze za předpokladu, že se vyvíjí, pracuje na sobě, přijímá nové podněty a konstruktivně zpracovává připomínky zvenčí. Naproti tomu ideologie je úzce ohraničené myšlenkové schéma obvykle demagogicky prezentované. Scientologie proto nesplňuje definici filozofie, nýbrž ideologie, neboť je strnulá, nepružná a zaseknutá v padesátých letech minulého století (podmíněna tehdejší dobou). Neochota reagovat na nové výzvy doby, jednostrannost a zapouzdřenost vůči většinové společnosti, dělají ze scientologické ideologie nebezpečnou sektu.

Každá organizace musí dříve nebo později zaniknout, neboť vše na světě podléhá přeměně a vývoji. Vyhynuli dinosauři, zanikne i scientologie. Scientologové si však neuvědomují, že současná doba (informačních technologií) se zrychluje a zánik jejich ideologie přijde dříve, než očekávají. Důvodem, proč scientologie v budoucnu nemůže být úspěšná, je skutečnost, že byla zvýšena úroveň všeobecného vzdělání a zároveň byla zkvalitněna výuka občanské nauky na středních školách, což vedlo k tomu, že nastupující generace se stala daleko více imunní vůči působení jednostranných ideologií a sekt. Optimismem mě též naplňuje fakt, že si mnoho mladých lidí informace ověřuje a porovnává s informacemi jinými. Velmi snadno se tím pádem dostanou nejenom k oficiálním webovým stránkám scientologické církve, ale i k blogům odpůrců scientologie, na kterých se snadno dozví vše, co oficiální církev zamlčuje. A pokud se v budoucnu před nějakou z budov scientologické církve nebude konat několikatisícová demonstrace, nebude scientologická církev zajímavá ani pro média, což povede k urychlení jejího odchodu z povědomí lidstva směrem k propadlišti dějin.

S přátelským pozdravem

Josef F.

34, Budoucnost pro scientology

Posted 7. Listopad 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Rád bych teď svůj pohled obrátil do budoucnosti. Nejsem samozřejmě věštkyň, takže mohu pracovat nanejvýš s předpoklady. Začnu ale přítomností :-)

Vím už, že v české odnoži Scientologické církve existuje několik „[kavárenských nezávislých scientologů](#)“, kteří vědí o [špatném stavu jejich organizace](#). Setkal jsem se už i s názorem z jejich tábora, že „Miscavige přece nebude řídit církev navždy“.

S nadějami, že Miscavige bude odstaven a vrátí se staré dobré časy Scientologické církve, se setkávám i ve svobodné zóně. Pokládám je za pošetilé. Pokud má scientologie vůbec nějakou budoucnost, jsem si jist, že v církvi to není. Proč?

Jednotná hierarchická organizace byla možná dobrým řešením v době, kdy hnutí vedl sám Hubbard. Když ale z vedení začátkem osmdesátých let odstoupil, neexistoval nikdo dostatečně konstruktivní

a silný, aby se dokázal prosadit na místo vůdce, a tak se na něj prosadil [sociopat](#). Takže v okamžiku, kdy Hubbard ztratil reálnou moc nad církví, stala se tato forma organizace přítěží.

I kdyby se jejího vedení konečně ujal někdo duševně zdravý (1. podmínka), dokážete si představit, co všechno by se muselo udělat, aby se dal svinčik po Miscavigovi zase do pořádku? Napadají mě tyto body:

- ň Zrušit všechny destruktivní změny v technologii
- ň Vyškolit všechny auditory, supervizory a etiky pomocí *standardních* kurzů.
- ň Napravit [out-tech](#), která byla použita na preklírech a pre-OT.
- ň Napravit veškerou nespravedlnost, kterou na scientologích spáchaly jejich vlastní organizace.
- ň Oauditovat [třetidynamikové engramy](#) církve.
- ň Nastolit etický a zároveň životaschopný systém financování organizací a placení personálu.
- ň Napravit extrémně špatnou pověst církve u širší veřejnosti.

A i kdyby se něco takového podařilo (2. podmínka), jak zajistíte, aby se k moci nedostal nějaký další sociopat (3. podmínka)? Když se Miscavige dral k moci, nikdo z církve mu v tom nebyl schopen účinně zabránit. Nikdo ze všech těch klírů a OT v hnutí používající výhradně standardní scientologii!

Problém je tedy potřeba hledat v scientologii samotné. Pokud tento fakt přesahuje vaši realitu, je mi líto, ale je naprosto nezbytné ho zkonfrontovat. Velmi podnětný výčet věcí, které by církev na sobě i na předmětu měla napravit, sepsal už v roce 1997 Ken Ogger (Pilot). [Jeho text](#) je bohužel stále stejně platný, jako v době vydání, ne-li platnější.

Jste-li scientolog v dobrém vztahu s církví, vězte, že bych vám přál lepší hru, než je ta současná. A velmi pochybuji, že se jí v církvi někdy dočkáte (splnění výše uvedených 3 podmínek pokládám za nemožné). Jistě, oproti nezávislému poli, které je u nás bohužel stále v plenkách, je církev silnou třetí dynamikou. Jenomže také silně aberovanou. O tom koneckonců pojednává většina mých článků na tomto blogu.

Myslíte-li to se svým duchovním rozvojem vážně, nenechte se už omezovat. Pokud víte, že jste na [CCHčkách](#) dosáhli konečných fenoménů, neplaťte za ně znovu a nenechte si poškodit svůj případ [overrunem](#). Nedají vám pak další službu? V pořádku. Tak jděte [tam, kde vám ji dají](#). Udělejte si průzkum, podívejte si, jak se služby projevují na lidech, kteří je tam dostali, zajed'te si do dodavatelských středisek, ptejte se a udělejte si svůj obrázek.

Ne jako JN, která se setkala s vedoucí [Rons orgu Mnichov](#), měla z ní dobrý dojem a domluvila se, že se tam pojede podívat, a pak že ne. Několikrát se přitáhla a couvla, krásný případ [horské dráhy](#); stav [PTS](#) k církvi je dnes ovšem něco zcela běžného. Nakonec mi ale zřejmě JV a DS udělali takovou [třetí stranu](#), že jakákoli naděje na [integritu](#) u JN zhasla. Tak vám chlapci děkuji; o scientologii asi víte hodně věcí, ale v reverzní scientologii jste fakt machři.

Je zajímavé, že když člověk nemá důvěru k Scientologické církvi, její členové protestují proti zjišťování informací jinde a posílají ho do církve jako „přímo ke zdroji“, ale když by mohl někdo [změnit hřiště](#), dávají sami informace „odjinud“ a odrazují od zkoumání „přímo u zdroje“. Je to [pokrytectví](#) a je to out-tech, protože tím člověku brání projít si [kondici pochyb](#) správně.

A co se týče síly potenciální nové scientologické třetí dynamiky, bude tak silná, jak silnou ji pomůžete vytvořit. Je třeba si uvědomit, že budoucnost vytváříme sami tím, co děláme nebo neděláme. Můžeme být způsobovatelem i účinkem. Být zodpovědný, nebo se nechat vést za ručičku. Pro každého vlastní volba.

Je pravda, že v případě odchodu z církve nastávají nepříjemné věci ke konfrontování: prohlášení za utlačovatele (i kdybyste svůj odchod neoznámili veřejně), „kamarádi“ v církvi se k vám obrátí zády, můžete být vyhozeni z firmy, kterou provozuje člen církve, mít s takovou firmou potíže, pokud je vaším obchodním partnerem, nebo mít potíže se spolupracovníky, kteří jsou členy církve.

Ale pokud není rozbita vaše rodina, jde jen o přechodné nepříjemnosti, v podstatě o příznaky zavádění pořádku:

When you start to introduce order into anything, disorder shows up and blows off.

LRH, A New Slant on Life

Tyto nepříjemnosti mohou nějakou dobu trvat. Ale i tak je možné, aby člověk dobře prosperoval a měl úspěch. A když se mu to podaří, může se stát příkladem pro ostatní. A lepší hra ve velkém bude najednou skutečností.

Nejste-li ochotni tyto věci konfrontovat, nemusíte. Ale nebuďte překvapeni, pokud se vaše situace v církvi nikdy nezlepší.

35, Past na Daniela Montalva

Posted 31. Říjen 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Před polovinou října jsem se díky Markovi Rathbunovi dozvěděl o aktuálních problémech Daniela Montalva, mladého uprchlíka z Námořní organizace. Ještě též den napsal svůj [pohled na věc](#) i Jeff Hawkins a já se rozhodl ho přeložit a vystavit. Kvůli své zaneprázdněnosti to dělám až teď:

Už jsem napsal, že když církev trvá na tom, aby se bývalí členové [Námořní organizace](#) „vrátili ukončit své působení standardně“, jde o past. Nejnovějším důkazem tohoto tvrzení je příběh Daniela Montalva, vystavený na [Martyho blogu](#) a následně popsany novinami [Village Voice](#), [LA Weekly](#) a [Time Newsfeed](#). (*)

Celý příběh si můžete přečíst na kterémkoli z těchto odkazů. V podstatě jde o to, že Daniel utekl z Bridge Publications, přičemž si vzal několik pevných disků se svou hudbou a s některými pracovními soubory z Bridge. Marty i další mu poradili, aby je okamžitě vrátil, což prostřednictvím zásilkové služby udělal.

Pak odletěl na Floridu za Tomem Devochtem, který mu nabídl, že ho ubytuje a sežene mu práci. Tam se ocitl pod nátlakem scientologů, včetně jeho rodiny, aby se vrátil a „ukončil své působení standardně“. Nakonec zatelefonoval do církve a chtěl si promluvit se svou matkou, ale místo toho byl přepojen na scientologického právníka Kendricka Moxona, který mu pohrozil zatčením pro krádež, pokud se nevrátí a „neukončí své působení standardně“.

„Ukončení působení standardně“ je v scientologické mluvě jejich procedura, která má zajistit, aby lidé měli příliš velký strach, než aby si někde otevřeli pusy. Na tomto blogu jsem to popsal v článku „Odchody z Námořní organizace“, a to následovně:

„Pokud někdo uteče z Námořní organizace, Námořní organizace ho zkontaktuje a pokusí se ho přimět „ukončit své působení standardně“. Vy i on byste měli vědět, co to znamená. Ten, kdo „končí své působení standardně“, bude podstupovat týdny nebo měsíce [bezpečnostních kontrol](#). Mezitím bude pod dohledem bezpečnostního oddělení manuálně pracovat. Bezpečnostní kontrola je považována za hotovou, když se dotyčný vyzpovídal z dostatku zločinů nebo prohřešků na to, aby

byla Církev spokojena, jinými slovy, když má na dotyčného dostatek „špíny“, aby ho mohla vydíráním umlčet, kdyby se někdy rozhodl prozradit, co ví. Pak má dovoleno „ukončit své působení“. To mj. znamená podepsat mnoho prohlášení o vzdání se svých práv a příkazů k umlčení, jimiž se stornují naprosto všechna práva, které dotyčný má na to, aby Církev někdy žaloval, a dotyčný bude pod hrozbou tučných pokud, pokud si někdy někde otevře pusku. Dotyčný nedostane žádné kopie těchto dokumentů. Z právního hlediska jsou diskutabilní – jejich hlavním účelem je zastrašovat. Když jsou všechny formuláře podepsané, dotyčnému je umožněno odejít z Námořní organizace s „odstupným“ 500 dolarů. Námořní organizace se nijak nepokusí pomoci dotyčnému odcestovat nebo najít si práci. Je naprosto doslova vyhozen na ulici. Tohle znamená „ukončit své působení standardně“. Prospěje to jenom církvi, pro dotyčného z toho neplyne vůbec žádná výhoda. Pokud někdo dokázal utéct z Námořní organizace, nebo chce po návštěvě své rodiny zůstat venku napořád, odrazujte ho od toho, aby se vrátil „ukončit své působení standardně“. Nezíská tím nic.“

V Danielově případě to bylo ještě horší. Jakmile přistál v Los Angeles, byl zatčen pro „krádež“ a zavřen do vazby. Nezapomínejte, že jde o chlapce, který vyrůstal v Námořní organizaci a nezná žádný jiný život. Mimo Námořní organizaci nemá rodinu ani přátele. Respektive to si Sc./c. myslela. Jak se ukazuje, má spoustu přátel. Během 24 hodin byl propuštěn na kauci a ještě se vybraly peníze na jeho právní obhajobu.

Tohle vše svědčí o rostoucí úrovni zoufalství v Sc./c. Odchází z ní stále více lidí. Jak personál, tak veřejnost. Věřte mi, že o polovině z nich Církev ani neví. Takže teď se jejich členů začíná zmocňovat zoufalství a je to vidět.

Pokud si lze z Danielova příběhu vzít jedno poučení, bude to: Nepokoušejte se vyjednávat se zoufalou, zločinnou organizací. Neskákejte na tenhle nesmysl o „ukončení svého působení standardně“. Má posloužit pouze jim a krýt jim zadky, umožnit jim zjistit na vás dost špíny a přimět vás podepsat dostatek dokumentů na to, aby vás umlčeli.

To ale nefunguje. My nebudeme umlčeni.

(*) Další vývoj Danielova případu popisuje Marty Rathbun v článcích [Montalvo Update – The Wild, Wild West](#) a [Daniel Montalvo – the latest](#)

36, Imbecilita

Posted 30. Říjen 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [1 komentář](#)

Člověk může udělat řadu věcí, dobrých i špatných. U špatných bychom mohli mluvit třeba o hloupostech nebo nelegálních činech. Pokud však někdo udělá něco, u čeho je prakticky jisté, že to dřív nebo později přinese mnohem víc problémů, než užitku, pak ani výraz hloupost nepostačí. A v Scientologické církvi je momentální čárka do statistiky velmi často důležitější než byt' jen letmý pohled do budoucnosti.

S případy imbecility v církvi mám bohužel řadu zkušeností. Zkusím sepsat chronologicky ty nejzářnější.

V létě roku 1995 studoval v Dianetickém centru komunikační kurz KJ. Byl to fajn chlapík, s kurzem byl spokojen, ale nechtěl se hned nechat zapsat na další kurz, protože se obával „uvíznutí v nějakém soukolí“. Vzal si tedy blíže neurčenou dobu na rozmyšlenou. Když jsem o rok, či více let později psal povinnou váрку osobních dopisů lidem v databázi, našel jsem jeho složku. Nahlédl jsem do ní a co nevidím: I přes dohodu, že se mu nikdo ozývat nebude, mu dva lidé napsali dopis. KJ napsal zpátky, že děkuje, ale protože jde o porušení dohody, tak už neprijde.

Od doby kdy jsem přišel do Dianetického centra, jsem předmět diskutoval se svým kamarádem RW. Původně byl jednoznačně nepřátelský, ale postupně s tím, jak jsem mu předával informace o předmětu samotném, např. jak funguje [reaktivní mysl](#) atp., přešel do určitého zájmu. Na jaře roku 1996 se mi ho konečně podařilo přivést. Šlo o vcelku úspěšnou akci, protože mu byl doporučen kurz Osobní hodnoty a integrita, který následně nastudoval a byl spokojen. V jeho průběhu mu také byl při určité tělesné indispozici poskytnut [asist](#). Registrátorovi poté jasně řekl: „Nepište mi, máma je k scientologii nepřátelská.“ Když jsem mu později volal domů, jeho matka na mě vystartovala, jak jsem si mohl dovolit dát scientologům jeho adresu, že mu od nich přišel dopis. Popravdě jsem řekl, že jsem jeho adresu nikomu nedával, ale R u nás byl osobně; dál jsem to raději nerozváděl. Pak jsem se dozvěděl, že R matce ukázal skripta ke kurzu, aby viděla, že v nich nejsou žádné nesmysly, a že to spolu naštěstí nějak rozumně vykomunikovali.

Začátkem roku 1997, během [událostí vedoucích k mému vyhazovu](#) z personálu Dianetického centra měli tehdejší vedoucí JP a LP zájem na okamžitém příjmu větší částky, která by kompenzovala tehdejší mizernou finanční situaci, která v době, kdy organizaci řídili oni dva, vznikla. Ptali se mě tedy, jestli bych si částku, kterou bych při odchodu kvůli neúspěšné studijní misi dlužil, nemohl půjčit a okamžitě zaplatit. Řekl jsem, že bych mohl vyzkoušet bráchu, což byla imbecilita ode mě, protože jsem věděl, že má rodina není mým členstvím v Sc./c. dvakrát nadšena, a tohle věci ještě zhorší. Nicméně JP i LP s tím souhlasili, přestože oni byli oproti mě zkušené scientologové a měli vědět, jak to chodí. Bratrovi jsem zavolaal, přičemž JP a LP si posedali okolo a zvědavě sledovali, co se bude dít. Nelíbilo se mi to, ale nedokázal jsem je poslat pryč. Bratr ale neviděl důvod, proč bych měl platit najednou tolik peněz takové pochybné organizaci. Po rozhovoru jsem se cítil zahanben a introvertován, z čehož JP a LP usoudili, že jsem k rodině PTS (pod útlakem). To jsem tedy skutečně byl, ale k nim dvěma, hlavně k JP. Po mém vyhazovu trvali na okamžitém vrácení částky a vyslali mě k scientologickým podnikatelům, abych se u některého nechal zaměstnat, on mi půjčil dlužný obnos, a já pro něj pracoval nějakou dobu jen za zlomek mzdy. Dvakrát až třikrát jsem měl možnost sehnat dobré zaměstnání, ale okamžitě by mi nikdo nepůjčil. Byl jsem celou věcí tak zklamán, že jsem rezignoval a odjel domů hledat si práci tam. Tolik peněz jsem už pak pochopitelně nevydělal a církev neviděla z „dlužené částky“ fyzicky ani korunu, i když jsem jí to pak bohatě vrátil prostřednictvím překládání.

Na jaře nebo v létě 2000 byl můj kamarád JL přijat do [Námořní organizace](#), i když dotyční věděli, že má nezletilou dceru, na níž musí platit alimenty. S tím, kolik peněz dostávali pracovníci Námořní organizace, bylo prakticky nemožné, aby J alimenty platil. Vzal si sice navíc k práci od nevidím do nevidím brigádu, ale tím se prakticky jen připravoval o odpočinek. Nakonec když se mu prošoupala podrážka u boty, neměl ani dost peněz na nový pár a organizace mu nic nepřidala. Přesto ho pořád nutila, aby v ní zůstal, i když to jasně nemělo žádnou perspektivu. Výsledkem bylo, že v r. 2002 z Námořní organizace utekl a byl na ni velice rozzloben, a stejně tak i na scientologii jako předmět. Navíc ještě byl prohlášen za utlačovatele. I přes veškerou mou snahu se mi nepodařilo dát jeho situaci ani zdaleka do pořádku.

Stejně tak já jsem byl přijat do Námořní organizace prostřednictvím intenzivního verbování už v r. 2000, přestože jsem měl před sebou ještě rok vysoké školy a do Námořní organizace jsem chtěl jít až po jejím dokončení. Na přelomu jara a léta 2001 jsem definitivně přestal být prací v Námořní organizaci nadšen, jednak proto, že nátlak a mise z mezinárodního ústředí dělaly ve fungování překladové jednotky, kde jsem působil, pěkný bordel, a jednak proto, že od doby, kdy jsem nastoupil na přijímací program, jsem upozoroval příliš mnoho nesouladu mezi tím, jak by věci měly být, a mezi tím, jak se opravdu dělaly. Protože mi nebyl umožněn normální odchod v rozumné

době, tak jsem prostě zdrhl a vrátil se na školu, již jsem měl jen přerušenu. Kdyby s mým nábořem počkali až po škole, byl bych býval se „standardním zvládním“ mnohem svolnější a třeba by mi mohli úspěšně vymýt mozek, nebo mě umlčet, jako v případě mnoha jiných. I po útěku jsem byl ochotný odjet do Kodaně podrobit se „standardnímu zvládní“, ovšem až po dokončení školy. Jenomže k tomu už jsem nedostal šanci, protože mě také prohlásili za utlačovatele. (Zde musím dotyčným terminálům v Námořní organizaci za jejich imbecilitu poděkovat.)

V organizaci, která používá scientologii, což je předmět příznivci propagovaný jako něco úžasného, by člověk čekal, že se bude setkávat s málo hloupostmi, že se nesetká s ničím nelegálním a s imbecilitou že se nesetká ani omylem. Bohužel, opak je pravdou.

37, Zkušenost s organizující tabulí trochu jinak

Posted 22. Říjen 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Norský nezávislý scientolog [Geir Isene](#) na svém blogu nedávno rozvinul diskuzi o Hubbardově organizační technologii. Prvním konkrétním bodem zájmu byla organizující tabule (Org Board). Když pak aktivita Scientologické církve [WISE](#) vydala nové číslo svého časopisu, obsahovalo řadu svědectví o úspěších v uplatnění organizující tabule. O tom, zda spolu tyto dvě události opravdu souvisejí, se ale můžeme jen dohadovat.

V diskuzích o organizující tabuli na [Geirově blogu](#) se objevil pozoruhodný příspěvek popisující zkušenosti s uplatňováním organizující tabule mimo Scientologickou církev. Jeho autor zjevně už dávno odložil růžové brýle a zaujal mě svým svědectvím natolik, že jsem se rozhodl přinést ho zde přeložený do češtiny.

Kdysi jsem pracoval pro společnost provozovanou moudrými scientology (ne z WISE!), kteří mě požádali, abych pro ně načrtl organizující tabuli. Při každém mém pokusu se objevilo něco, co vypadalo nesprávně nebo nedávalo smysl. Nescientologický personál se tomu smál a mluvil o „další z těch scientologických pitomostí“. Trvalo mi skoro 2 roky, než jsem organizující tabuli konečně dodělal. Během té doby jsem zjistil, v čem byla chyba...

Musel jsem se ODNAUČIT to, co jsem se předtím naučil. Mým problémem bylo, že jsem býval personál v scientologické organizaci a vídal jsem jejich organizující tabule. Pokoušet se přizpůsobit organizující tabuli scientologické organizace pro jinou aktivitu je velká chyba. To musíte úplně vypustit z hlavy. Jakmile jsem to z ní vypustil, překážky zmizely.

Použil jsem text ze Slovníku administrativy uvedený pod heslem „organizování“ a vyvinul organizující tabuli úplně od začátku. Hotová organizující tabule ani v nejmenším nevypadala jako ta ze scientologické organizace, přesto zcela posloužila – a neporušovala směrnice od LRH! Ale WISE by ji nikdy nepovolil.

Hotovou organizující tabuli jsem vyvěsil na zeď. Během dalšího týdne mě pobavilo, když jsem viděl skeptický nescientologický personál přijít k organizující tabuli a navzájem se instruovat, jaké jsou jejich povinnosti! Naprosto z jejich vlastní iniciativy!

Takže už vím, jak udělat fungující organizující tabuli pro kohokoli. Systém organizující tabule od LRH FUNGUJE a LRH říká, jak ji vytvořit. Pokud si ale myslíte, že organizující tabule scientologické organizace bude fungovat i jinde, pak jste na omylu. V některých organizacích je klíčovou aktivitou prodej a je divízi 4, ne 2. Také

kvalifikační divize má u každé aktivity velmi odlišnou funkci. I reklama může být na různých místech, ne na jednom pevně stanoveném.

Můj závěr je, že organizující tabuli nemůžete vytvořit tím, že opíšete jinou – musíte ji vybudovat úplně od začátku s tím, že se budete dívat na organizaci samotnou, ne na jinou organizaci.

A to je možná i způsob, jakým by se mělo přistupovat k celé administrativní technologii od LRH.

od uživatele [eyeswider, 2010-08-26 at 19:57](#)

38, ...až se jim od pusy práší

Posted 1. Říjen 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

V článku [Zoufalství Davida Miscavige](#) jsem upozorňoval na plánovanou reportáž BBC. Ta se nyní stala skutečností. Byla odvysílána 28. září ve 21:00 londýnského času na BBC Panorama pod jménem „Tajemství Scientologie“ a trvala rovnou hodinu.

Někteří nezávislí byli z výsledné podoby pořadu zklamaní. Program nešel Davidu Miscavigovi po krku, jak si mnozí přáli, ani zasvěceně neinformoval o scientologických naukách, pouze poněkud nezrale o stupni OTIII. Já ale zklamání nesdílím, protože to, co jsem od ní hlavně očekával, splnila.

V článku [Zoufalství Davida Miscavige](#) jsem v šestém a pátém odstavci od konce psal o incidentu mezi nezávislým scientologem Mikem Rinderem a sedmi členy Scientologické církve, který se odehrál na parkovišti. Mluvčí Církve Tommy Davis podává události jednoznačně:

Byli tam, aby se s ním viděli a jeho odpovědí bylo napadnout Cathy... Vrazil do své dcery, napadl Cathy a zlomil prst svému bratrovi. Ukázali se, aby se s ním viděli, protože neodpovídá na jejich komunikaci, neodpovídá na jejich dopisy, a jeho odpovědi je násilí.

zdroj: [Scientologické hádky přinášejí varování](#) od Saint Petersburg Times

Naneštěstí pro Církev Mike v době incidentu zrovna telefonoval s BBC a zvuky z celé události byly zaznamenány. Poslechnout si je můžete níže ve čtvrtém dílu reportáže.

Opustil jsi svou rodinu, ty kuse hovna.

[To se ještě jednou opakuje, pak se zvuky stávají nezřetelnými a přecházejí na pozadí]

zdroj: [Scientologická tajemství](#) od BBC, čas 8:37 – 8:52

Tvoje církev je moje církev. Odsuzuješ všechno, čemu věřím.

Nech Benjaminu na pokoji. [Benjamin je Mikův syn, s nímž se Mike těsně před incidentem neúspěšně pokoušel sejít.]

Přestaň s tím.

[Pak se zvuky stávají nezřetelnými a přecházejí na pozadí]

zdroj: [Scientologická tajemství](#) od BBC, čas 9:10 – 9:22

Co nám záznam říká? Že Tommy Davis lže, až se mu od pusy práší. Členové církve nepřišli za Mikem, aby se s ním viděli a navázali normální komunikaci. Vždyť řvali jako stádo bláznů.

Členové církve by o prolhanosti Tommyho měli vědět už dávno. V interview na CNN z července 2008 Tommy [prohlásil](#), že „přerušení kontaktů“ neexistuje. S výjimkou zcela nových scientologů, každý člen Církve ví, že přerušení kontaktů se používá.

Na tomto blogu jsem se už [zmínil](#) o skutečnosti, že sám Hubbard o určitých věcech ve své minulosti nemluvil pravdu. Organizace schopná sebereflexe by se něco takového snažila napravit. Dnešní Scientologická církev ale podle všeho udělala ze lhaní běžnou praxi.

A tak je na místě se zeptat: *V čem všem ještě Církev lže?*

CNN: Rozhovor s Tommym Davisem

3:28 – 4:18: Pasáž o přerušení kontaktů
od 5:30 se mluví o OT III

BBC: Scientologická tajemství

Doporučuji si při sledování všimnout vzezření Mika Rindera na starých záběrech z roku 2007, kdy ještě pracoval pro Církev, a porovnat ho s jeho vzezřením na nových záběrech.

9:07 – 12:37: Informace o OT III

8:37 – 8:52: incident na parkovišti 1/2

9:10 – 9:22: incident na parkovišti 2/2

Aktualizace

13. října zveřejnil Marty Rathbun na svém blogu článek [Miscavigovi tečou nervy – důkaz](#). Je v něm odkaz na zvukový záznam téměř celého incidentu z 23. dubna na parkovišti u lékařské ordinace i doslovný přepis.

39, Kritika

Posted 22. Zář 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 2](#)

Scientologie jako předmět i jako organizace je předmětem obrovské kritiky.

Spousta novinových článků, úředních varování, blogů, videí, příspěvků v diskuzních fórech, některé televizní dokumenty atd. Žádné jiné duchovní hnutí není vystaveno takové záplavě kritiky, snad kromě Islámu, ale to je velké světové náboženství.

Přesto tu scientologie pořád je. Je sice znatelně menší než v 70. a 80. letech, jenže to není dílem kritiky, ale čím dál destruktivnějších činností iniciovaných neomezeným vládcem Scientologické církve Davidem Miscavigem. Jak je něco takového možné?

Odpověď můžeme nalézt v scientologické filozofii samotné. Tuto odpověď samozřejmě nelze brát

absolutně, protože scientologie je model existence a každý model je ve své podstatě omezený.

Začněme tedy diskuzi: Cílem kritiky je, nebo přinejmenším mělo by být, eliminovat negativní jevy. Může mít různou formu, která úzce souvisí se stavu existence, tak jak je představuje následující scientologický axiom:

AXIOM 11. THE CONSIDERATIONS RESULTING IN CONDITIONS OF EXISTENCE ARE FOUR-FOLD.

- (a) AS-IS-NESS is the condition of immediate creation persistence, and is the condition of existence which exists at the moment of creation and the moment of destruction, and is different from other considerations in that it does not contain survival.
- (b) ALTER-IS-NESS is the consideration which introduces change and therefore time and persistence, into an AS-IS-NESS to obtain persistency.
- (c) IS-NESS is an apparency of existence brought about by the continuous alteration of an AS-IS-NESS. This is called, when agreed upon, Reality.
- (d) NOT-IS-NESS is the effort to handle IS-NESS by reducing its condition through the use of force. It is an apparency and cannot entirely vanquish an IS-NESS.

Na is-ness tedy pohlížejme jako na stav způsobovaný a ovlivňovaný zbývajícími třemi stavy. Is-ness, o které se zajímáme v této diskuzi, jsou negativní jevy. Chceme vědět, jakým způsobem je lze ovlivnit.

AXIOM 16. COMPLETE DESTRUCTION IS ACCOMPLISHED BY THE POSTULATION OF THE AS-IS-NESS OF ANY EXISTENCE AND THE PARTS THEREOF.

Je tedy třeba, aby negativní jevy dokázali ti, kterých se bezprostředně týká, uvidět tak, jak jsou. Jen pak u nich mohou beze zbytku zmizet.

AXIOM 32. ANYTHING WHICH IS NOT DIRECTLY OBSERVED TENDS TO PERSIST.

Nejlepší, co může nastat, tudíž je, když dotyční uvidí negativní jevy v jejich pravém světle na základě vlastního pozorování. Problém ovšem bývá, že toho častokrát nejsou sami o sobě schopní. A tak jdou např. za psychoanalytikem, popř. za scientologem.

AXIOM 30. THE GENERAL RULE OF AUDITING IS THAT ANYTHING WHICH IS UNWANTED AND YET PERSISTS MUST BE THOROUGHLY VIEWED, AT WHICH TIME IT WILL VANISH.

If only partially viewed, its intensity, at least, will decrease.

Psychoanalytik od klienta zjistí údaje, vyhodnotí situaci a sdělí mu svůj úsudek. Nejde o dotyčného vlastní pozorování, a ještě máme dva komunikační úseky navíc: Od klienta k praktikovi a od praktika zpět ke klientovi. Ztráta určité části informací je při takovéto komunikaci prakticky nevyhnutelná. Ale aspoň se intenzita nechtěného sníží.

Scientolog se při poradenství také vyptává, ale nic pro druhého nehodnotí. Sdělení pouze kvituje a položí další otázku. Tak člověka postupně přiměje podívat se na danou věc pořádně, až dojde k as-is-ness a problém zmizí.

Kritika samozřejmě není poradenství, a tak se v ní můžeme jen pokoušet se k tomuto ideálu přiblížit.

- řǃ Můžeme samozřejmě klást otázky tak, aby to přimělo dotyčného podívat se a zamyslet se.
- řǃ Můžeme mu ukázat fakta – ničím nepřikrášlené pravdivé informace.

¶ Popřípadě mu můžeme sdělit smysluplné názory podepřené fakty.

AXIOM 33. ANY AS-IS-NESS WHICH IS ALTERED BY NOT-IS-NESS (BY FORCE) TENDS TO PERSIST.

AXIOM 34. ANY IS-NESS, WHEN ALTERED BY FORCE, TENDS TO PERSIST.

V tom dělají vášniví kritici obvykle chybu. Shromáždí své argumenty jako munici a začnou jimi na dotyčné pálit ve snaze je přemoci. Někdy tak mohou mít určitý úspěch, ale tam, kde kritizované jevy pevně zapustily kořeny, dobrého výsledku ve skutečnosti nedosáhnou.

AXIOM 22. THE PRACTICE OF NOT-IS-NESS REDUCES UNDERSTANDING.

A pokud kritizované věci nerozumíme, budeme nutně tíhnout ke špatným úsudkům, nepravdivým údajům a příkazům, co si má druhý myslet. Pak jde ale o manipulaci naruby.

Co si pak pomyslí člověk, kterému měla kritika „otevřít oči“? Nejspíš něco ve smyslu: „Ti kritici jsou ale troubové. Takové kritice se radši budu vyhýbat, ať se nemusím zbytečně rozčilovat.“ Spekulace? Nikoli, mluvím na základě svých osobních zkušeností. Pokud mi někdo nutil kritiku takového druhu, situaci jen zhoršil.

Koncem srpna zveřejnil Mike Rider [výsledky své ankety](#) mezi scientology o důvodech, proč začali zkoumat, co se s Církví děje, a před pár dny zveřejnil Geir Isene [důvody](#), které přispěly k jeho rozhodnutí odejít z Církve, a ty, které naopak působily proti odchodu.

Nejčastěji byly jmenovány vlastní zážitky a pozorování. Cizí zdroje hrály u Mikových respondentů roli jen ve čtvrtině případů a Geira ovlivnily zdroje uvádějící především fakta významněji než zdroje prezentující podložené názory. Naopak reaktivní kritika na diskuzním fóru Anonymních (kde byli odmítáni i scientologové ze svobodné zóny) a ještě radikálnější texty od nejvášnivějších kritiků na něj působily kontraproduktivně.

Zajímavé je, že nejvíce proti jeho odchodu působily jeho vlastní zkušenosti s pozitivními aspekty působení v Církvi, byť nakonec negativní aspekty vyrovnat nedokázaly...

Mohu-li se vyjádřit k široké kritice namířené na scientologii jako předmět i jako církev, pak vězte, že její většina scientology k as-is-ness nepřivede. V poslední době se však objevily obvykle kvalitní informace od nezávislých scientologů na internetu a některé kvalitní reportáže v médiích, takže se snad začíná blýskat na lepší časy.

40, Ohlas od bývalého kolegy

Posted 21. Zář 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 2](#)

Dnes jsem dostal od bývalého kolegy, který ze Scientologické církve odešel ještě dřív než já, následující e-mail, v tomto znění ošizený pouze o několik málo citlivých nebo nepodstatných informací, anglizmů a chybiček:

Ahoj Víte,

...[Tvůj blog] jsem přečetl kompletně celý, jedním dechem. Je to velmi poutavé čtení, psané velmi vtipně a čtivě, chvílemi jsem se i bavil.

Sám jsem se tam i našel („Bohužel jsem to neustál aspoň natolik jako jistý JF, který mu pár měsíců nazpátek po podobném výstupu natáhl dvě rány pěstí. JF se za to dnes stydí, já jen lituji, že jsem neudělal totéž.“).

Máš pravdu, že většina veřejnosti nerozlišuje mezi scientologií jako takovou a Scientologickou církví. I mě to po těch letech téměř splývá. Chápu proto, že lidé uvažující jako ty mohou mít, díky předešlým „aktivitám“ a průšvihům oficiálních církví, v některých státech problémy s úřady. I já jsem měl tendenci rozejít se s celým Hubbardem, avšak po přečtení tvých článků jsou pro mě aktivity Svobodné zóny a aktivity Rons orgu společensky přijatelné. Nevzbuzují ve mě sice přehnaně vřelé emoce, avšak považuji je za akceptovatelné, neboť jsem nabyl dojmu, že na rozdíl od církve (sekty), jde o aktivity nekonfliktní, tolerantní a respektující i jiné proudy a myšlenkové systémy.

Položil jsem si však otázku, jestli byl i Hubbard člověkem stejně vstřícným a ušlechtilým jako ty. Položil jsem si otázku, jestli byste se vzájemně s Hubbardem nedostali do konfliktu, kdybys měl možnost ho poznat osobně. Tato úvaha u mě vyvstala při vzpomínce na silně konfrontační dikci některých směrnic, které vydal. Tyto směrnice jsou velmi ultimativní a přehnaně nepřátelské vůči společenskému systému, byť nedokonalému. Mám pocit, že omámen vlastní ješitností si Hubbard vyřizoval účty s většinovou společností za to, že ho nepřijala.

Je tam i mnoho paušalizací a generalizací („...demokracie nám dala pouze daň z příjmu...“). Hrůza se mě zmocňuje při představě, že by ta naše byť nedokonalá demokracie měla být nahrazena hierarchicky uspořádaným systémem ve smyslu scientologické organizující tabule. Ostatně o to Hubbard usiloval („...všichni lidé mají své místo na organizující tabuli...“). Z této pasáže plyne jasná Hubbardova snaha dostat lidstvo pod svojí kontrolu. Dovedeš si představit, že by takový Miscavige, či JP měli řídit nejenom Scientologickou církev, ale i celý stát, či nedej Bože celoplanetární civilizaci? Do čela takové organizace by se určitě nedostali ti nejskromnější a nejohleduplnější. Byli by to lidé na tónu 1,5, kteří by jen předstírali tón 4,0, dokud by jejich vnitřní tlakový hrnec v nepředvídatelném okamžiku nebouchl.

Problématická a povrchně zjednodušená je i Hubbardova interpretace Platóna (jeho slonovinových věží). Myšlenková povrchnost (tak typická pro mnoho Američanů), projevující se v Hubbardových směrnicích, ve mně však žel vzbuzuje i pochybnost v Hubbardovu techniku auditingu...

Já sám se na sobě snažím pracovat a uvědomovat si své postavení v celku Univerza. Snažím se eliminovat svoji ješitnost a nacházet harmonii a klid. Snažím se zbytky své vnitřní agresivity přetransformovat v lásku, i když to není vždycky zrovna snadné. Aplikuji proto čakrové meditace.

Jestli máš nějaký kontakt na LP, budu povděčen, pokud mi ho předáš. Za předpokladu, že ta dívka již nestojí na pozicích oficiální církve, rád se s ní sejdu. Kdybys pořádal nějakou akci v Praze či okolí, dej mi vědět, rád přijdu... Zároveň i zvaž, jestli tento dopis neumístit na svém blogu.

S pozdravem

Josef

41, „Vedlejší účinky“ vítězství u soudu

Posted 7. Září 2010 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

5. srpna 2010 byly americkým federálním soudem zamítnuty dvě žaloby obviňující Scientologickou církev z porušování pracovního zákoníku, obchodu s lidmi a vynucování potratů. Žalujícími byli Claire a Marc Headleyovi, kteří v roce 2005 z organizace odešli.

Připojuji výňatky z komentáře k této události od mluvčího Scientologické církve [Tommyho Davise](#), adresovaného Joeovi Childsovi, jednomu ze dvou autorů série článků [Rundown pravdy](#) v listu Saint Petersburg Times:

...

Soudce Fischer zamítl žaloby těchto dvou funkce zbavených duchovních do té doby působících v nadřazených církvích scientologického náboženství, čímž vyhověl návrhům církve na bezodkladné rozhodnutí.

Tito dva odpadlíci byli více než patnáct let členy scientologického náboženského řádu, Námořní organizace. Čtyři roky po odchodu z církve podali žalobu na základě tvrzení, že jim bylo upřeno finanční vyrovnání a že byli podrobeni církevní disciplíně a omezením životního stylu, která patří k přijatým závazkům scientologických duchovních. Okresní soud všechna taková tvrzení důrazně odmítl s odůvodněním, že první dodatek ústavy USA zakazuje státu nebo jeho soudům hodnotit náboženský život dobrovolně přijatý duchovními a členy náboženských řádů nebo zjišťovat povahu vztahu mezi církví a jejími duchovními.

...

Scientologie vyhrála.

S.P. Times a jejich protiscientologičtí přátelé a zdroje prohráli.

Z čistě právního hlediska má Tommy jistě pravdu. Díky prvnímu dodatku Ústavy USA není možné postupy běžně praktikované v [Námořní organizaci](#) postihovat. Nicméně sama církev existenci těchto postupů potvrdila, což bylo zaznamenáno do soudních spisů. Kromě výše zmíněného jde ještě o tyto věci:

- ✎ odpírání spánku a jídla zaměstnancům Námořní organizace
- ✎ těžká a ponižující manuální práce jako trest
- ✎ prohlížení a cenzura korespondence zaměstnanců
- ✎ vyhrožování ztrátou práce těm, kteří odmítají podstoupit potrat
- ✎ fyzická a procedurální omezení v možnosti zaměstnanců z Námořní organizace odejít
- ✎ církví vynucené „zrušení kontaktu“ (naprosté odmítání) bývalých zaměstnanců Námořní organizace ze strany jejich rodin; a
- ✎ tvrdá disciplína uplatňovaná na ty zaměstnance Námořní organizace, kteří projeví přání odejít.

Tato tvrzení lze ověřit velmi snadno nahlédnutím do [příslušného spisu](#). A členům Scientologické

církve bych to nanejvýš doporučil.

Mluvím teď hlavně o těch, kteří napadali paní, jež pro časopis Reflex vypověděla o zážitcích svého syna, který byl naverbován k práci pro Námořní organizaci. Článek byl bohužel zařazen do placené sekce, takže se k [jeho obsahu](#) a komentářům místních „scientologů“ dostanou jen někteří.

Pár mých komentářů na závěr:

- ň Nesouhlasím s tvrzením, že členové Námořní organizace si vybrali její životní styl i s výše zmíněnými aspekty. Kdyby věděli předem, do čeho jdou, v drtivé většině by se nikdy naverbovat nenechali.
- ň Nejsem si jist, zda jsou vyjmenované praktiky legální i v zemích mimo USA. Odpor a opovržení ale vzbuzují všude.

42, Více o ideálních organizacích

Posted 24. Srpen 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

O ideálních organizacích jsem se na tomto blogu už zmiňoval. Přestože L. Ron Hubbard [výslovně varoval](#) před tím, aby budovy nabyly větší důležitosti než záležitosti duchovního rozvoje, David Miscavige otevírá po celém světě nové, působivé budovy církve, drahé a po otevírací slavnosti pořád skoro prázdné.

Protože u nás žádná taková otevřená nebyla – u nás má Scientologická církev jen misie, a na ty se tento program zatím nevztahuje – myslel jsem si, že bych mohl přiblížit, jak absurdně jsou u ideálních organizací nastaveny vlastnické vztahy a zodpovědnost.

Přeložil jsem proto satirickou minipovídku Jeffa Hawkinse [Švindlíř](#), kterou zveřejnil na svém blogu [Na odchodu ze Scientologie](#) v dubnu, a zde ji uvádím:

První, co švindlíř po svém příjezdu do města udělal, bylo, že do místního kostela svolal velké shromáždění.

„Přátelé moji, máme problém,“ řekl shromážděné obci věřících. „Problém s velkým P, což se rýmuje s E, a to znamená expanze! Podívejte se na sebe, jak praskáte ve švech!“

Členové sboru se rozhlíželi po poloprázdných kostelních lavicích a přemýšleli, o čem ten cizinec se slamákem na hlavě a motýlkem na krku krucinál mluví.

„Mluvím o expanzi,“ vysvětloval švindlíř. „Mluvím o budoucnosti! Mluvím o postavení největšího, nejpůsobivějšího kostela, jaký kdy místní lidé viděli, přímo uprostřed města! Kostela, kvůli kterému lidé zastíhají ušima!“

A zároveň se vytasil s hromádkou obrázků, které pro sebe nechal za pár babek namalovat hladovějícím malířem. „Jen se podívejte na tohle,“ řekl. „To je největší kancelářská budova ve městě, místní dominanta. A takhle bude vypadat jako VÁŠ NOVÝ KOSTEL. Jen se podívejte na ta šestimetrová okna s barevnými skly! Podívejte se na ten obrovský zlatý kříž na střeše! Bude velkolepý! Bude ... jak je to slovo ... IDEÁLNÍ!“

„No, jistěže vypadá hezky,“ řekl pastor. „Ale nám se daří dobře právě tady. Nemůžeme

si dovolit takhle velkou budovu a směrnice církve nám vlastně zakazují investovat do nemovitostí, které si nemůžeme dovolit.“

„To jsou staré směrnice,“ řekl švindlíř. „Díváte se na minulost, ne na BUDOUCNOST. Musíte přestat myslet v malém – musíte myslet ve VELKÉM!“

„Jak bychom si vůbec někdy mohli dovolit takovou budovu?“ zeptal se podnikatel.
„Stojí milióny dolarů.“

„No, to můžeme zařídit,“ řekl švindlíř. „Pokud všichni vyberete své bankovní účty, vezmete si na své domy druhé hypotéky, seberete dětem spoření na studium a prodáte svá auta, pak to můžeme dokázat.“

„Řekl jste ‚my‘,“ poznamenal obchodník. „Takže kolik budete investovat VY?“

„Já?“ řekl švindlíř. „No, já ... tedy ... jiné závazky a tak dál ... a stejně je to VÁŠ kostel, ne můj...“

„Jak bychom takovou velkou budovu vůbec dokázali zaplnit?“ zeptal se prodejce. „Je obrovská.“

„Tady to máte, zase myslíte v malém,“ řekl švindlíř. „Každý ví, že základním zákonem vesmíru je, že ‚když ho postavíš, přijdou‘. Co je to s vámi, lidi, neviděli jste HRŠTĚ SNŮ s Kevinem Costnerem?“

„No, řekl bych, že ji můžeme považovat za realitní investici,“ řekl obchodník s nemovitostmi. „Když ji budeme vlastnit, vždycky ji můžeme prodat, až se trh zlepší...“

„K tomuhle...“ řekl švindlíř. „Ve skutečnosti byste ji NEVLASTNILI. Jakmile by se koupila, předala by se Mezinárodní náboženské nadaci svatého pronajímatele.“

„A tu nadaci ovládá kdo?“ zeptal se učitel.

„No, tedy ... já,“ přiznal švindlíř.

„Aha, takže pak byste za údržbu, vybavení, daně z nemovitosti a přestavby zodpovídal VY,“ řekl podnikatel.

„Ne, ve skutečnosti byste i za tyhle věci zodpovíдали VY, ne já,“ Řekl švindlíř. „Stejně je to VÁŠ kostel!“

„Uděláme si v tom jasno,“ řekl bankéř. „My vám dáme všechny naše peníze. Vy koupíte obrovskou drahou budovu. My zodpovídáme za její zaplnění. My zodpovídáme za její přestavby. My platíme všechny daně z nemovitosti, vybavení a údržbu. Jenže ji nevlastníte my, ale VY. A můžete ji prodat, kdy se vám zachce, a shrábnout peníze.“

Nějaký mladý chlapec zvedl ruku.

„Pane, já toho o penězích a realitách a těchhle věcech moc nevím, ale vypadá to, jako byste na to nedal žádné peníze a měl dostat všechno, a my bysme na to dali všechny peníze a neměli dostat nic. To se mi zdá nefér.“

„Ale...ale...vždyť vy něco DOSTANETE,“ zakoktal švindlíř a nervózně popadl několik svých dalších obrázků. „Dostanete tyhle skvělé poháry a plakety a získáte prestiž! Ano, je to pravda, PRESTIŽ! Můžete si vysloužit právo nazývat se jmény jako ‚Přispívatelus Maximus‘ a ‚Záštitus Elitus,‘ a...“

Dál už se švindlíř nedostal. Hnali ho z města svinským krokem a všechny jeho hezké obrázky spálili.

„Ach, běda mi,“ řekl švindlíř, když se posadil ve svém ošuntělém motelovém pokoji, zkoušeje očistit svůj svlečený oblek od dehtu a peří. „Běda mi! Tohle je jediný podvod, který umím, a je tak průhledně kriminální, že ho prohlédne i dítě! Kde, kde jen KDY najdu skupinu lidí, kteří mi nebudou klást všechny ty trapné otázky? Skupinu, která je tak důvěřivá, tak naivní, tak PITOMÁ, že na to opravdu skočí?“

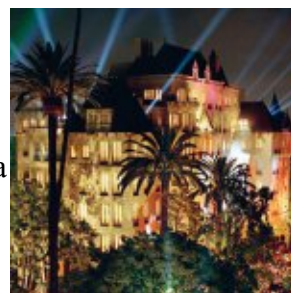
Pak dostal skvělý nápad.

Když dorazil do dalšího města, namířil si to přímo k místní Scientologické církvi.

43, Miscavigologie není scientologie

Posted 2. Srpen 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Lidé se většinou domnívají, že scientologie znamená Scientologická církev a to, co se tam děje. A podívají-li se na dnešní církev, obvykle je to odradí podívat se lépe. A to navzdory tomu, že pro některé z nich by scientologie jako předmět byla určitě zajímavá.

Scientologie je však především filozofie a přesná metodologie sestavená a vyvinutá, popř. schválená L. Ronem Hubbardem. O její podstatě jsem [na tomto blogu](#) už psal. Teď chci zdůraznit, že vývoj scientologie mohl probíhat jen do začátku 80. let 20. století, protože pak se Hubbard uchýlil do ústraní, velmi rychle ztratil faktický vliv na své hnutí a v roce 1986 zemřel.

Pokud se někdo rozhodne přidat k dílu L. Rona Hubbarda další funkční techniky, pak se obvykle stává terčem kritiky scientologických fundamentalistů, a to i v případě, aniž autor znehodnocuje, co už bylo vytvořeno.

Podíváme-li se však na to, co dělá se scientologií Hubbardův nástupce ve vedení církve David Miscavige, nejde už jen o vytváření jeho vlastních technik. Jeho „[zlatý věk technologie](#)“ z roku 1996 je zcela založen na předpokladu, že výcvik auditorů na základě Hubbardových studijních technik produkuje nekompetentní auditory.

Kromě kurzů také Miscavige přepsal nebo nechal přepsat všechny Hubbardovy knihy podle svého a upravil nebo nařídil upravit techniky k dosažení snad všech scientologických duchovních stupňů. Scientologové musí tyto stupně podstoupit znovu. To vše se dělá na základě předpokladu, že předtím (za Hubbarda) to bylo špatně.

Miscavige je navíc k nařizování takových změn nekompetentní. Jeho vzdělání v scientologii mu ani neumožňuje dělat klíry (je auditorem třídy IV bez dokončené praxe).

Výsledky „miscavigologie“ jsou tristní, ale o tom jsem už [také psal](#). Jediné, čeho se dosahuje hojně, jsou vydělané peníze. Ale kolik scientologů kromě Miscavige má opravdu slušný plat? Přesto onen člověk vydává své dílo za scientologii a dokonce má tu drzost tvrdit, že on je scientologie.

Takže paradoxně se skutečnou scientologií se už člověk v „Scientologické“ církvi nesetká. Může se s ní setkat už jenom v nezávislém poli. A skutečná scientologie má pochopitelně jak své velmi dobré, tak i své slabší stránky. Ale je to fungující předmět a je chybou ztotožňovat ji s Miscavigovým fiaskem.

Že nevidí rozdíl široká veřejnost, to lze očekávat. Když ale nevidí rozdíl ani poměrně vzdělaná veřejnost na Wikipedii nebo skuteční akademici, je to znepokojivé. Doufám tedy, že tento můj text je bude aspoň inspirovat, aby se na pole scientologie zkusili podívat z této nové perspektivy a aby sami objevili, zda jsou má tvrzení o rozdílu mezi scientologií a miscavigologií ryze účelová, nebo opravdu odrážejí skutečnost.

44, Stíny noci

Posted 30. Červenec 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [1 komentář](#)

Scientologové v Rusku mají pořádný problém: Díla L. Rona Hubbarda se tam dostávají na seznam extrémistických publikací. Jde samozřejmě o zneužití státní moci, ale na druhé straně k takovému kroku nedošlo jen tak samo o sobě.

Jsem přesvědčen o tom, že i u nás máme „[kavárenské nezávislé](#)“ [scientology], kteří si nechtějí dělat zle ve vztahu k církvi, ohrozit své podnikání či zaměstnání a riskovat vyvržení ostatními scientology. Že jsou ochotni překousnout pitomosti jako dělání všech úrovní znovu (třeba jako teď CCHček), a až bude církevní maškaráda zcela odhalena, prostě budou pokračovat v scientologii mimo církev.

Jenomže k tomu nemusí vůbec dojít. Sám jsem měl třeba na [Wikipedii](#) obrovské problémy s tím, že lidé nechápou, že scientologie jako předmět a Scientologie jako církev jsou dvě naprosto rozdílné věci. A budou-li se tedy postihovat šílenosti, k nimž v církvi dochází, a to i vinou jejich pardonování scientology, kteří o jejich nesprávnosti vědí, může se stát, že bude postihován celý předmět a že po pádu církve už žádné pokračování v scientologii nebude možné.

Přikládám překlad článku k situaci v Rusku, který na [blog Martyho Rathbuna](#) sepsal Max Hauri, jenž v Rusku vybudoval ohromnou [sít' Rons orgů](#), na církvi nezávislých scientologických organizací.

Stíny noci

V průběhu roku 1997 nás kontaktovalo několik Rusů a chtělo se dozvědět o poskytování scientologie nezávisle na církvi. A tak jsme tam jeli a začali s poskytováním od úplného začátku – HQS a dál nahoru k úrovním OT. Nebudu to teď rozvádět, ale byla to extrémně rušná doba a samozřejmě se přihodila spousta věcí, včetně návštěv od FSB (t.j. KGB).

Tématem, o kterém teď píšu, je vlastně KSW 1, mít správnou technologii. Měli jsme velké štěstí, protože právní ani vládní struktury téměř neexistovaly, a tak se nikdo nezajímal o autorská práva. Nebo přinejmenším nikdo neudělal, nebo nedokázal udělat, nic proti překládání knih, bulletinů a nahrávek do ruštiny ani proti jejich šíření.

Bylo opravdu skvělé vidět, jak se scientologie rozpíná, pokud není potlačována.

Zpočátku ovšem scientologie neměla v Rusku skoro vůbec špatné jméno, ale to se později změnilo a víc a víc nabývalo na intenzitě.

Divide et Impera, v češtině Rozděl a panuj. Machiavelli doporučoval, aby se kapitán snažil všemi možnými úskoky rozdělit síly nepřítele – ať už dosažením toho, že bude podezřívát své muže, kterým důvěřoval, nebo zavdáním příčiny, aby rozdělil své jednotky –, aby v důsledku toho byl nepřítel slabší.

Miscavige v tomto ohledu odvedl „hrozně dobrou práci“, a tak tisk i masové sdělovací prostředky mají bezpočet příběhů o tom, „jak je scientologie špatná“. Z toho důvodu je ve skutečnosti velmi snadné přesvědčit kteréhokoli veřejného činitele, že s tím musí něco udělat.

Poté, co jsem odešel z církve, jsem se přesvědčil o tom, že všichni scientologové jsou dobří a zapálení lidé a že výjimky se vyskytují vzácně. Naneštěstí je tu jedna velká výjimka.

Díky Miscavigově agresivní činnosti narážíte v Německu na problémy s některým veřejným činitelem každou chvíli. Jeden můj kamarád chce dát dítě do jeslí. Včera mi řekl, že by musel podepsat dokument, že se nezabývá scientologií, nemá s ní žádné spojení, nikdy nic nedělal atd. To je prostě diskriminace. Ti, kteří rozumějí německy, mohou vidět příklad [zde](#), na stranách 14 a 15.

Takže zbavit se útlaku z církve je prvořadé. Jinými slovy, Miscavige musí být ve svém potlačování scientologů a scientologie zastaven.

V Rusku se teď vyskytly ještě vážnější potíže. Snad si s nimi brzy dokážeme poradit, právníci už vyhodnocují situaci. Před několika měsíci byly zhruba čtyři série přednášek prohlášeny za extrémistické a jejich distribuce v Rusku bude zakázána, a před několika týdny totéž postihlo i téměř všechny scientologické knihy. Ti, kteří vládou azbukou, se mohou podívat [sem](#), položky 632 – 660.

Tresty za šíření těchto položek se pohybují od pokuty 3000 rublů až po uvěznění.

Naši scientologové v Rusku jsou chytří a zapálení a já doufám, že s tím dokáží něco udělat, protože jde o vážnou hrozbu.

Musím silně doporučit, abyste podpořili Martyho a Mikovy aktivity, protože je důležité, abychom scientologické PR zlepšili zevnitř. Když scientologové opouštějí církev se všemi těmi hororovými příběhy – jež jsou, což je ze všeho nejhorší, naprosto pravdivé a často je nemožné je vůbec vyjádřit slovy – je toto PR pustošeno.

Druhé doporučení, které pro vás mám, je, abyste používali scientologii, poskytněte ji. Máte tuto svobodu, tak ji využívejte. Co je svoboda, si uvědomíte, až když ji ztratíte – znovu.

Nedopusťte, aby k tomu zase došlo.

„Stíny noci. Teď tu máme období kratičkého časového prostoru.“

„Ale začalo pro ně být hrozně důležité zavřít všechny hranice v oblasti vědění. A ty věci už jste viděli, jak se tyhle závoje spouštějí. A to byl pád stínů noci.“ PDC 21.

45, Jak je to tedy s dyslexií?

Posted 26. Červenec 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

V létě 2003 se do médií dostalo prohlášení Toma Cruise, že jako dítě býval dyslektikem, ale díky scientologické [studijní technologii](#) se mu podařilo dyslexie zbavit. Čas od času se tato zpráva v médiích objeví [znovu](#). Mezinárodní asociace pro dyslexii označila jeho vyjádření za [vědecky nepodložené](#).

Nebudu teď spekulovat o vědeckosti nebo nevědeckosti scientologických postupů, protože to obvykle nevede k žádným výsledkům, ale pouze k nekonečným debatám. Pojďme se raději na studijní technologii podívat podrobněji, byť letmo.

Podle ní je potřeba směřovat své studijní úsilí k tzv. [konceptuálnímu porozumění](#). V dosažení toho jsou největší překážkou tzv. [tři bariéry ve studiu](#), z nichž je nejdůležitější nepochopené slovo. Z toho plyne potřeba objasňovat si slova, nejlépe z oficiálního slovníku, pokud je to možné.

U malých dětí je ale situace trochu jiná. Randy J. Payne, zakladatel jazykové školy [LITE](#), který byl později z této organizace Scientologickou církví vyšachován, mi kdysi poslal návod ([An Improved Mind is a Gift](#)), jak by si měli děti sestavovat svůj vlastní slovník. Předpokládám, že [tato stránka](#) s podobným doporučením nemá s Randym nic společného.

No a na blozích iDnes mě dnes udeřilo do očí [toto sdělení](#). Pisatelka se při problémech se svým dyslektickým synem zaměřila na konceptuální porozumění a nechala svého syna, aby sám trochu tvořil místo toho, aby byl jen pasivním příjemcem. A ejhle! Dyslexie je pryč, i když to paní nemá vědecky podložené. Myslím si ale, že to jí ani jejímu synovi ani trochu nevadí.

46, Dalších pár theta článků

Posted 24. Červenec 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Na [server o svobodné zóně](#) jsem nahrál dva nové články:

- ✎ *Odpor je marný* od Michaela Moorea
- ✎ *Kdo nebo co je svobodná zóna?* od Aidy Thomasové

Nejsou úplně nové (2005, resp. 2008) ani nově přeložené (ještě z loňského roku). Objevil jsem je při procházení souborové struktury na mém počítači a přišlo mi škoda je nezveřejnit.

Původně jsem je přeložil pro časopis svobodné zóny, který jsem chtěl vydávat, ale při všem, co dělám, jsem se k jeho tvorbě od doby překladu těchto článků už nedostal. Proto plány na jeho vydávání pro nejbližší dobu opouštím a články zveřejňuji prostřednictvím stránek.

Hezké počtení!

47, Dáváš lásce špatné jméno

Posted 14. Červenec 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Průstřel srdcem
a vinu svou máš:
[Dáváš lásce špatné jméno.](#)
(Bon Jovi)

Chtěl bych zde představit pár scientologických konceptů, které kvůli tomu, jak jsou zneužívány v Scientologické církvi, se navenek jeví jako nanejvýš nedůvěryhodné nebo už z podstaty nebezpečné.

První z nich je rozdělení života do [osmi oblastí](#), tzv. **dynamik**. Toto rozdělení (tehdy pouze do 4 oblastí) použil L. Ron Hubbard v době vývoje dianetiky, aby se snáze orientoval v problémech lidského chování. Dnes se dynamiky nejčastěji zmiňují v souvislosti s etikou v tom smyslu, že jednání, které prospívá většímu množství dynamik, je dobré, a naopak jednání, které škodí většímu množství dynamik, je špatné.

Jde samozřejmě o pomůcku a určité zjednodušení, která má jedinci pomoci v rozhodování. Někteří scientologové ho však používají k ospravedlnění své neetiky, a to tak, že provedou něco špatného a pak řeknou: „Vždyť to prospělo většímu množství dynamik.“ (I já jsem se na nějakou dobu nechal svést k tomuto uvažování.) Takto bývají často ospravedlňovány i ty největší šílenosti, k nimž dochází v Scientologické církvi.

V důsledku toho může být koncept osmi dynamik úplně zavržen, a potažmo i celá scientologie. Krásný příklad nalezneme na [tomto blogu](#). Avšak na [jiném blogu](#) se můžeme dočíst příběh o tom, jak systém osmi dynamik autorovi pomohl na jeho postu v Scientologické církvi, jak mu pomohl opustit církev (to provedl velmi mazaně!) a vytvořit si nový život mimo církev.

Dalším bodem s velmi pochybnou pověstí jsou **TRka** neboli [komunikační tréninková cvičení](#). Na nich se nacvičují jednotlivé aspekty komunikačního cyklu, tak jak ho používají auditoři při poskytování auditingu (duchovní konzultace). K dalšímu použití říká Ruth Minshullová ve své knize [Zázraky k snídani](#) následující:

I když by ve většině společenské konverzace nebyla přísná formálnost tohoto komunikačního cyklu namísto, budeme-li jej používat jako vodítko, může komukoli z nás pomoci dosáhnout hladších vztahů s ostatními.

Hubbard k TRkům v HCO bulletinu z 16. srpna 1971RA píše:

...základem pro nácvik nebo jakékoli skutečné využití komunikačního cyklu je porozumění afinitě [náklonnosti], realitě a komunikaci, což jsou činitele, které dohromady tvoří [trojúhelník ARK](#).

Jenomže ARK se v organizacích Scientologické církve mezi personálem moc nenosí a studenti nejsou hluchí a slepí, aby si toho někdy nevšimli. Samozřejmě uvidí, že personálu TRka k vyšší kvalitě komunikace nepomáhají, a budou si říkat, k čemu tedy vlastně jsou... takže pak dává časté obviňování z praktikování hypnózy prostřednictvím TREk docela smysl.

S veřejností komunikuje personál o poznání kvalitněji, bohužel však své znalosti ARK používá k jejich ovlivňování pro své cíle (aby si koupili službu, poskytl dotace, pomohli jako dobrovolníci). Pro lidi, s nimiž se tak zachází, se zase TRka mohou stát cvičeními v křiváctví.

Přesto je pravda, že provádění TREk přineslo spoustě lidem (včetně mě) užitek, ať už jako auditorům, nebo v každodenním životě, přičemž naprostá většina z nich nemá ve zvyku své nové schopnosti zneužívat. Zisky z TREk si můžete přečíst například [zde](#).

48, Sešlost v Los Angeles

Posted 13. Červenec 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Má kamarádka Aida Thomasová před týdnem ve svém a manželově domě uspořádala sešlost pro nezávislé scientology. Už loni Aida uspořádala největší sešlost v historii svobodné zóny v USA, ale zřejmě si vytkla za cíl dohnat velikostí sjezdy Rons orgu v Evropě a Rusku. Já osobně tedy takovouto konkurenci vítám!

Aida je auditorkou třídy 8 a už dlouho působí na plný úvazek ve svobodné zóně. Mimo angličtiny audituje ve své rodné španělštině. Mohli jste ji vidět na několika nezávislých videích, které můžete zhlédnout [zde](#). Toto napsala na diskuzním fóru FreezoneOrg na Yahoo:

Sešlost 4. července byla naprostý úspěch!!! Začala ve 2 odpoledne a skončila v 1:30 ráno! Zúčastnilo se tolik lidí a všichni si chtěli popovídat a navázat nová přátelství.

Někteří lidé přijeli z New Yorku, Palo Alta, San Fancisca, Davisu, San Jose, Phoenixu a ze všech možných míst jižní Kalifornie. Celkový počet účastníků se blížil stu a díky bohu, že je můj zadní dvůr dost velký přinejmenším pro 200 lidí.

Druhý den hodně z těch, kdo jsou z města, přišli znovu a sešlost pokračovala od 11 dopoledne přibližně do 8 večer. Tolik nových tváří, i mladší lidé!

Fotky jsem vystavila na Facebooku, aby se na ně všichni mohli podívat.

Potřeba tohohle druhu akcí je úžasná, protože lidé jsou potřebou nové 3. dynamiky vyhladovělí.

Aida

Mimo Facebooku můžete vidět několik fotografií ze sešlosti [zde](#). Další fotografie a videa jsou ke shlédnutí [zde](#).

49, Proč má Scientologie být sekta?

Posted 4. Červenec 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [1 komentář](#)

Nejsem velkým příznivcem používání výrazu „sekta“. Členové Scientologické církve takovéto pojmenování odmítají, a právem, protože je v podstatě hanlivé. Nikdo si nechce nechat nadávat. Pokud ale na druhé straně odmítají vidět, že i u nich se mohou projevit negativní znaky, jimiž se vyznačují náboženské skupiny, které většinová společnost vnímá negativně, budu jim v tom oponovat.

Jeden užitek z možného „zařazení do škatulky“ ale vidím. Existují určité [návod](#)y, jak se vyrovnat se situací, kdy se vaši blízcí (typicky děti, ale nakonec může jít i o kamarády) do takovéto skupiny

dostanou. A některé z těchto návodů i fungují, proto pokud se někdo z vaší blízkosti stane scientologem, mohlo by být výhodné mít tyto „úspěšné postupy“ na paměti.

Za základ si vezmu několik málo kritérií objevených se v [článku \(*\)](#) pro časopis [Dingir](#), který jsem napsal ve spolupráci s Doc. Štampachem jako podnět ke kultivaci pojmosloví. Konkrétně jde o definici sekty ve významu 3, tedy skupina s „riskantními tendencemi“. Jako příklady (bez nároku na úplnost jejich výčtu) jsme uvedli:

- ř autoritářství
- ř uzavřenost
- ř fanatizmus
- ř nesnášenlivost
- ř selekce informací

Před několika měsíci mě poněkud překvapil jeden člen církve, který v korespondenci s bývalým členem církve uvedl, že ve své organizaci žádnou z těchto tendencí nepozoruje. Pak jsem si ale vzpomněl, že v době mého členství v církvi jsem na tom nebyl o moc lépe... Ačkoli určitou míru **autoritářství** bych asi uznal.

Církev totiž používá jako zcela běžný prostředek „tvrdý prodej“ a jeho prostřednictvím nutí své členy kupovat si její knihy a služby. Podobně tak se v církvi praktikuje velmi tvrdý vztah nadřízený – podřízený, nebo i stále dosti tvrdý vztah člen personálu – scientolog z veřejnosti (netýká se začátečníků). Za projevení neposlušnosti nebo protesty je člověk obvykle poslán na „etické oddělení“, kde mu „pomáhají dát svou etiku do pořádku“.

Tento první bod by se tedy možná dal předdefinovat jako „nátlak“. Nátlaku se v církvi používá víc než dost a těžko by se hledali scientologové, kteří mu nikdy nebyli podrobeni (také ve svém chování obvykle dokážou nátlak vzorně dramatizovat).

Uzavřenost jsem v původním textu zmínil hlavně z úcty k českým jazykovědcům, aniž jsem o ní měl jasnou představu. Každopádně scientologie na místní úrovni není obehnaná dvoumetrovou zdí, aby nikdo nesměl dovnitř ani ven. Na úrovni řádové (námořní) organizace mi bohužel bylo bráněno v odchodu z vlastního rozhodnutí jak jako studentovi (1996/7), tak jako pracovníkovi (2001). To samozřejmě ukazuje na autoritářství organizace a fakt, že někteří lidé si nechají takovéto zacházení líbit, zase svědčí o jejich fanatizmu.

O **fanatizmu** už [jsem na tomto blogu psal](#). Já sám jsem tímto neduhem trpěl několik prvních let poměrně silně, ale pak jsem se ho začal postupně zbavovat. Dnes jsem si vědom, že jsem jím do určité míry trpěl i v době odchodu z církve, ale tehdy jsem to pochopitelně neviděl. Žádný fanatik si neuvědomuje, že je fanatikem. (Což mě nechává na pochybách ohledně mého současného stavu. ;-))

Bohužel, ne všichni členové církve prošli podobným vývojem jako já a jejich fanatizmus přetrvával, případně i časem rostl. (Pokud mě chce církev obviňovat z utlačovatelského šíření nekonkrétních informací – opravdu mám jmenovat?)

I **nesnášenlivost** v Scientologické církvi najdeme. Konkrétně jde o programově negativní postoj k určitým skupinám (což samozřejmě souvisí s fanatizmem členů). Příkladem budiž psychologové, psychiatři, alternativní poskytovatelé scientologie a odvozených technik a další „utlačovatelské osoby“, tak jak jsou vedením církve v případě potřeby specifikovány – typicky ten, kdo téměř odhalí něco, co Scientologická církev zakrývá. (Např. ve skutečnosti velmi analytický a neutrální reportér [Anderson Cooper](#) ze CNN byl [církví označen](#) za homosexuála a agenta CIA.)

Co se týče **selekce informací**, je to bod, s nímž přišel pan Štampach a já jsem dlouho pořádně nevěděl, co si pod tímto pojmem mám konkrétně představit. Je to paradoxní, protože přístup Scientologické církve k informacím je učebnicovým příkladem selekce informací.

Jen se podívejte na její [oficiální web](#)! Všechno, co souvisí s církví, je prostě a jednoduše dobré, a pokud jsou zmiňovány nějaké špatné zprávy, tak jen kvůli upozornění na to, jak se kritici ohánějí nepravdivými informacemi.

Velice nápadným příkladem selekce informací jsou statistiky církve. Statistiky, které byly za LRH nejdůležitější, jako počet nově vystudovaných auditorů nebo dosažených stupňů klír a vyšších, jsou od konce 80. let dlouhodobě katastrofální, a proto se již takto neprezentují. Jejich místo zaujaly několikátýdenní statistiky „nahnané“ před mezinárodní církevní událostí zvýšeným nátlakem, aby mohli být při události prezentovány jako „v nadbytku“. Že po události padnou tyto statistiky „na ústa“, to už vidět není. Náhradou dlouhodobých statistik jsou statistiky v souvislosti s novými „ideálními organizacemi“, které by víc slušely realitním a investičním společnostem.

Členové církve jsou také odrazováni od čtení neschválených webových stránek. Pokud se zjistí, že jsou „infikováni“ informacemi od „utlačovatelských osob“, hrozí jim za to ze strany „etického oddělení“ tvrdé postihy.

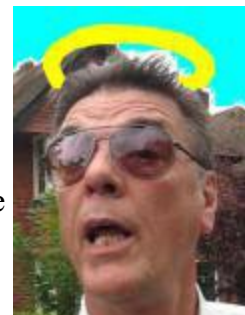
Nic není ani úplně černé ani úplně bílé a odborníci spolu obvykle souhlasí v tom, že určité negativní body lze najít v každé náboženské společnosti a jde jen o to, zda v ní zůstanou v menšině, nebo převáží. Na Scientologickou církev může každý mít svůj vlastní názor. Já svůj mám, ale nikomu ho nenutím. Budu z něj nicméně při psaní dalších článků vycházet.

(*) Článek vyšel v časopise [Dingir č. 4 z r. 2000](#), speciálně věnovaném Scientologické církvi.

50, Pokrytectví

Posted 22. Červen 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

Scientologická církev se často staví do [pozice oběti náboženské nesnášenlivosti](#) nebo nekalého konkurenčního boje již zavedených oborů, jako např. psychologie nebo psychiatrie. Jakkoli mohou tyto nepříznivé vlivy být skutečné, církev se v rozporu s původní filozofií [odmítá dívat](#) v první řadě na vlastní selhání, která ji do této pozice dostala, a navíc praktiky svých odpůrců, na něž si opakovaně stěžuje, provádí ona sama velmi často. Takovému jednání se říká pokrytectví.

Příklady stížností vznášených Scientologickou církví najdeme třeba v časopise Skutečnosti č. 2 z roku 1998, vydaném Dianetickým centrem Praha. Konkrétně si vezměme článek pojmenovaný podle citátu od Oscara Wildea „Dříve člověk používal skřípec, nyní používá média.“ Autor je podepsán jako P. T. a v článku kritizuje postupy [antikultovního hnutí](#), k čemuž využívá mj. 5 citací z díla Nová náboženská hnutí [dr. Dušana Lužného](#).

O metodách antikultovního hnutí, které má v naší oblasti představovat především Společnost pro studium sekt a nových náboženských směrů, říká autor toto:

... Kromě neprokázaných obvinění je dalším nástrojem manipulace lidí lidí, kterou antikultovní hnutí a následně média používají, nelogické spojování některých událostí a skupin podle tohoto schématu:

Ovce je zvíře.

Tygr je zvíře

Zuřivý tygr napadl a zabil před dvěma lety v Asii člověka.

Tudíž tygr je nebezpečný.

A protože tygr je zvíře

a ovce je také zvíře,

ovce je nebezpečná,
... všechna zvířata jsou nebezpečná.

To je samozřejmě dobré pozorování a brzy se k němu vrátíme. Podívejme se na druhou stránku chování členů církve:

Podobně [jako dříve já](#) se před několika lety vydal na křížovou výpravu proti „viníkům“ potíží Scientologické církve dánský scientolog Lars Najbjerg. Na [jeho webu](#) to schytává [svobodná zóna](#), a především Rons org. Nemám mu to za zlé, protože jde pouze o příznak zvráceného povědomí lidí uvnitř církve, a Lars ho vlastně takto dává vnějšímu světu na odiv.

Přitom, ač se to na první pohled nezná, na těchto stránkách dohromady mnoho zajímavých informací nemá. Vybral si několik slabých bodů, které jsou buď skutečnými nesrovnalostmi, anebo tak po „správné“ interpretaci vypadají, odpověděl na ně spoustou citací od LRH, a na základě těchto konstrukcí tvrdí:

[Robertson](#) používal skrytou informační linii k vydávání údajně nové technologie od LRH.

Robertson byl tedy [squirrel](#).

Robertson založil Rons org.

Rons org je tedy squirrel.

Robertson založil svobodnou zónu.

Svobodná zóna je tedy squirrel.

Lidi z Rons orgu jsou tedy squirrelové.

Znepokojivé věci, které říkají o církvi, jsou pouze ospravedlňováním skutečnosti, že začali dělat squirrel, proto by se neměli brát vážně.

Ve skutečnosti jde jen o manipulaci typu „Ovce je zvíře“.

Důkazem budiž [velké množství lidí](#), kteří z církve za poslední rok odešli. Ti se ke svobodné zóně nehlásí, a přesto o poměrech v církvi říkají totéž.

Lars v souvislosti s kritikou mluví o „povinnosti něco s tím udělat“ a já s ním kupodivu souhlasím. Jenže se asi neshodneme na tom, jak něco takového provést. Církev je řízená autoritativně a každá snaha o reformu zevnitř doposud ztroskotala, a ve skutečnosti přinesla jejímu iniciátorovi velké problémy a zneužívání ze strany církve. Svědectví v tomto smyslu je na Internetu spousta (Stačí trochu zagooglit, dostanete stovky či tisíce výsledků. Myslet si, že to všechno je účelová propaganda, rozhodně není příznakem uvolněnosti a dobrého rozhledu).

My děláme, co můžeme. Budujeme dodávání scientologické technologie mimo církve. Když lidé v církvi pochopí, že opravdový duchovní rozvoj je v nesvobodném prostředí nemožný, a zbaví se jeho vlivu, bude to pro ně jen dobře. Pokud ne, jejich volba – zájemců o scientologii je spousta a mnoho z nich přijde k nezávislým dodavatelům, protože do církve by díky její pověsti nikdy nevčkročili.

Ted' zde uvedu některé citace z Larsových stránek a pokusím se osvětlit, jak je jeho kritika v zásadě pokrytecká. Čtenáře vyzývám, ať se na mnou citované výroky raději podívá v původním kontextu, aby bylo jasné, o čem mluvím.

... Kapitán Bill Robertson byl squirrel. Když si člověk přečte, co vydal, nemůže být dál na pochybách. Kromě toho byl zakladatelem Galaktické hlídky, Ron's Org a Freezone.

Nuže, Lars, těžko někomu vyčítat, že některé informace jdou mimo jeho realitu. Stejně tak existuje

spousta lidí, kteří se po seznámení s obsahem knihy Historie člověka nebo přednášky Úloha Země (to jsou jen dva z nejmarkantnějších příkladů) domnívají, že LRH byl šílenec a jeho stoupenci, kteří jeho pomateným tvrzením věří, jsou jeho destruktivními postupy zneužíváni a k jejich záchraně by bylo nejlepší použít na ně metodologii většinové společnosti, nejlépe psychiatrii.

Pokud se zkusíme seriózně bavit o svobodné zóně, pak je třeba zdůraznit, že jde o velmi široké spektrum praktik a mnoho jejích členů tvrzení ani techniky Billa Robertsona neuznávají. Například [IFA](#) striktně lpí pouze na čisté technologii LRH a odmítá nejen Robertsonovy duchovní stupně, ale i veškeré změny technologie zavedené Davidem Miscavigem.

A tak pokud se někdo má rozhodovat mezi setrváním v církvi, nebo přechodem do svobodné zóny, je plošná argumentace Robertsonovými výroky účelovou manipulací.

... Za prvé, člověk se může ptát, jak CBR dostal tento výnos od LRH – jak sami vidíte, výnos je datován k listopadu 1982 a tak nemohl být vydán církvi, jelikož LRH – podle CBR – v tu dobu v církvi nebyl ... Tomuto říkáme skrytá informační linie.

... Standardní technologie „podle LRH a CBR“ ... Člověk může dodat, že standardní technologie, jejímž zdrojem je CBR je tak trošku vtip.

Tady jde zase jen o úhel pohledu. Vy v církvi používáte „standardní technologii“ podle Davida Miscavige, auditorského nedouka třídy necelá 4, a vydáváte ji za standardní tech podle LRH na základě skryté datové linie v podobě osobních poznámek LRH.

Radši porovnej, jak se daří lidem po uplatnění technologie DM a po uplatnění technologie CBR. Už jen pohled na jejich [zdravotní stav](#) je všeříkající. [Případ Lisy McPhersonové](#), do supervize jejíž případu DM bez jakékoli kompetence mohutně fušoval, a která je kvůli tomu mrtvá, přitom představuje jen špičku ledovce.

Neříkám tím teď, že vydávat technologii jako Hubbardovu s odvoláváním na skrytou informační linii je v pořádku. Není. Ale aspoň můj terminál v Rons orgu mi Robertsonovy techniky představil jako jeho dílo a já dělám totéž.

Na základě informací, které mám od lidí, kteří podstoupili služby v Ronově Orgu, je snadné vidět, že technologie, kterou dodávají, se příliš neliší od toho, co dodával David Mayo.

Toto je manipulace typu „Ovce je zvíře“. Robertsonovy a Mayovy vlastní výtvořby byly pojaty jako nadstavba nad existujícími standardními duchovními stupni v době jejich odchodu z církve a naopak liší se velmi podstatně. Pokud tyto dvě organizace dodávaly takřka identické služby, byly to tytéž stupně, které se dodávaly i v církvi.

Já sám se experimentální technologií nezabývám ani to v nejbližší době nemám v plánu. Pokud někdo něco takového tvrdí jen na základě toho, že patřím k Rons orgu, lže. Robertsonovy techniky přicházejí na řadu až po OT III. Do té doby mám spoustu času pozorovat, jak se tyto techniky projevují na lidech, kteří je podstupují.

Mimochodem, děkuji tímto [Pierrovi Ethierovi](#), mimochodem odpůrci Robertsonových technik, za informace o jejich tvůrci, které zveřejnil v diskuzích. Díky nim jsem se dozvěděl, že Bill Robertson trpěl nádorem, na nějž později zemřel, ještě když byl v církvi, dávno před vyvinutím vlastních technik.

Dále se Larsovi nelíbí následující vyjádření na stránkách Rons orgu:

Zastáváme cestu zlatého středu a nenahlížíme na tuto filozofii jako na jedinou možnou cestu ke štěstí.

Na to reaguje:

Již toto je špatně: není to jediná cesta ke štěstí – jak to Hubbard zamýšlel. LRH o tom píše toto...

a dodává citát LRH o standardní technologii v porovnání s jinou technologií, která představuje přítěž.

Larsi, a co Tvá cesta ke štěstí v podobě letecké akrobacie? Nikdo Ti nestrčil pod nos citát od LRH, že Tvé létání je přítěž? Více slovy na tuto hovadinu, kterou jsi na svých stránkách vyplodil, už plýtvat nebudu.

Vraťme se nyní k závěru článku ze Skutečností.

Autor tohoto článku je přesvědčen, že minimálně 98% křesťanů jsou dobří lidé a doufá, že se najdou i tací, kteří nad jednáním lidí z antikultovního hnutí Společnost pro studium sekt minimálně sraští čelo. Jejich snaha zlikvidovat „konkurenci“ prostřednictvím lží a dezinformačních kampaní má totiž daleko ke křesťanské lásce k bližnímu. Zato jednání těchto lidí vrhá stín na křesťanství jako takové, neboť dává kritikům a odpůrcům tohoto náboženství do rukou argumenty, že se toho od středověku příliš nezměnilo, pouze byly skřípce a jiné mučící nástroje nahrazeny lživými kampaněmi v médiích, které podněcují lidi k nesnášenlivosti a rozbíjejí mezilidské vztahy.

Bohužel, jak vidno, oficiální propaganda Scientologické církve trpí stejnými neduhy. Lars Najbjerg jako OT VIII a auditor třídy VI dělá scientologii reklamu víc než pochybnou.

Pan Vojtíšek by něco takového možná opět nazval jako pokračování boje proti černé propagandě jinými prostředky. Já se na to dívám jinak. Černá propaganda proti scientologii i proti církvi skutečně existuje. Na Internetu lze najít spoustu kritických informací, které prostě nejsou pravdivé. V případě Larse Najbjerga však jde o boj proti zdrojům pravdivé a oprávněné kritiky – ta nemá s černou propagandou nic společného – a proti konkurenčním poskytovatelům scientologické technologie.

Přeji svým bývalým kolegům, aby se církevní propagandě dokázali vzepřít, abych o nich nemusel přemýšlet jako o pokrytcích.

p.s. Pokud neznáte člověka na obrázku úplně nahoře, vězte, že je to člen Scientologické církve jménem George Baillie, který dosáhl duchovního stupně OT VIII. Na [tomto videu](#) můžete sami posoudit, jak se chová ke kritikům.

51, Nezapomínám na pozitivní snahy...

Posted 22. Květen 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Ve spodní části tohoto příspěvku uvádím překlad [článku Geira Isena z 20. března](#), v němž mi mluví z duše. Chci tak dát obsah těchto stránek trochu do rovnováhy, protože se na nich zatím věnuji především věcem v Scientologické církvi, které by neměly být.

To ale neznamená, že jsem nepřítelem všech scientologů v církvi, i když oficiální místa ho ze mě jistojistě dělají. Přesto mi vůbec nevadí být oficiálním nepřítelem č. 1 Scientologické církve v Česku a údajným squirrelem. Já totiž vím, kdo jsem a co dělám.

Operuji s funkčními technikami (čistě LRH), skutečnými fakty a inteligentními úvahami.

Samozřejmě, některé informace, které dostanu, nemusí být úplně přesné, a ani já sám nejsem neomylný; mám však porovnání, jak jsem si v tomto ohledu stál v době, kdy jsem byl v Církvi, a jak si stojím teď. A Církev rozhodně nevyhrává.

Jsem si vědom toho, že vše, co zveřejním nebo komunikuji směrem k církvi, může být a nejspíš i bude „těmi správnými místy“ analyzováno, vytrháno z kontextu a nemilosrdně použito u všech ostatních proti mně. Jak něco takového odpovídá původní filozofii LRH?

A test that declares only antisocial personalities without also being able to identify the social personality would be itself a suppressive test. It would be like answering "Yes" or "No" to the question "Do you still beat your wife?" Anyone who took it could be found guilty. While this mechanism might have suited the times of the Inquisition, it would not suit modern needs.
(L. Ron Hubbard, HCOB 27. 9. 1966, "The Antisocial Personality, The Anti-Scientologist")

Celkový výsledek ale není tak špatný. Protože až přijdete na to, že popírání skutečností (not-is-ness) a pomluvy těch, kteří o nich mluví, (alter-is-ness), s nimiž operuje církevní oddělení speciálních záležitostí, jsou v přímém rozporu se scientologickým učením, aspoň budete vědět, na koho se máte obrátit.

Takže mým přátelům v církvi (což rozhodně nejsou všichni její členové) od Geira Isena:

Nezapomínám na pozitivní snahy...

...tisíců scientologů po celém světě.

Je velmi mnoho znamenité práce, kterou odvádějí scientologové – personál i veřejnost – po celém světě. V Scientologické církvi jsou mnozí, kteří kromě úsilí o svůj duchovní růst věnují své snahy pomoci svému bližnímu: Osvobodit konzumenta drog od jeho závislosti, přispět lidem v nouzi, pomoci dětem naučit se číst a psát; a desítky dalších věcí, kterým stojí za to se věnovat.

To je vysoce chvályhodné. Je to znamenité úsilí, které si zaslouží potlesk.

Skutečnost, že vedení církve tyto snahy využívá kvůli penězům, PR, vymezování se a moci, neubírá těmto individuálním snahám na hodnotě. Je však krajně cynické zneužívat těchto dobrých úmyslů k prosazování monopolu a k posílení kontroly nad svými stoupenci z řad veřejnosti.

Chvályhodné snahy mnoha scientologů by byly ještě hodnotnější bez sobeckého vedení, které [porušuje lidská práva](#) a [jedná v rozporu se samotnou scientologií](#).

52, Zoufalství Davida Miscavige

Posted 5. Květen 2010 by Vítek Profant in "["scientologie"](#)."

[Komentáře: 2](#)

Z mezinárodní základny organizace Scientologické církve v Kalifornii utíkají další lidé. Někteří z těchto bývalých členů momentálně vyjadřují obavy, aby situace neeskalovala v katastrofu srovnatelnou s [Jonestownem](#). Na první pohled se to zdá přehnané a obyčejní členové církve by si po přečtení něčeho takového nejspíš zatukali na čelo. Jenomže tady nejde o scientologickou filozofii, ale o absolutního vládce Scientologické církve, Davida Miscavige.

[David Miscavige](#) se narodil v roce 1960 a ve svých jedenácti letech se stal scientologem. Jako dospívající chvíli pracoval přímo pod Hubbardem, který z něho následně udělal jedním ze svých kurýrů. Poté, co se Hubbard začátkem 80. let začal skrývat, Miscavigův význam vzrostl: S Hubbardem pobývali dva kurýři, konkrétně manželský pár Broekerových, a ti předávali pokyny LRH Miscavigovi, který dohlížel na jejich splnění v církvi.

Hubbardovým nástupcem ve funkci správy technologie měl být [David Mayo](#), toho však Miscavige prohlásil za utlačovatele, stejně jako mnoho dalších vedoucích pracovníků církve. Zmíněné prohlášení, plné všeobecností (lži nejsou nezasevěnému hned patrné, všeobecnosti ano), dodnes koluje v církvi. Miscavige naproti tomu už v oné době „vynalezl“ novou praktiku, kterou nazval [tvrdé přizpůsobení reality](#). To spočívá v hromadném obklopení jedince a maximálně hlasitým vyřvávání reality, již má přijmout, do jeho tváře.

Jde samozřejmě o reverzní scientologii, tedy převrácené použití scientologické technologie. Původním účelem scientologických praktik je pomocí přesně stanovených vzorů dobré komunikace při zachovávání vysoké afinity a respektování jedincovy reality pomoci zvýšit pohodu a sebeurčení dotyčného. Tvrdé přizpůsobení reality a jí podobné techniky naproti tomu mají jedince přemoci a donutit ho přijmout cizí realitu.

Po Hubbardově smrti záhadně zmizeli ze scény i Broekerovi a Miscavige se stal neomezeným vládcem, čehož dokázal využít.

Zatímco personál scientologických organizací tře bídu s nouzí, má-li štěstí a vůbec nějaké peníze dostane, Miscavige si vyplácí šesticifernou sumu (v dolarech, pochopitelně). Personál [Námořní organizace](#) musí jíst obvykle nechutnou šlichtu – a pokud je v nemilosti, pak jen fazole a rýži –, a Miscavige jí v nejlepších restauracích. V Námořní organizaci je problém dostat uniformu či nové boty, ale David Miscavige nosí to nejdražší oblečení, obleky od krejčího a boty z od nejlepších ševců. Scientologický personál téměř neví, co je to osobní volno a dovolená, ale Miscavige jezdí na luxusní dovolené podle svého uvážení.

Pokud se Miscavige potřebuje někam přepravit, najme si tryskáč. Má i svůj osobní, mizerně placený personál. [1]

Léta kolovaly neoficiální zvěsti o Miscavigově kruté a nelítostné povaze. Během několika posledních roků, kdy z církve odešlo nebyvale mnoho lidí, prosákly skrze internetové diskuze zprávy z první ruky o tom, jak David Miscavige bije a veřeně ponižuje své podřízené, plive na ně atd.

Nejvyšší místa v církvi opustili [Mark Rathbun](#), bývalý Generální inspektor [RTC](#), který v roce 2004 uprchl na svém motocyklu Yamaha z mezinárodní základny Scientologické církve, kde byl vězněn; a [Mike Rinder](#), bývalý hlavní tiskový mluvčí církve, který z ní uprchl v Anglii v roce 2007 bezprostředně poté, co tam byl kvůli pořadu BBC [Scientologie a já](#) poslán lživě popřít, že ho Miscavige kdy udeřil.

Minulé léto byla v listu St. Petersburg Times vydána série článků [The Truth Rundown](#), v nichž Rathbun, Rinder a několik dalších bývalých členů církve vypovídali o násilném chování Davida Miscavige. Reakcí církve je od té doby jednak opakované kategorické popírání všech obvinění, jednak agresivní napadání jak vypovídajících, tak reportérů, kteří jim poskytují prostor k vyjádření. Nicméně se objevila řada dalších bývalých členů církve, která pro St. Petersburg Times potvrdila původní obvinění a přidala řadu svých osobních příběhů, takže do konce roku byly vydány ještě další čtyři série *The Truth Rundown*.

Tyto články podnítily celou řadu scientologů odejít z církve. Zaujaly i renomovaného reportéra CNN Andersona Coopera, který natočil sérii reportáží [Scientology: A history of violence](#) jak s uprchlými členy církve, tak se zástupci církve samotné. V televizi se objevila na samém konci letošního března. V reportážích se však neobjevil Mike Rinder, protože přislíbil účast v podobném pořadu BBC.

Z toho, co se objevilo v CNN, mě zaujala především „obránná“ taktika církve v podání bývalých manželů vypovídajících bývalých členů. Jedna jako druhá říká, jak je Miscavige i celá církev dokonalí, bývalí manželé padouši a jak ony nikdy žádné jejich modřiny neviděly (a jako dámy to zrovna neříkají). Připomínají mi [Stepfordské paničky](#), a navíc s pěkně ošklivými emocemi. A na druhé straně bývalí členové reagující na útoky shovívavě – zřejmě vědí, co je to velikost.

Zato církev nevynechá jedinou příležitost bývalé členy, kteří se ozvali proti nepravostem, pohanět. Nezastavili se ani před [zveřejněním jejich zpovědí](#). Mark Rathbun se dočkal nebývalé slávy, protože členové církve vytvořili nejméně dvoje stránky – [2], [3] –, které ho mají zdiskreditovat. V poslední době na nich dávají hodně prostoru i Miku Rinderovi.

Proč to všechno? V scientologii známe jev, který nazýváme *téměř odhalené zatajení*. Jde o to, že někdo měl velmi blízko ke zjištění špatnosti, kterou dotyčný provedl. Provinilec si nyní není jist, zda to druhý ví, nebo ne, a má v této oblasti sklon k nepřiměřeným reakcím.

David Miscavige má bytostný zájem na tom, aby se příslušníci Scientologické církve nedozvěděli, že výpovědi o zločinech, které spáchal a jejichž spáchání inicioval, nejsou žádnou smyšlenkou. Závisí na tom veškerá jeho osobní moc, výše zmíněný blahobyt, a nejspíš i osobní svoboda.

A v poslední době dostávají události spád a David Miscavige projevuje skrze své podřízené opravdové zoufalství. Od 1. poloviny 90. let se ani neobtěžoval přijít do auditovacího sezení, takže mu není pomoci.

V polovině dubna se Mike Rinder, Mark Rathbun, Christie Kingová a Haydn James [vydali do hotelu Scientologické církve](#) Fort Harrison v Clearwateru, aby Mike dostal šanci promluvit si se svým synem Benjaminem. Církev totiž rozhlašovala, že to byl Mike, kdo přerušil styky se svou rodinou. Video a později jen audio záznam, který pořídil Haydn James však dokazují, že to Benjamin Rinder nechce mluvit se svým otcem.

O několik dnů později, když Mike čekal na parkovišti na Christie, která byla na konzultaci u lékařky, a telefonoval, [došlo k následujícímu incidentu](#): Mika obklopila skupina sedmi scientologů včetně jeho bratra, dcery a (bývalé?) ženy a začala na něj agresivně vyřvávat. Mike se pokusil nasednout do auta a ujet, ale skupina mu v tom zabránila a došlo k drobné potyčce, při níž Mike zlomil svému bratrovi prst ve snaze dostat zpět klíč od zapalování a jeho žena se poškrábala na ruce a krvácela.

Dotyční členové církve [později prohlásili](#), že šlo o „rodinnou záležitost“ a „náhodné setkání“ (na parkoviště u ordinace není ze silnice vidět). Mikova žena s ním prý chtěla mluvit, což on měl odmítnout a reagovat násilně, a v důsledku toho ji zranit. Shodou náhod měl Mike v době napadení na telefonu BBC kvůli již zmíněné chystané reportáži a celý incident byl touto televizí nahrán. A tak se všichni společně můžeme těšit na reportáž BBC o násilí v Scientologické církvi.

Poslední květnový týden přijel za Markem do Texasu veterán Námořní organizace John Brousseau, který právě uprchl z mezinárodního ústředí. [Brzy byl ale vystopován](#). Čtyři členové církve za ním přijeli do motelu a pokusili se před ním Marka očernit a odradit ho od setkání s ním. Mezitím se 16 dalších členů církve pokusilo zablokovat Marka, aby nemohl Johnovi přijet na pomoc, leč neúspěšně. Miscavige si zjevně neuvědomil, že když zveřejnil informaci o Markovu bydlišti, že se tak členové církve dozví, kam za ním mohou uprchnout.

Není poněkud bizarní, že nějakých 7 lidí muselo letět z Kalifornie na Floridu, jen aby řvali na Mika na parkovišti? Že nějakých 20 lidí letělo do Texasu, jen aby zabránili někomu odejít z církve?

Vezměme tedy v úvahu atmosféru, která v poslední době v mezinárodním ústředí Scientologické církve panuje, plnou nejistoty, napětí a agresivity, zapříčiněnou často krutými rozmary Davida Miscavige; a skutečnost, že jeho téměř odhalená zatajení přicházejí na přetřes čím dál tím častěji, což stav jeho již dost nemocné sociopatické mysli ještě zhoršuje, takže se situace v komunitě kolem něj bude pravděpodobně vyostřovat. A poslední události to naznačují.

A jak se takováto situace může ještě vyostřit? Možná že srovnání s Jonestownem není tak od věci. Těžko předpokládat, že pokud se Miscavige zblázní úplně, tak bude mít tolik slušnosti prostě si prohnat kulku hlavou, aniž bude postižen někdo jiný. Budu jen rád, pokud je tato domněnka zcela mylná.

53, Konec mému boji s černou propagandou?

Posted 22. Duben 2010 by Vítek Profant in "[nezařazeno](#)".
[Komentáře: 7](#)

V úterý 20. dubna jsem stáhl z Webu své stránky „Sekty, anebo alternativní náboženství“. Mám už jiné priority než pracovat na mezináboženských stránkách, a v důsledku toho jsem na ně celé roky ani nesáhl. V této souvislosti mě mrzí, že jsem v srpnu 2003 na serveru Duše.cz [slíbil](#), že napíšu článek o [New Age](#), ale nakonec jsem nedokázal dát dohromady nic publikovatelného, ač jsem připravám věnoval řadu hodin.

První stránku jsem napsal začátkem roku 1999 a prvních několik let prošel celý projekt bouřlivým vývojem. Mé stránky byly v první fázi charakterizovány jako „obhajoba sekt“ a později byli kdesi označeny za „anti-antikultovní“. Pan Zdeněk Vojtíšek ze [Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů](#) (dále SSSNNS) v časopise [Dingir](#) č. 4/2000 prohlásil, že jde o další formu „boje scientologů proti černé propagandě“. Tento bod bych teď rád osvětlil.

Zpočátku jsem byl zásadně ovlivněn informacemi z tiskovin Scientologické církve nazvanými *Utajené skutečnosti a Skutečnosti* a z článku *Svatá společnost* uveřejněného Reflexem, v nichž byly ostře napadány SSSNNS a potažmo celé antikultovní hnutí. Tyto materiály byly dokonce začleněny do oficiální „složky mrtvého agenta“ pro členy církve, mj. s tímto komentářem: „Otevře oči každému rozumnému člověku, co se týče ‚objektivitý‘ a ‚pravdivosti‘ výroků Společnosti pro studium sekt.“

Neviděl jsem důvod mít nějaké pochybnosti a rád jsem takovýto materiál spolu s dalšími informacemi podobné povahy zveřejňoval. Díky vnějšímu impulzu jsem ale začal vyvíjet i „pozitivní činnost“ – z několika řádek charakteristik jednotlivých hnutí se staly celé články.

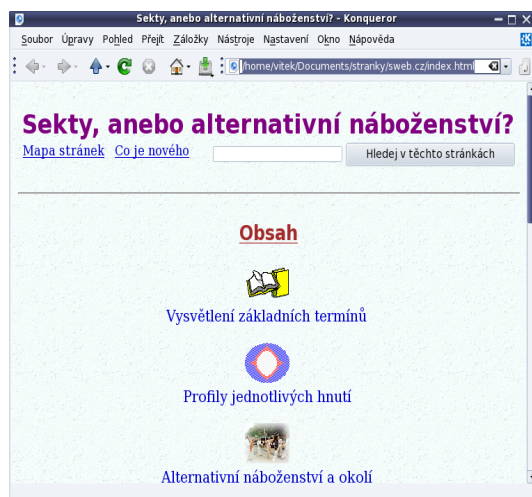
Po nějaké době mi jeden čtenář napsal, že mé informace o antikultovním hnutí jsou v podstatě stejně špatné, jako informace od antikultovního hnutí, jen zaměřené na druhou stranu. Takové informace jsem pochopitelně šířit nechtěl. Začal jsem si tedy obsahem článků lámat hlavu a porovnávat je s metodami antikultovního hnutí.

Výsledkem bylo poznání, že některé „skutečnosti“ jsou čiré spekulace a zbytek je značně nejistý, pročež jsem odstranil aspoň ony spekulace s tím, že zbytek budu muset prověřit. Zeptal jsem tedy se tiskového mluvčího církve Jiřího Voráčka, kde si můžu informace ze Skutečností ověřit a on mi řekl něco ve smyslu: „To jsou informace od nás, ty přece nemusíš ověřovat.“ Zjišťovat si všechny informace osobně pro mě v té době nebylo reálné, takže jsem se dostal do slepé uličky.

Pak jsem vstoupil do [Námořní organizace](#). Chtěl jsem s prací na stránkách přestat, ale pan Voráček je považoval za příliš důležité. (Opravdu jsem je nedělal z jeho popudu, ale dokud vyjadřovaly stejný postoj jako Scientologická církev, tak za ně byl pochopitelně rád.) Jenomže se nenašel nikdo, kdo by se jich chtěl ujmout.

Rozhodl jsem se aspoň občas stránky udržovat, dokud je někdo nepřevezme. Když jsem se po několika měsících dostal k Internetu, zjistil jsem, že i po nejnutnějších změnách je pan Vojtíšek stále informacemi o SSSNNS a o něm samotném rozhořčen. Já jsem už ale neměl žádný prostor tento problém řešit. Raději jsem tedy příslušnou sekci stránek smazal s předsevzetím, že pokud se k práci na stránkách ještě někdy dostanu, postarám se o to, aby byla má případná kritika SSSNNS dostatečně fundovaná.

Po několika letech, když už jsem pro církev nepracoval, jsem Skutečnosti i

Utajené skutečnosti porovnal s Hubbardovými směrnicemi o tom, jak reagovat na „černou propagandu“, tedy na pomluvy. Řešením podle směrnice je mj. zdiskreditovat jejich zdroj tím, že vyvrátíte jeho lži, k čemuž se používá „složka mrtvého agenta“, a že budete vést kampaň proti zdroji pomluv, která se ovšem musí zakládat na pravdě.

Jenomže ve zmiňovaných materiálech se nevyvracely lži. Především se v nich poukazovalo na fakt, že členové SSSNNS jsou křesťané, zpochybňovala se jejich odbornost, z kontextu byly vytrženy a následně zveličeny určité jejich výroky, spekovalo se o zavlékání praktiky „deprogramování“ do ČR. A bez průkazné argumentace se obvykle došlo ke „skandálnímu“ závěru. To podle mě není protikampaň založená na pravdě, ale manipulace se skutečností.

Zjistil jsem, že SSSNNS se mezitím vyprofilovala v poměrně solidní subjekt. Protože jsem cítil vinu za to, že jsem o panu Vojtíškovi šířil neproověřené a tendenční informace, udělal jsem s ním poctivý rozhovor (i když jen virtuálně přes e-mail) a zveřejnil jsem ho.

Času, který jsem mohl a byl ochoten věnovat stránkám, bylo stále méně. Všechny (z mého hlediska) kvalitní informace, které jsem byl schopen k tématu vyhledat a zpracovat, jsem vystavil. Nakonec jsem dosáhl bodu, kdy už jsem nedokázal stránky dále rozvíjet, a nadále jsem je pouze průběžně udržoval. A po dalších letech ani to ne.

Upřímně řečeno, nemám už o ně zájem. Zajímá mě především funkční duchovní filozofie od LRH a z ní odvozené praktiky prováděné na individuálním základě; fungování náboženských společností mě nezajímá (jedinou výjimkou je, že při čtení nezávislých scientologických diskuzí a blogů se dozvídám o dění v Scientologické církvi).

A jak mám být spolehlivým zdrojem informací o něčem, o co už nemám zájem? To, co bych světu rád sdělil, se už nějakou dobu objevuje hlavně na tomto blogu.

Toto je tedy poslední tečka za mým „anti-antikultovním“ „boji s černou propagandou“, byť fakticky skončil už před mnoha lety. A pokud budu někdy potřebovat eliminovat pomluvy, budu především věcně vyvracet lži, což považuji za základ dobré obrany. Teprve pak je možné uvažovat o efektivním vrácení úderu – za předpokladu, že i při něm se budete držet pravdy.

Poslední verzi stránek s poměrně seriózním materiálem mám samozřejmě zazálohovanou. Pokud by kdokoli chtěl, zašlu mu ji zkomprimovanou s implicitním povolením dále upravovat a používat jakoukoli část jejího obsahu.

54, LRH neumí sepsat zatajení?

Posted 10. Duben 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Rád bych se vyjádřil k textu „Soupis téměř odhaleného zatajení“ od zakladatele spiritologie Andrease Buttlera. V naší oblasti byl použit na přetažení lidí od scientologie, v jednom případě dokonce před dokončením hlavní akce případu. I když překladatel do češtiny už spiritologii nedělá, stále onomu textu připisuje určitou hodnotu.

Nemám problém s tím, že někdo místo scientologie zkouší praktikovat spiritologii nebo cokoli jiného. Stejně tak ale trvám na svém právu vyjádřit svůj názor a myslím si, že v tomto případě neuškodí si Buttlerův text kriticky rozebrat. Jde o můj osobní pohled, který nikomu nenutím.

V první řadě je tento text oproti běžné praxi výpisů overtů a zatajení, založené na scientologickém axiomu 38, sepsán naprosto nestandardně.

Buttler (dále jen AB) si v textu stěžuje, že když někdo přijde k scientologům a řekne, že je LRH, ti prostě utnou komunikační linii. Pozadím celé události je, že AB se považuje za inkarnaci Hubbarda,

v několika organizacích Scientologické církve žádal, aby byl prověřen tajným testem*, který LRH zanechal pro případ svého dalšího „příchodu“, a pokaždé byl odmítnut.

Z takovéto formulace vyplývá, že linii utnou VŠICHNI scientologové, což je zobecnění. Není mi známo, že by AB kdy požádal jakéhokoli dostatečně kvalifikovaného scientologa ve svobodné zóně, aby ten příslušným testem prověřil, zda je AB skutečně LRH.

Podstatou Buttlerova textu ale je, že scientologie je ve skutečnosti slepá ulička, kterou on coby LRH sestavil jako past na utlačovatele, kteří se do ní nachytali. Což dokládá tvrzením, že podle Hubbarda má 2,5% lidí utlačovatelskou osobnost, a právě 2,5% světové populace je v scientologii.

Pokud si však toto tvrzení ověříme, a spočítáme si 2,5% z 6 miliard lidí, dojdeme k číslu 150 miliónů. I Scientologická církev, která je v posledních dekadách známá nehorázným nafukováním počtu stoupenců, v té době mluvila o pouhých 8 miliónech scientologů!

Navíc jde o hrubá znehodnocení všech slušných lidí v scientologii, ať v církvi, nebo nezávislých, a všech jejich zisků – pochopení zákonitostí lidského chování, osvobození od dramatizací, komunikačních zábran, od neschopností učit se, od vlivu drog a léků z minulosti atd.

Zkrátka a dobře: Ze začátku jsem ke spiritologii přistupoval bez předsudků. Kdyby AB prezentoval spiritologii seriózně, bylo by o ni možné i seriózně uvažovat. Avšak tento hloupý text plný špatných emocí z ní okamžitě udělal nanejvýš pochybnou záležitost.

Původní text byl ze [stránek spiritologie](#) bohužel odstraněn, takže se přímo na něj bohužel nemohu odkazovat. Lze jej ale najít [patříčně okomentovaný](#). Dalším zajímavým textem je [článek o spiritologii](#), který vyšel v časopise [IVy](#).

* Byl jsem jedním spiritologem upozorněn na nepřesnost. Buttler nepožadoval podstoupení tajného testu, ale prověření jeho identity prostým položením otázky, zde je LRH, a sledováním reakce ruky. To by však dle mého názoru bylo velmi chatrným důkazem.

55, Etika

Posted 7. Duben 2010 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Součástí scientologie je i nauka o etice. Hubbard zpřesnil definice pojmů jako etika, morálka a spravedlnost a vyvinul techniky ke zlepšení etické úrovně jedince. Ve své organizaci zavedl etické oddělení s úkolem pomáhat lidem, kteří mají se svou etikou problémy, si ji dát do pořádku. Cílem Námořní organizace bylo dát do pořádku etiku celosvětově.

Když se ale dnes na Scientologickou církev podíváme, vidíme, jak etické oddělení na jedincích tvrdě vynucuje striktní církevní morálku, která je často v rozporu se základními scientologickými principy i proti dobrým mravům, a jak je spravedlnost uplatňovaná v církvi často nespravedlivá.

Ve skutečnosti dosáhla etika církve tak nízké úrovně, že se okolní společnost čím dál intenzivněji snaží scientology donutit, aby si dali svou etiku do pořádku, a případně uplatnit spravedlnost, aby se tak zabránilo jejich destruktivním tendencím. Mluvím teď o [hnutí Anonymních](#), [Rundownu pravdy](#), [reportážích na CNN](#) a na BBC (ještě neproběhla) nebo německém filmu [Do chvíle, kdy nic nezbude](#).

Přitom Scientologická církev měla být tím dobrým, kdo bude společnost povznášet. To však dnes zní jen jako špatný vtíp.

Přestože se v církvi odehrává i mnoho pozitivních aktivit, faktem zůstává, že každý její člen, který dobrovolně souhlasil s neetikou v církevních činnostech, nebo se k souhlasu nechal přinutit

prostřednictvím zneužívání etické technologie, se vystavuje nebezpečí, že vzdouvající se vlna pokusů nastolit u scientologů spravedlnost, když se jejich etika nezlepší, může smést i jeho.

Je třeba si uvědomit, že etika je osobní věc a že její nejúčinnější použití je na základě vlastního sebeurčení. Například, je-li někdo v pochybách, má prostě provést [vzorec pochyb](#) tak, jak je dán. Ne odjet do Kodaně a tam si nechat vymýt mozek sérií zpovědí a jednostranně prezentovaných „skutečností“ až po dosažení absolutní poslušnosti, že, pane tiskový mluvčí?

56, Díla LRH pro scientology on-line

Posted 20. Únor 2010 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Na rozdíl od stoupenců většiny světových náboženství jsou scientologové, co se přístupu ke spisům jejich vyznání týče, ve zvláštní situaci. Existuje totiž entita, která si nárokuje autorská práva na díla zakladatele Rona Hubbarda, a omezuje k nim přístup. K pokusům zveřejnit knihovnu scientologických materiálů v elektronické formě na Internetu došlo už několikrát, tyto snahy ale byly Scientologickou církví vždy nakonec právní cestou potlačeny. Před dvěma týdny se na Internetu objevily [stránky Scientologické nadace skutečného zdroje](#). Stanou se konečně úspěchem nezávislých scientologů?

Samotné stažení díla chráněného autorskými právy pro vlastní potřebu není a nikdy nebylo postižitelné, což už ale neplatí pro vystavení nebo další šíření takového díla. Protože však postižení vystavovatele bývá složité a trvá dlouho (to závisí na zákonech země, v níž je server umístěn), napadala církev obvykle poskytovatele připojení, kteří pod jejím tlakem ustoupili.

Scientologická nadace skutečného zdroje byla ustavena pod nizozemskou legislativou, nebyl jsem však schopen objevit lokální specifika, která by účelům nadace nějak vyjímecně přála. Její filozofií je, že náboženská svoboda je nadřazena autorským právům. Poskytuje tedy materiály v elektronické podobě zdarma všem zájemcům, kteří se identifikují jako scientologové, protože je vyžadována registrace.

V nabídce jsou pouze původní, nezměněná díla L. Rona Hubbarda. Stránky jsou zaměřeny především na nezávislé scientology a ty, kteří odešli ze Scientologické církve, knihovnu však mohou teoreticky využít i členové církve a porovnat původní vydání materiálů s tím, co jim v současnosti prodává jejich organizace.

Dostupná jsou díla v angličtině a němčině.

57, Scientologická 1,5 na vlastní kůži

Posted 17. Únor 2010 by Vít Profant in ["scientologie"](#). [Komentáře: 5](#)

V souladu se rčením „Když ptáčka lapají, dobře mu zpívají“ ukazuje Scientologická církev dvojí tvář. Na začátku nebo i později, pokud posloucháte a nedojdou vám peníze, je ta tvář poměrně přívětivá, i když lze diskutovat o její upřímnosti. Pokud se však postavíte na odpor nebo už jste v tom „správném“ rozpoložení mysli, předstírání zmizí a zůstane jen honba za čímsi svévolnými cíli, v nichž vy máte být jen robotickou figurkou.

Tenhle protiklad v dianetickém centru Praha za mých dob nejlépe reprezentovala LP, která dokázala být k veřejnosti neuvěřitelně sympatická, ale když jsem nastoupil do personálu, hned mě začala shazovat a dělala to skoro pravidelně. Komunikace od ní málokdy vylezla nad 2,0, antagonizmus. Nebyl jsem v tom výlučně sám, ale měl jsem pocit, že na mě je bůhvíproč vyložene alergická.

Má tehdejší nadřízená GS taky místy dramatizovala nízké tóny, sem tam i 1,5, ale dost mě překvapila hlavně tím, když se zaštitila „zákonem padajícího hovna“. Taková reaktivní prasárna v scientologické organizaci?

Nejnepříjemnějším členem personálu ale byl partner LP jménem JP, který začal svou tendenci k brutální komunikaci naplno rozvíjet ve chvíli, kdy tehdejší ředitelka IS odešla v r. 1996 na mateřskou dovolenou. JP a LP začali hrát v organizaci první housle a organizace se po několika měsících dostala do složité finanční situace.

Mezitím mě JP denodenním řvaním přinutil vydat se na studijní misi do Námořní organizace, aniž bych se dokázal pořádně připravit – neměl jsem ani pořádný slovník. Při pobytu tam došlo k více nepříjemnostem, hlavně ale jsem se po nějaké době na studiu totálně zasekal a školitelé mě ani nechtěli pustit domů koupit si slovník. Šance situaci vyřešit v Námořní organizaci byla mizivá a jenom bych mateřské organizaci zbytečně utrácel peníze. A tak jsem odjel bez rozloučení.

Situace po návratu se nevyvinula dobře, což byla do značné míry má vlastní chyba. A škoda, protože jsem tehdy cítil velmi dobře, aspoň zpočátku. Jenomže jsem přiznáním „kondice zrady“, ve které jsem ve skutečnosti nebyl, dal LP a JP do ruky zbraň umožňující ze mě udělat obětího beránka. Nemáte žádnou výplatu? Samozřejmě, posílali jsme plno peněz Profantovi na studium, a ten toho akorát zneužíval.

Jednou v této době se stalo, že bylo třeba, aby někdo z personálu zaskočil ve studovně jako supervizor a nikdo vzdělaný zrovna nebyl přítomen. Já jsem si na to ve své situaci nevěřil, ale LP mě přemluvila díky polichocením faktem, že nikdo jiný neví o kurzu „Studentský klobouk (čepice?)“ prakticky nic. Zkusil jsem to – a nejednou jsem u studentů dokázal rozeznat věci, které jsem nikdy předtím neviděl. Bylo to nečekané a já jsem se ve studovně přímo vznášel. Později se mě ale LP na schůzce personálu pokusila shodit tvrzením, že nedělám standardní supervizi, protože jsem přecházel ke dveřím a za zády se mi hlásil o pozornost jeden student, jenomže já jsem ho neviděl. Proti tomu jsem se ale rozhodně ohradil.

Jednou z charakteristik tónu 1,5 je překrucování skutečnosti. Zmíněná dvojice mě nejprve důkladně pomluvila u personálu (má nepřítomnost se velmi hodila) a pak na mě svolala důkazní komisi, která by měla být nestranná. Výsledkem, který se nikdo ani neobtěžoval předat přímo mě, bylo, že jsem spáchal tuším dva zločiny, kupu přečinů a 1 chybu. Nikdo mi nikdy neřekl, o jaké věci šlo! (Všeobecnosti jsou v scientologii považovány za utlačovatelské.) Závěrem bylo, že pokud během krátké doby zaplatím určitou částku, bude vše v pořádku, jinak budu vyloučen z personálu. Došlo pochopitelně ke druhé možnosti a později se mi PN, jeden ze členů důkazní komise, mezi čtyřma očima omluvil, že závěry komise podepsal, přestože uvnitř cítil, že je to vůči mně „sračka“.

Když jsem později proti těmto závěrům u JP protestoval, vychrlil na mě obsah své reaktivní mysli tak brutálně, až se mi z toho udělalo špatně. Bohužel jsem to neustál aspoň natolik jako jistý JF, který mu pár měsíců nazpátek po podobném výstupu natáhl dvě rány pěstí. JF se za to dnes stydí, já jen lituji, že jsem neudělal totéž.

Později jsem se náhodou dozvěděl, že mě JP pomluvil i nejméně u 1 člověka z veřejnosti.

V organizaci vyučující o ARK a o tom, jak se zbavit reaktivní mysli, bych reaktivní chování u vedoucích pracovníků nečekal. A protože jsem o scientolozích uvažoval jako o svobodných lidech, nečekal jsem ani snadnou manipulovatelnost svých kolegů, kteří byli rázem skoro všichni proti mně. Bylo to velké zklamání.

JP mi za několik měsíců zavolal, jak „oni udělali chybu“ a abych šel pracovat zpátky, ale já jsem už na lokální úrovni pracovat nechtěl.

Není bez zajímavosti, že manželství JP a LP mělo nedlouhé trvání a vůbec v té době v personálu pražské misie došlo k zajímavým partnerským změnám. Spolu s uličnickými kamarády jsme jí proto žertem říkali Beverly Hills (podle TV seriálu Beverly Hills 90210, kde nakonec spal téměř každý s každým).

Když jsem se dostal do Námořní organizace, nebyla tónová úroveň lepší. Naopak, co si mezinárodní management vymyslel, bylo prosazováno silou, a tónová úroveň 1,5 byla nakonec ještě běžnější než v pražské misi.

Nakonec jsem vzdal i práci tam. Nemohu vypíchnout, že by to bylo zrovna kvůli nízké tónové úrovni, spíš jsem z řady menších věcí začal cítit marnost nad budoucností své práce. A po odchodu jsem se dlouho shazoval a dumal jsem nad tím, o co jsem horší než ostatní, kteří v církvi pracovat dokáží.

Pomohla mi až četba scientologické knihy „Jak vybírat své lidi“ od Ruth Minshullové, resp. když jsem nějakou dobu po jejím přečtení na své prožitky vztáhl jeden z faktů týkajících se tónu 1,5:

Tvořiví lidé na vysokém tónu nechtějí pracovat pro člověka, který je na 1,5. Hněvivá osoba je bude jen srážet na škále dolů a zabíjet veškerou tvořivost. Nejenže vyžaduje poslušnost, ale kvůli získání převahy používá i hrozby, tresty a strašlivé lži.

Až několik let po odchodu z církve jsem pochopil, že tamější tón udává především její nejvyšší vůdce David Miscavige, skutečná utlačovatelská osoba, která se cítí v tónu 1,5 jako doma. Zhoubně ho pak šíří dolů po organizačních liniích, a v tomto prostředí se nejlíp daří lidem právě na tónu 1,5.

Ze strany těchto lidí jsem zažil docela drsné pomlouvání, ještě když jsem byl s církví docela kamarád, a nedělám si iluze o tom, že poté, co jsem byl prohlášen za [utlačovatelskou osobu](#) a přidal se ke svobodné zóně, znamená mé jméno u příslušníků církve cokoli lepšího než hnůj.

Mám ale i jednu pozitivní zprávu: LP se poté, co došla ve svém duchovním postupu téměř ke klíru, stala stabilně docela sympatickou ženou. Poté, co se dozvěděla o pozadí mé někdejší neúspěšné studijní mise, postarala se o mou jakous takous rehabilitaci. Ale to už bude 10 let, ještě před mou finální roztržkou s církví.

Každopádně ve svobodné zóně se tón 1,5 vyskytuje o poznání méně. Nejvíce jsem ho pozoroval u lidí, kteří dlouho působili v církvi a mají sklon dramatizovat tamější chování.

Jsem rád, že jsem právě součástí Rons orgu, organizace s vysokým ARK, a že jsem se tam dostal navzdory „veřejnému mínění“ v církvi. Naopak, v souladu s kodexem cti jsem byl pouze svým vlastním rádcem, a takový postup mi v životě přinesl největší úspěch.

58, 2009? 1984!

Posted 15. Leden 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Dnes mě napadlo podívat se na webové stránky české pobočky církve. U tiskových zpráv přibyla výroční zpráva o výsledcích církve za rok 2009. V poslední době čelila církev bezprecedentním potížím, ať už demonstracím hnutí „[Anonymous](#)“ nebo „[Truth Rundownu](#)“ a následnému odlivu pokročilých scientologů, který pokračuje dosud. Čekali byste nějakou sebereflexi? Kdepak. Zpráva mluví o „největší expanzi v historii scientologie“. Absurdní!

Charakter zprávy mě jako svobodomyšlného člověka nejdřív lákal si to s ní natvrdo rozdat, jenomže to znamená klást odpor a při dostatečně intenzivním kladení

odporu vás ta věc, které kladete odpor, dostane. A já rozhodně nechci, aby se mi prášilo od úst. Takže jen stručně:

V uplynulých pěti letech se prý počet organizací, misí a přidružených skupin zdvojnásobil na 8000. Dále neustále dochází k rozšiřování humanitárních a sociálních programů. Ty pozitivně ovlivnily již stovky milionů lidských životů. (!!!)

Tak o tom určitě uslyšíme na každém rohu. Ale co to? Nikde ani článek. [Ani na Internetu se nedá nic najít!](#) Ach, ti zlí utlačovatelé, jako třeba Profant, ti za to mohu, ostatně jako za všechno!

No a prodalo se tolik Hubbardových knih a nahrávek! No jakpak by ne, když se všechny knížky zase přepsaly, aby už konečně byly dobře. A kdo měl staré knihy, prostě si *musel* koupit nové!

A tolik ideálních organizací se otevřelo, tolik plochy k využití! Kam se hrabou developéři! Teď už jen zbývá dostat do těchto budov lidi – ale to vlastně není důležité.

A nepřehlédnutelný je chvalozpěv na Davida Miscavige. V článku je jmenován 11x, zatímco Hubbard 12x. Miscavige se zřejmě svou genialitou téměř vyrovná Hubbardovi! Mělo mě to napadnout už před lety, když jsem se v Kodani zúčastnil hromadného shlédnutí PR videa Davida Miscavige. Když ten se objevil v závěru, uslyšel jsem kolem sebe hlasité „aaach“, projev obdivu a lásky běžných scientologů – a to říkám bez jakéhokoli vtipkování. Nebo ženy jen z pohledu na něj dostaly orgasmus (to už vtipkování je).

V této souvislosti mě napadá, co pronesla ve Hvězdných válkách, Pomstě Sithů královna Padmé Amidala: „Takhle umírá svoboda. Za bouřlivého potlesku.“

Nevím, zda členové církve oficiálně propagandě opravdu věří. Většinou asi ano. Bylo by samozřejmě snadné najít na Internetu důkazy absurdity oficiálních církevních tvrzení, ale mohla by zasáhnout „ideopolicie“. Naprosto chápu, že nejsou všichni jako Profant, kterému když Voráček říkal, že je oficiálně zakázáno takhle prohledávat Web kvůli scientologii, tak si pomyslel něco o zadní části těla a dál to neřešil.

Myslím, že sám George Orwell by se u scientologů mohl poučit, jak se falšují fakta a historie.

P.S.: Každý scientolog, ať už z církve nebo mimo, může poznat, že jsem v tomto příspěvku vícekrát použil emoci 1.1, skryté nepřátelství. Důvodem je, co jsem předeslal už na začátku: Nekladl jsem církevní zprávě odpor a naladil jsem se na její vlnovou délku. A ona, i když má vyznívat jako nadšení (4,0), je skrz naskrz falešná, zhmotnění tónu 1,1.

59, Otázky zaměřené na osobní integritu

Posted 13. Leden 2010 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

Následující soubor otázek je z mých prvních webových stránek o svobodné zóně. Účelem těchto otázek bylo umožnit členům a sympatizantům Scientologické církve uvědomit si skutečný stav věcí. Jenomže, jak už jsem [minule](#) psal, výsledek byl nulový. Mohu jen spekulovat, zda je lidé z církve vůbec nečetli, nebo si dokázali odpovědi na ně dostatečně ospravedlnit. I přesto, když se na ně dnes s odstupem nějakých pěti let dívám, stále si myslím, že v nich tento potenciál je.

S výjimkou prvního bodu, do kterého jsem přidal poslední větu, a dotací, které se tehdy ještě nepěstovaly, je seznam nezměněný. Zdrojové stránky už v původní podobě neexistují.

"A lion sleeps in the heart of every brave man."

~Turkish Proverb

- ř Jdete po mostě tak rychle, jak si přejete, nebo existuje něco, co Vás zdržuje? Pokud existuje, co to je?
- ř Řídí se církev podle své nadřazené směrnice: „Vždy dodáme, co slíbíme.“? Jste-li v personálu, je vám skutečně umožněno studovat a být auditován dvě a půl hodiny denně, jak máte ve smlouvě?
- ř Respektují v církvi Vaše sebeurčení, nebo Vás někdy někdo přiměl zakoupit si službu nebo knihu, aniž byste ji opravdu chtěli?
- ř Když jste někoho z církve požádali, aby doložil své tvrzení písemným materiálem od R. Hubbarda, udělal to, nebo ne?
- ř Řeší personál církve záležitosti s vysokou afinitou, realitou a komunikací, nebo naopak s nízkou?
- ř Když jste napsali etickou zprávu, byla vyřešena k Vaší spokojenosti, nebo k Vaší újmě?
- ř Jsou ceny za služby a materiály (včetně e-metru) přiměřené možnostem obyčejného člověka?
- ř Nutil Vás někdy někdo dělat nějakou práci pro církev zdarma, ačkoli Vy za drtivou většinu svých služeb platíte? Vymáhal z Vás někdy někdo dotace, za které jste nedostali žádnou výměnu?
- ř Dodržují v církvi kodex auditora i v každodenním jednání, nebo mají tendenci pro Vás hodnotit nebo Vás dokonce znehodnocovat?
- ř Připadá Vám správné, že přestože umíte používat studijní technologii k hodnocení údajů, zakazuje Vám církev číst jakékoli materiály o ní samotné, které sama neschválila?
- ř Když dojde k útokům na církev, snaží se ta opravdu řešit své „žádne výsledky“ a „špatné výsledky“, nebo se snaží najít jiné důvody?
- ř Byli jste někdy v kondici pochyb ohledně církve? Bylo vám skutečně umožněno plně provést celý její vzorec?
- ř Znáte někoho, kdo byl prohlášen za utlačovatele? Skutečně u něj převažovaly antisociální vlastnosti nad sociálními?
- ř Jdou statistiky církve dostatečně nahoru, nebo naopak kolísají na přibližně stejné úrovni? Pokud kolísají, jaká technologie je zapotřebí, když vzorce pro kondice v této situaci zjevně nefungují?
- ř Máte představu o tom, jak je placen personál církve? Mají všichni pracovníci skutečně důstojný plat? Pokud ne, o čem to podle Problémů práce svědčí?
- ř Setkali jste se s materiálem, který nesl podpis R. Hubbarda, ale postrádal jakékoli další upozornění, přestože byl zjevně zkrácen nebo se jednalo o kompilaci?

Nikdy nedělejte kompromis s vlastní realitou.

(L. Ron Hubbard, PAB 40, 26. listopad 1954: „Kodex cti“)

Pravda je pro vás to, co jste zpozorovali sami. A když přijdete o tohle, přijdete o všechno.

(L. Ron Hubbard, Ability, vydání 125, únor 1961: „Osobní integrita“)

Navzdory všem informacím ze strany církve o opaku lze dělat standardní scientologii mimo církev; setkat se lze jak s úplnými divočinami, tak směry viditelně se od standardu odklánějící, vývojovými trendy i superkonzervativním postojem. Je jen na jednotlivci, co si vybere jako pro sebe nejlepší. A popravdě, od předefinování plovoucí ručky na e-metru Davidem Miscavigem se v církvi standardní tech už rozhodně nepraktikuje.

Začít mimo církev je možné třeba zde: <http://svobodnazona.wu.cz/>

60, Musí Scientologická církev přežít?

Posted 23. Prosinec 2009 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Komentáře: 4](#)

K myšlence na svět, ve kterém jsou všichni v duchovním stavu klír a výš, mám osobně pozitivní vztah. Od duchovního stavu jednotlivců se totiž odvozuje stav celé společnosti. A je pravda, že máme-li se tomuto cíli aspoň přiblížit, musíme být jako scientologové do určité míry organizovaní. Z vlastních zkušeností vím, že členové Scientologické církve si své organizace velmi považují a brání ji, aby ta i přes všechny nedostatky za každou cenu přežila. Opravdu ale musí přežít?

Jako vsuvku uvádím, že zcela chápu, že myšlenka na „vyklírovanou planetu“ může nescientologického čtenáře vyděsit. Poukazují tedy na skutečnost, že klír je sebeurčená bytost[1] a podle scientologické filozofie jsou absolutně nedosažitelná[2], takže není možné dosáhnout toho, aby byl klírem úplně každý, a nikdo nemůže být ke klírování nucen. O vyklírovaný svět je třeba usilovat v tomto duchu. Bohužel, existují nesčetná svědectví o tom, že v Scientologické církvi není sebeurčení jedince respektováno, a tak se nescientolog vyklírovaného světa děsí. Snad ho uklidním tvrzením, že Scientologické církvi v současném

rozpojení se nemůže podařit vyklírovat společnost ani omylem. K tomu se ještě dostanu.

Scientolog se už v úvodních kurzech učí o jedné důležité ctnosti, a tou je osobní integrita. Cituji: „**Personal integrity** is knowing what you know. What you know is what you know, and to have the courage to know and say what you have observed. And that is **integrity** and there is no other **integrity**.“[3]

Já jsem do Scientologické církve přišel na podzim 1994 a už od léta 1995 jsem začínal mít období, kdy jsem trpěl pocitem, že kdyby byla standardní scientologie k dispozici i mimo církev, bylo by to tam pro mě dost možná lepší. V té době byl ovšem Web teprve v plenkách a dozvědět se o nějaké alternativě kromě [pana Dragomireckého](#) prakticky nemožné.

Měl jsem ale i jiná období, kdy jsem svou integritu dokázal potlačit a rozpory mezi tím, co studuji, a co kolem sebe vidím, jsem řešil vynalézáním ospravedlnění[4] ve prospěch organizace. Nejlepší jsem v tom byl ve chvíli, kdy jsem jako překladatel měl slušnou a kvalitní produkci, takže jsem v církvi mohl celkem klidně existovat. Má oblíbená ospravedlnění byla:

- ř Já tomu nerozumím, protože znám ze scientologie příliš málo.
- ř Tyhle věci se dějí, protože tu scientologové nejsou dobře vyškolení a mají mnoho nepochopení. Ve vyšších organizacích to jistě tak není.
- ř Jde o problém s jednotlivci, kteří se nikdy neměli dostat na vlivná místa v organizaci.

Dostal jsem se až do Námořní organizace. Když jsem se tam ale důkladně přesvědčil o tom, že se mé předpoklady neshodují s tím, co pozoruji, už mě v jejím personálu nemohlo nic udržet. Od té chvíle jsem pro způsob, jakým Námořní organizace nastalou situaci a její další vývoj řešila, už nebyl ochoten vymýšlet další ospravedlnění. Za to mě stihl [„trest“ v podobě prohlášení za utlačovatele](#).

Během pár let jsem se přidal ke [svobodné zóně](#) a objevil skutečnou scientologii. Když jsem ale chtěl svým bývalým kolegům předat realitu o tom, jak se věci doopravdy mají, vůbec jsem neuspěl. Jejich ospravedlnění vlastního nedostatku integrity* byla daleko nápaditější, než ta moje. Toto jsou jejich parafráze:

- ř Jsi utlačovatelská osoba a tento svůj problém si musíš vyřešit jinak, než házením špíny na církev.
- ř Za utlačovatelskou osobu jsi byl prohlášen proto, že organizace Tě považuje za závadný prvek. V kurzu Anatomie lidské mysli se říká, že strom nechá svou nemocnou větev uschnout.
- ř Já hledám problém v sobě, ne v organizaci.
- ř Mám v církvi rozdělanou práci.
- ř Jasně, že se v církvi dají nalézt chyby, ale tak to je všude.
- ř Podrobnosti Tvého odchodu mě nezajímají.
- ř Nechal ses ukecat na všechno. To je Tvá chyba.
- ř Utekl jsi jen proto, že sis nedokázal prosadit odchod standardně.

Ne, že já bych členům církve upíral právo na jejich sebeurčení. Nejsem na jejich případném odchodu z organizace nijak závislý. Mají naprosté právo být v ní až do samého konce, který je však blíž, než se zřejmě domnívají.

O skutečném fungování dnešní Scientologické církve totiž veřejně promluvilo několik jejich bývalých významných členů. Začátkem loňského roku to byla neteř nejvyššího církevního vůdce [Jenna Miscavigová-Hillová](#) a letos v létě bývalá pravá ruka Davida Miscavige [Mark Rathbun](#) a další vysocí vedoucí pracovníci organizace. Na uvedených odkazech jsou k dispozici videa, z nichž by měl každý scientolog znatý tónové škály[5] snadno poznat, zda dotyční sžíravě kritizují v emoci skrytého nepřátelství[4], nebo říkají pravdu. Mimochodem, co je [tohle](#) za emoční tón?

Rozhodujícím testem jsou tu statistiky. Těm přikládáme klíčovou váhu[6], někdy [až příliš](#). Co je klíčovou statistikou organizace osvobozující jednotlivce? Pravděpodobně počet osvobozených jednotlivců, tedy klírů a OT. A jaké jsou mezinárodní statistiky osvobozených jednotlivců? Vedení církve tyto statistiky tají a místo toho poskytuje jakési realitní statistiky. Důvod bude nejspíš ten, že podstatné [statistiky církve jsou podle odhadů katastrofické](#). A scientologů [není ani zdaleka 8 milionů](#). I nově otevírané „ideální organizace“ zejí prázdnotou. Žádná [expanze se nekoná](#).

Významným indikátorem výsledků činnosti církve je veřejná reputace předmětu, a skutečností je, že scientologie se stala [nejodmítanějším náboženstvím vůbec](#). Jde o důsledek čím dál destruktivnějšího managementu, podněcovaném utlačovatelskou osobou na samotném vrcholu: Davidem Miscavigem. Současná mobilizace proti nezávislým scientologům jako „utlačovatelských osobám, které se snaží zničit skvělého vůdce prostřednictvím lži“ je jen dalším ospravedlněním a pokusem o potlačení pravdy, což se ve výsledku stejně obrátí proti církvi.

Můj názor je, že takováto organizace nemusí přežít a ani by neměla. A přežije jen velmi těžko.

Ze všeho nejvíc mi současná Scientologická církev připomíná Titanic. Loď se pomalu potápí a na palubě se hraje. Členové církve ale mají oproti lidem na Titanicu výhodu: I když těžko mohou změnit fungování lodi zevnitř – za 27 let to nikdo nedokázal – vždycky mohou vystoupit a pokračovat v tom, co začali, ale už líp a bez zbytečných překážek. Třeba to někdo z nich pochopí.

Odkazovaná scientologická literatura:

- ř [1] *Dianetics, the Modern Science of Mental Health*, book 1, chapter 2, The Clear
- ř [2] *Dianetics, the Modern Science of Mental Health*, book 3, chapter 9, part 2, Mechanisms and Aspects of Therapy, Differences
- ř [3] *Technical Dictionary of Dianetics and Scientology*, Personal integrity

- ř [4] HCOB 21 January 1960, *Justification*
 - ř [5] *Science of Survival*
 - ř [6] HCO PL 5 February 1970, *Statistics, Management by*
-

* Jeff Hawkings o tomto jevu napsal [celý článek](#) a nazval ho *Zastavování myšlení*.

61, Vyšel mi článek o jVLT

Posted 23. Prosinec 2009 by Vít Profant in "[výpočetní technika](#)". [Napsat komentář](#)

Dnes mi na linuxovém zpravodajském serveru Root.cz vyšel [článek o jVLT](#), nástroji na výuku slovíček, který jsem měl tu čest lokalizovat do češtiny.

62, Co je to scientologie?

Posted 12. Prosinec 2009 by Vít Profant in "[scientologie](#)". [1 komentář](#)

Při prohlížení kritických stránek [R-factor](#) mě zaujalo video slovenské televize Joj, kde se reportér na jakési výstavě ptá scientologa, co je to scientologie. Nespokojí se však s obecnou definicí „užitá náboženská filozofie od L. Rona Hubbarda“ ani se stanovením jejího cíle. Chce vědět, čím se scientologie liší od ostatních náboženství, ale nepřijme výklady o uplatněních jejích technik v praxi, protože se chce dozvědět její podstatu. Lepší vysvětlení pro něj ale scientolog nemá. Bylo by možné odpovědět lépe?

Je pravda, že pokud si jste vědomi ohromného rozsahu scientologie, pak se vám její podstata asi nebude hledat úplně snadno. Koneckonců i sám Hubbard při filmovém interview [Introduction to Scientology](#) na podobnou otázku reaguje námitkou, že to je jako chtít popsat obsah Encyklopedie Britannica jednou větou.

Pokud však reportér dokáže snadno vyjádřit hlavní myšlenku křesťanství i buddhizmu, jak potom vyjádříme podstatu scientologie my? Snad by to šlo takhle:

My scientologové věříme, že základní osobnost jedince je dobrá a že je možné se k ní postupně přiblížit pomocí tzv. auditingu. V auditingu jde o to, přimět člověka se podívat na některý ze zážitků z minulosti, které blokují jeho schopnosti, a uvidět ho takový, jaký opravdu byl, bez jakéhokoli omlouvání nebo přikrašlování. V tu chvíli na něj přestane působit.

Tady by někoho mohl vidět podobnost s psychologií, ale jde o podobnost opravdu jen povrchní. Předně, auditoři mají kodexem zakázáno dělat to, co mají psychologičtí terapeuti v popisu práce, tedy jakkoli pro preklíra (auditovaného) hodnotit, co od něj uslyší, nebo to dokonce znehodnocovat. Pouze ho pomocí předem připravených otázek nebo povelů nechají, aby se na situaci podíval, jaká opravdu je, a na základě toho došel ke svým vlastním závěrům. Mimoto se auditing zaměřuje na duchovní stránku a pracuje s jevy, na které se moderní psychologie nikdy nezaměřovala.

Aby byl člověk schopný auditovat, podstupuje školení, při němž se seznamuje se scientologickou filozofií a učí se správně používat scientologické techniky. Existují i kurzy, na nichž se člověk neučí auditovat, ale uplatňovat principy scientologické filozofie na určité oblasti svého života.

V Scientologické církvi se však na začátku 80. let ujalo moci vedení, které podstatně zvýšilo ceny jak za auditing, tak za kurzy, a postupně přesunulo důraz od provádění auditingu, a tedy zlepšování duchovní stránky jedince, ke studiu základů scientologie a dalším aktivitám, jako boj proti drogám nebo psychiatrii, školení manažerů atp. Také se zdá, že v církvi začal platit předpoklad, že člověk je v zásadě ne dobrý, ale neetický, protože řešení etiky jedinců se stalo zcela běžnou záležitostí.

S přihlédnutím k této současné scéně v církvi si tedy nejsem jist, kolik členů církve by vyjádřilo podstatu scientologie podobně jako já, i kdyby na ně nikdo netlačil.

Pro další informace o scientologii viz [zde](#).

63, Fanatismus – parazit na naději a víře

Posted 12. Prosinec 2009 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 2](#)

Nedávno jsme potkali mého kamaráda Ivana s rodinou. Mezi řečí jsem se zmínil, že budu kupovat [e-metr](#), a on si ho po chvilce pátrání v paměti správně spojil se scientologií, protože jeden jeho kamarád se dal k církvi a pracuje pro ni teď v Německu. Ivan i přes kladný vztah k jeho osobě měl z jeho svatého nadšení pro věc zjevnou legraci.

Pak jsem si založil tento blog a Ivan jím kamaráda trochu popíchl. Kamarád měl v odpovědi úplně jasno. Jsem prý Ivanův „kamarád“, mohu za jeho kritičnost k scientologii (dohromady jsem mu o ní nic neřekl) a ještě podporuji farmaceutickou mafii (proboha jak?). Podobnou reakci jsem ale víceméně čekal, protože podobnými stavy jsem v prvních letech poté, co jsem přišel do církve, prošel sám.

Před pár dní jsem si konečně našel čas, abych si přečetl článek norského nezávislého scientologa [Geira Isena](#), který zveřejnil na [svém blogu](#) a o němž jsem na fóru [FreezoneOrg](#) zaregistroval několik kladných hodnocení. Myslím si, že je v něm velmi dobře vystižena příčina výše popsaného jevu, a proto ho zde přináším přeložený:

„Podle mých zkušeností jsou nejfanatičtějšími lidmi ohledně scientologie ti, kteří z ní měli nejméně zisků.

Nejfanatičtější členové personálu jsou obvykle na [mostě](#) nejniž. Mají víc naděje a víry v technologii než z ní plynoucích vítězství a zisků. Ve své slepé víře a důvěře v její neomylnost se s plným nasazením pouštějí do úkolu zachránit lidstvo a především vás. Bez ohledu na vaše názory nebo priority vás budou zachraňovat přesně tak, jak si vykládají směrnice, a právě teď.

Jednou jsem mluvil s nadřízenou [supervizorkou případu](#) poměrně velké organizace o svém semináři, který jsem dříve ten den vedl. Ve své řeči k přibližně šedesáti členům [WISE](#) jsem zdůrazňoval osobní integritu a svobodnou vůli. Tato supervizorka případu je na mostě nízko a reagovala slovy: „Tedy, já mám svobodné vůle lidí dost. Kdybys byl četl všechny složky [preklírů](#), co jsem četla já, pochopil bys, že jsou lepší věci, než propagovat lidem svobodnou vůli.“ To je celkem typický příklad scientologického fanatika.

Existují samozřejmě výjimky – mnoho členů personálu nízko na mostě si pořád uchovalo svůj zdravý rozum nedotčený a pár z těch, kteří jsou na mostě vysoko, o něj přišli. Ale v zásadě nalézám zjevnou souvislost mezi nedostatkem zisků ze scientologie a fanatismem.

Zdá se, že fanatismus žije z naděje a víry, ne ze zkušenosti a osobní jistoty. Možná, že je fanatismus náhražkou za skutečnou osobní jistotu. Toto tvrzení by se však nemělo vykládat jako znehodnocování naděje a víry.

Možná si říkáte, zda nejde o důvod, proč členové personálu jen zřídka dostanou

příležitost mít hodně auditingu. Chcete fanatickou armádu prosazující „[záměr velení](#)“? Prostě je držte nízko na mostě. Výš by jednoduše mohli začít uplatňovat svou osobní integritu, stát si za svým a s odhodláním vzdorovat utlačovatelským příkazům přicházejícím ze samotného vrcholu.

Jak už jsem řekl, z vlastní zkušenosti vím, že nejfanatičtější lidé ohledně scientologie jsou ti, kteří z ní měli nejméně zisků. Nechám na vás, abyste si dali dohromady, zda by tato souvislost také nemohla vysvětlovat, proč někteří kritici usilují o skoncování se scientologickou filozofií jako takovou. Fanatismus je dvousečná zbraň.“

64, Rehabilitace zisků

Posted 8. Prosinec 2009 by Vítek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

V říjnu 2008 zveřejnil na diskuzním fóru [IFAchat Trey Lotz](#), auditor třídy VIII, následující příspěvek, který přináším přeložený do češtiny. Myslím si totiž, že tuto informaci je dobré šířit, neboť může vrátit naději leckomu, kdo pochybuje o tom, zda pro sebe v Scientologické církvi dosáhl vůbec něčeho přínosného.

Mnoho lidí, kteří byli v církvi, skončili mimo ni s výrazně negativními pocity ohledně svých zážitků.

Během svých mnoha let v roli auditora jsem poměrně často pomáhal lidem, kteří odpadli z [mostu](#). Jejich pocity, co se scientologie týče, byly obvykle smíšené. Jinými slovy, měli dobré i špatné zkušenosti. K těmto dobrým nebo špatným zkušenostem mohli přijít při svém auditingu, během doby v personálu, nebo jen jako studenti.

Řešil jsem to procházením vhodných opravných listů a jednoduchými akcemi jako rudimenty nebo [L1C](#) na terminály nebo oblasti s nábojem. Lidi při tom obvykle dosáhli skvělých zisků, ale nejzajímavější bylo, že zisky, kterých dosahovali, nebyly z tohoto auditingu, co jsem s nimi dělal. Začaly naplno působit zisky, jichž dosáhli už dřív při svém auditingu nebo studiu, ale které byly zastřeny a znehodnoceny nábojem, jež k nim také měli přidružený.

Jednu chvíli jsem to subjektivně zpozoroval sám, když jsem jako preklír dostával otázky na každého auditora, který mě auditoval, a poté, co jsme dělali L1C na každého, který dával reakci na e-metru, jsem náhle měl velký zisk případu, který předtím nebyl zjevný. Nejen to, ale zlepšil jsem se tím i jako auditor, protože jsem měl subjektivní realitu o všem, čím mi auditoři způsobili obejitý náboj, ať už jsem si toho tehdy skutečně všiml, nebo ne.

Každý, kdo byl v scientologii, ať už jakkoli dlouho, každý, kdo prošel něčím na mostě nebo něco nastudoval, je ve výsledku bystřejší a silnější. Tyto zisky však budou oslabeny a nebudou se v životě projevovat natolik, nakolik byla celá zkušenost překryta restimulovaným nábojem. Několik málo hodin cíleného auditingu vyčistí spoustu obejitého náboje a obnoví vám všechny pozitivní věci, kterých jste dosáhli. Jakékoli byly vaše zkušenosti se scientologií a církví, mohou být vyčištěny do bodu, kdy už na nich nemáte pozornost. Byli byste překvapeni, jak dobrý je to pocit.

Trey

65, Víím, že nic nevím

Posted 4. Prosinec 2009 by Víitek Profant in "[scientologie](#)". [Napsat komentář](#)

Domnívám se, že bychom si všichni měli brát k srdci Sókratovu myšlenku [poněkud nepřesně](#) vyjádřenou citátem „*Vím, že nic nevím*“. Spousta scientologů v církvi a bohužel i někteří ve svobodné zóně trpí iluzí, že budou-li znát celou Hubbardovu nauku, budou o životě vědět všechno. Tento postoj s sebou nese spoustu negativních důsledků. Obvykle pak mluvíme o *fundamentalizmu*, *fanatizmu*, *sektářství* nebo nově také o [syndromu skupinového myšlení](#).

Přitom pokud je mi známo, ani Hubbard o svém díle nemluvil jako o dokonalém, ale jako o fungujícím, např. v HCO směrnici ze 14. února 1965, *Safeguarding Technology*. Naproti tomu v jinak výborné knize Hubbardovy žáčky Ruth Minshullové z r. 1968 *Zázraky k snídani* se praví: „[My scientologové] o vážných věcech v životě víme všechno.“ Zato kritik svobodné zóny Lars Najbjerg [odhaluje svůj postoj natvrdo](#). Na výrok ze [stránky Rons orgu v Bernu](#): „Zastáváme cestu zlatého středu a nenahlížíme na tuto filozofii jako na jedinou možnou cestu ke štěstí,“ oponuje: „Již toto je špatně: není to jediná cesta ke štěstí – jak to Hubbard zamýšlel.“ Zcestně pak cituje výrok LRH o standardních a nestandardních technikách, přestože ve výroku RO Bern se mluví o postoji k životu obecně, ne o auditingu.

Nejde samozřejmě výlučně o problém scientologů. V duchovní sféře ho najdeme u náboženství malých i velkých, starých i nových, uznávaných i odmítaných – tam pochopitelně o něco víc. Zřejmě o nic méně se vyskytuje i ve světském životě, zejména u lidí vyškolených v moderní materialistické vědě. Příkladem budiž někteří lékaři, kteří mají za to, že jediné moderní medicína ví o zdraví všechno, co o něm vědět lze. Ale týká se to i lidí, kteří si myslí, že všechny důležité informace se lze dozvědět v mainstreamových médiích, kde však bývají alternativních nauky často pomlouvány.

Jednou z nich je homeopatie, která velmi pomáhá mně i mé rodině. A z jiného soudku, výborné informace se může člověk dozvědět ve filmu [Tajemství](#). Autorem ani jednoho není LRH, ale pro mě tyto směry představují velmi přijatelnou cestu ke štěstí. Jiná věc je, že nic z toho nevyučujeme v scientologických studovnách – samozřejmě, tam vyučujeme scientologii. Nikomu však nebudeme bránit, aby se zabýval i něčím jiným. Scientologie má totiž poskytovat jednotlivcům svobodu a respektovat jejich sebeurčení, ne jim přikazovat, co má být jejich jedinou možnou cestou ke štěstí, Larsi Najbjergu a spol.

Podle Hubbardova článku *What Is Greatness?* je velikost schopnost milovat své bližní navzdory všem důvodům, proč by neměl. (Zde mám co dohánět.) Pro začátek lze aspoň připustit, že pravdu mohou mít i druzí.

P. S.: Hanba mě dnes fackuje, když si vzpomínám, jak jsem jako ještě člen církve konfrontoval v roce 1995 scientologii s naukou jednoho studenta v Dianetickém centru Praha – jogína (sorry Jirko) a v roce 1998 při politické debatě s vírou křesťanského kolegy ve zbrani (sorry Emane). Mohlo toho být i víc, ale už si nevzpomínám. Jediné pozitivum v těchto případech bylo, že jsem sám viděl nefunkčnost takového postoje.

66, Jak se exkomunikace může stát požehnáním

Posted 3. Prosinec 2009 by Vítek Profant
in "[scientologie](#)". [Komentáře: 3](#)

V roce 2002 mě Scientologická církev prohlásila za utlačovatelskou osobu. Zdůvodněním bylo, že jsem o rok předtím utekl z Námořní organizace a v rozumné době jsem se nevrátil zpět.

Avšak jednak bylo zcela ignorováno pozadí toho, co se stalo, jednak v době doručení už scházely jen týdny k tomu, abych se vypravil do Kodaně ukončit své tamní účinkování standardní cestou, a proto mě tato záležitost hodně a na řadu měsíců rozrušila. Nakonec jsem však dospěl ke zcela opačnému poznání: Nic lepšího se mi stát nemohlo. Jak to?

Poměrně brzy jsem objevil svobodnou zónu, což je ale značně různorodý subjekt. Nebyl jsem si jist, jestli najdu mně dostupnou (finančně, vzdáleností) organizaci, kde bych mohl pokračovat v scientologii dál, ani jsem netušil, zda u ní nebude prohlášení za utlačovatele ze strany církve nějakou překážkou. Docela schopně se mi jevil [Rons org](#), ale držíc se církevní propagandy o tom, kdo je jediným standardním poskytovatelem Hubbardových technik, byl jsem v tomto ohledu značně ostražitý.

V Rons orgu mi bylo řečeno, že auditing i školení může dostat každý, kdo má upřímný zájem. Nakonec jsem zjistil, že prakticky nikdo ve svobodné zóně si z exkomunikačních prohlášení církve nic nedělá. Když jsem se poprvé účastnil [školicího soustředění Rons orgu](#), ohromil mě všeobecný vysoký emoční tón, který tam panoval, a postoj supervizorů, kteří mi studium nekomplikovali. A když jsem vypomáhal na komunikačních cvičeních, dosáhl jsem poprvé v životě exteriorizace – můj případ se vůbec nejevil utlačovatelsky.

Co se týče standardnosti dodávaných technik, všechny, které jsem měl možnost sám poznat, byly vždy podle LRH a měly skvělé výsledky. A to bez rutinního porušování ARK nebo zneužívání etické technologie, což bylo v církvi na denním pořádku.

Za dobu, co jsem ve svobodné zóně, jsem v auditingu udělal mnohem větší pokrok než v církvi i přesto, že kvůli němu musím poměrně daleko dojíždět. Jediný důvod, proč jsem neudělal mnohem větší pokrok i ve školení, je ten, že studuji v angličtině. V životě se mi v porovnání s dobou v církvi daří mnohem víc a cítím se lépe a svobodněji.

V tomto kontextu jsem se přestal kvůli prohlášení za utlačovatele zlobit a začal jsem ho vnímat spíše pozitivně.

Před měsícem pak vyšla v americkém listu St. Petersburg Times [reportáž](#), která mi zcela otevřela oči. Záměrem lidí, kteří mě tak usilovně zvali zpět, s vysokou pravděpodobností nebylo dát

CHURCH OF SCIENTOLOGY EUROPE
CLO EU ETHICS ORDER # 1978
1 July 2002
All Orgs
All Missions
SUPPRESSIVE PERSON DECLARE
VITEK PROFANT
Vitek Profant, former CLO EU staff is hereby declared a Suppressive Person.
Vitek blew from the EU Base at the 15 July 2001.
He was contacted many times in writing and via phone and urged to come back and route out standardly, but he didn't do so. Vitek has not returned to the EU Base to standardly handle the matter. This is a direct violation of HCO PL 7 December 1976 LEAVING AND LEAVES.
Vitek is therefore guilty of the following suppressive act:
"WHERE A PERSON IS SECRETLY PLANNING TO LEAVE AND MAKING PRIVATE PREPARATIONS TO DO SO WITHOUT INFORMING THE PROPER TERMINALS IN AN ORG AND DOES LEAVE (BLOW) AND DOES NOT RETURN WITHIN A REASONABLE LENGTH OF TIME, AN AUTOMATIC DECLARE IS TO BE ISSUED." - LRH
Any certificates or awards Vitek may have been issued are hereby cancelled. Any trademark licenses that Vitek may have signed are also cancelled and he may not use the marks in any manner whatsoever. Any membership agreement that Vitek may have signed with any Church of Scientology is likewise cancelled.
It is hoped that he comes to his senses and recants. Should this occur, he is to do the A-E steps as covered in HCO PL 23 December 1965RB SUPPRESSIVE ACTS, SUPPRESSION OF SCIENTOLOGY AND SCIENTOLOGISTS.
Vitek's only Scientology terminal is the International Justice Chief via the Continental Justice Chief.
Adrian Bethke
SECURITY FORCE I/C CLO EU
for
CHURCH OF SCIENTOLOGY
EUROPE
Approved by
D/INTERNATIONAL JUSTICE CHIEF
EASTERN HEMISPHERE
D/ARCHIBUSBU AB:ab
Unpublished work. © 2002. All Rights Reserved.
Grateful acknowledgement is made to L. Ron Hubbard Library for permission to reproduce selections from the copyrighted works of L. Ron Hubbard (HCO, LRH) and SCIENTOLOGY are trademarks and service marks owned by Religious Technology Center and are used with its permission. Services relating to Scientology religious philosophy are delivered throughout the world exclusively by licensees of the Church of Scientology International with permission of Religious Technology Center, holder of the SCIENTOLOGY and DIANETICS trademarks. Printed in Denmark.

záležitost do pořádku tím, že mě nechají udělat kroky potřebné k legálnímu opuštění organizace, ale proti mé vůli mě v ní udržet.

Vzhledem k tomu, že už jsem byl tak blízko odjezdu do Kodaně a pádu zpět do pasti, přišlo prohlášení za utlačovatelskou osobu v pravý čas. Zachránilo mi mé sebeurčení, byť byl jeho účelem pravý opak. Stalo se skutečným požehnáním!

67, Hubbardova osobnost

Posted 1. Prosinec 2009 by Vít Profant in "[scientologie](#)". [Komentáře: 3](#)

Nedávno jsme na diskuzním fóru [FreezoneOrg](#) na Yahoo měli zajímavou diskuzi na téma osobnost L. Rona Hubbarda. Nechtěně ji podnítl Michael Moore, prezident [Mezinárodní asociace svobodné zóny](#), svým článkem na téma, co nám Ron přinesl, konkrétně jeho dvěma závěrečnými odstavci, v nichž prohlásil, že Hubbardova osobnost nehraje žádnou roli, s čímž pochopitelně nesouhlasil každý.

Ozval se i Roland Aldridge, kterého můžete znát z filmu [Začátečníkův průvodce k L. Ronu Hubbardovi](#). Jeho příspěvky se mi natolik zalíbily, že jsem se po domluvě s ním rozhodl je zde zveřejnit. Na samém počátku diskuze napsal mj. toto:

„Na osobnosti LRH naneštěstí záleží. Pokud kážeš církevnímu sboru, pak ti může ignorování jeho slabých stránek projít. Ale pokud pracuješ se skutečným světem, pak už to dělat nemůžeš. Je smutnou skutečností, že LRH měl sklon lhát o určitých věcech. A jak sám řekl, jakmile jsi odhalil, že někdo lže, není už pak žádný dobrý důvod věřit čemukoli jinému, co říká.

Taková je situace, ve které se jako scientologové nacházíme, když jsme v interakci se skutečným světem – to už nemůžeme předpokládat, že kdokoli jiný bude brát tvrzení LRH jako byť jen kapičku přesvědčivá. Je to hrozná škoda, ale tak to prostě je.

Z toho důvodu si osobně myslím, že nemá dál smysl prohlašovat, že pokud to LRH řekl, musí to být pravda, že pokud nesouhlasíš, musíš mít nepochopení a jednoduše musíš jít a objasňovat si v tom slova, dokud nebudeš souhlasit. Jedinou věcí, která dává smysl, je podívat se na důkazy u jakéhokoli konkrétního výroku, pro nebo proti, a na tomto základě určit jeho platnost.“

A na konci diskuze (resp. prozatím skoro na konci) zformuloval svůj bystrý názor ještě jednou. Tentokrát ho cituji celý:

„Problém s LRH není ten, že stál na hliněných nohou – k tomu se i přiznal, a jak říkáš, trpí tím spousta významných osobností –, ale že porušoval vlastní směrnici o ‚Dead Agenting‘. Dokud budeme ochotně přiznávat, že byl tím, kým byl, jakákoli kritika na jeho adresu při porovnání s pozitivními věcmi, které udělal, jednoduše odpadne.

Ale právě pokusy udělat ho dokonalým mají opačný účinek a způsobují všechny problémy. Děje se to z důvodu, že je do očí bijící, že takový nebyl, a proto ostatní věci, které říkal o tom, jak je technologie skvělá, jsou úplně stejně podezřelé. Scientologická církev i spousta nezávislých scientologů sjednotila technologii s LRH. Textům od LRH připisujeme absolutní pravdu, přinejmenším HCO bulletinům a HCO směrnicím. Když někdo dokáže, že určité texty od LRH jsou klamné, stávají se všechny podezřelými a nic z oné dokonalosti není pro ostatní přesvědčivé.

Tím, co by se mělo udělat, je přiznat LRH jsoucnost, kterou opravdu měl, nic víc a nic méně. Technologie zůstává účinná NE proto, že ji sepsal LRH, ale proto, že ji sepsal po spoustě pokusů a omylů a sebekorekcí. Musí se hodnotit na základě toho, jaká je a na jaké úrovni byla prakticky otestována. Není celá stejná, s neměnnou, dokonalou účinností. Něco z ní je platnější než jiné části. Musíš s ní skutečně pracovat, abys poznal, jaká je ta která část.“

68, Pozor na „Zdravé miminko“!

Posted 29. Listopad 2009 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [Napsat komentář](#)

V brožurce *Děti*, která je součástí souhrnného díla o základech scientologie nazývaného *Scientologická příručka*, nalezneme v kapitole *Zdravé miminko* mimo jiné pozoruhodné instrukce na téma jak krmit nemluvně. Potřebnými surovinami jsou ječmenný vývar, homogenizované mléko a kukuřičný sirup.

Jako velký příznivec scientologie jsem u svého prvorozeného syna výživu ječmenným nápojem pochopitelně nějakou dobu zkoušel, abych od ní nakonec musel ustoupit: Syn měl totiž po tomto nápoji stolicí zbarvenou dozelená (miminka mají mít žlutou), občas měl vyloženě průjem, párkrát si vůbec nemohl „dojít“. Na tváři měl spoustu pupínků, které mu po přejití na mléko Hipp zmizely, a když jsme jednou toto mléko neměli a museli jsme mu opět dávat ječmenný nápoj, zase se mu vrátily.

Proto jsem se rozhodl celou záležitost trochu prozkoumat.

Hned na úvod je třeba říci, že v Scientologické příručce nejde o původní text. Ten nalezneme ve starších vydáních *Příručky dobrovolného duchovního*, převzatý pak v již téměř nesehnatelné knize *Druhá dynamika*. I když v dnešní době Internetu... Recept jako takový se zřejmě poprvé objevil v HCO bulletinu z 20. prosince 1958, *Processing a New Mother*.

Nový text v Scientologické příručce se ale od původního poněkud liší. Je zkrácen, na některých místech upraven a doplněn údaji z

- ¶ Informačního dopisu Flagu č. 41 z 22. září 1977, *Concerning the Baby-Barley-Formula*, zařazeného do knihy *Druhá dynamika*. Konkrétně se jedná o možnost použít místo původně doporučeného sladila (viz níže) med a zákaz doplňovat recept o vitamíny.
- ¶ Informačního dopisu Flagu č. 41-1 z 8. května 1978, *Boiling Time For Barley*, zařazeného do knihy *Druhá dynamika*.

Naopak chybějí určité údaje, které by zjevně chybět neměly, pocházející z

- ¶ Informačního dopisu Flagu č. 211 z 27. července 1978, *Honey*, zařazeného do knihy *Druhá dynamika*. Varuje před podáváním medu dítětem mladším než rok s odůvodněním, že u nich může vyvolat kojenecký [botulizmus](#).
- ¶ Informačního dopisu Flagu č. 355 z 31. dubna 1980, *LRH Barley Formula Additional Data*, zařazeného do knihy *Druhá dynamika*. Podle něj obsahuje recept příliš málo vitamínu A, C a železa; naopak původně prý byly miminkům mimo této směsi podávány i čerstvě vymačkaná pomerančová šťáva a olej z tresčích jater.

Důvodem je zřejmě skutečnost, že tyto údaje nepocházejí od samotného Hubbarda, což je počin hodný Nobelovy ceny za fanatismus.

Další otázkou je, nakolik je možné dodržet původní recept samotný. Jaké mléko se má použít? Plnotučné, polotučné, nebo snad odstředěné? Nevadí, že tučnost moderních homogenizovaných

mlék řeší výrobci přidáváním řepkového oleje? Kukuřičný sirup byl v původním textu „světlý sirup“. Jde také o kukuřičný sirup, ale na rozdíl od tmavého bez přídavku karamelového barviva a maltózy. Nemohou karamel a maltóza způsobit komplikace?

Další kvalitní materiál k zamyšlení najdeme na diskuzích [Suri Cruise – what is she drinking](#) a [Barley Formula ADDITIONAL DATA SUPPLEMENTS](#).

Jak lze vidět, je v této záležitosti příliš mnoho neznámých, než abychom se mohli dobrat k uspokojivému závěru. K jeho dosažení by byla zapotřebí spolupráce s odborníky a rozsáhlejší testování. Pochybuji však, že k tomu v nejbližší době vůbec může dojít. V církvi se oficiální díla nesmějí zpochybňovat a pro okolní svět je scientologie většinou odpad. Důvody tohoto stavu budou asi člověku, který není spojen s církví, dostatečně jasné.

69, Používají v církvi doopravdy KSW?

Posted 27. Listopad 2009 by Vítek Profant in ["scientologie"](#). [1 komentář](#)

HCO směrnici ze 7.2.1965 s názvem *Keeping Scientology Working* studují scientologové pravděpodobně ze všech Hubbardových směrnic nejčastěji.

Nebudu na ni teď psát žádnou kritiku, ani pozitivní ani negativní. To na jiných stránkách, například na [Holy Cows](#), zvládají podrobněji a kvalitněji. Chci se ale pozastavit nad některými Hubbardovými postřehy a vztáhnout je ke členům Scientologické církve.

Hned ve čtvrtém odstavci směrnice se dočítáme: „The only thing you can be upbraided for by students or pcs is ‚no results‘. Trouble spots occur only where there are ‚no results‘. Attacks from governments or monopolies occur only where there are ‚no results‘ or ‚bad results‘.“

Obvyklá reakce členů církve na kritiku nebo útoky ale je, že je jim ubližováno. Vinit je možné leckoho, např. psychiatry, psychology, novináře, politiky nebo utlačovatelské osoby. Příkladem je [nedávné vyjádření církve](#) k soudnímu sporu ve Francii.

Tím nechci říci, že všechno dění kolem tohoto sporu musí být košer (nemám dostatek informací), ale ve vyjádření nacházím pouze stížnosti na různé strany, ne však jakoukoli sebereflexi. Uvedu další příhodný citát z KSW: „Witness Elizabeth, N.J., Wichita, the early organizations and groups. They crashed only because [zřejmě skutečný důvod]. Then, when they were all messed up, you saw the obvious „reasons“ for failure. But ahead of that they ceased to deliver and that involved them in other reasons.“

Dalším zajímavým úsekem směrnice je: „When people can't get results from *what they think* is standard practice, they can be counted upon to squirrel to some degree. The most trouble in the past two years came from orgs where an executive in each *could not* assimilate straight Scientology.“

Myslím si, že toto pozorování by bylo možné vztáhnout na Davida Miscavige, tedy současnou hlavu církve, a tzv. Golden Age of Tech, soubor nových studijních postupů, Miscavigem zavedený v roce 1996.

Mimochodem, zlatý věk vždy určujeme při pohledu zpátky, nestanovujeme jeho začátek v současnosti. Zde jde jen o reklamní figl, který církev ani není schopná podepřít důvěryhodnými statistikami.

Osobně víc věřím ve schopnosti auditorů vyškolených samotným Hubbardem, než těch, kteří byli vyškoleni podřízenými Davida Miscavige za použití jím zavedených podivných řešení.

Důvod pro zavedení Golden Age of Tech byl oficiálně sepsán do několikastránkového dokumentu a působivě ho reprezentoval biblický citát, že „slepí vedli slepé“. Já se však obávám, že od doby, kdy si David Miscavige vybojoval v církvi prakticky neomezenou moc, lze tamější situaci čím dál pravdivěji vyjádřit rčením: „Utláčovatel vede slepé“. Ale o tom zas někdy příště.

70, Nastal čas na změnu

Posted 26. Listopad 2009 by Vítek Profant in ["nezařazeno"](#). [Napsat komentář](#)

K vítězství zla stačí, když slušní lidé nebudou dělat vůbec nic.

Poslední dobou jsem se soustředil hlavně na svou práci, ať už profesionální nebo ve svém hobby – scientologii ve svobodné zóně. Své názory jsem prezentoval víceméně jen na diskuzních fórech a v komunikaci s jednotlivci. Nedávno jsem však víckrát pocítil potřebu sdělit je veřejně.

Udělal jsem si totiž v sobě jasněji a řekl jsem si, že není proč nebýt upřímný. Pravda osvobozuje a snažit se jí dosáhnout je důležitější než být přijatelný. Chci psát hlavně o svých zkušenostech se scientologií a názory na věci kolem ní, ale nebudu se omezovat jen na to – jde koneckonců o osobní blog.

Předem se omlouvám za používání scientologických výrazů v textech o scientologii, ale není zcela možné se jim vyhnout. Omlouvám se i za ponechání citací z literatury v původním znění. Upřímné názory čtenářů jsou vítány, včetně kritiky, ale rovnou upozorňuji, že nedostatek respektu a sprostota u mne nemají místo.

Doufám, že svými texty něčemu pomohu, byť toho bude seabeměně.